

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84

Any X N.º 496

Setmana del 26 de març
a l'1 d'abril del 1989

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 90 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

*"Es la Pasqua del Senyor;
és la Pasqua, si, la Pasqua,
diguem-ho una vegada
més per a glòria de
la Trinitat. Per a nosaltres
és la festa de les festes,
la solemnitat de les
solemnitats: com el sol
eclipsa les estrelles,
així aquesta festa eclipsa
a totes les altres."*

Sant Gregori
Naciazè

REALMENT EL SENYOR HA RESSUSCITAT!

“¿No és veritat que els nostres cors s'abusaven dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escriptures?” CREURE que Jesús és ARA VIVENT. Creure que FA CAMÍ amb nosaltres, ens ESTIMA, ens PARLA, ens SALVA. Sí, malgrat totes les decepcions, fracassos i mals averanys que pesen sobre la nostra vida, fonamentats en la SALVACIÓ de Jesucrist; creure en l'ESPERANÇA, en l'AMOR, en la VIDA. Creure que, ran de camí de l'existència més humil i senzilla, moltes petites llavors, petites flors, petites esperances, esperen el caliu de la nostra fe i de la nostra estimació per convertir-se en realitats esplendoroses.

ACTIVITATS DE "L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA"

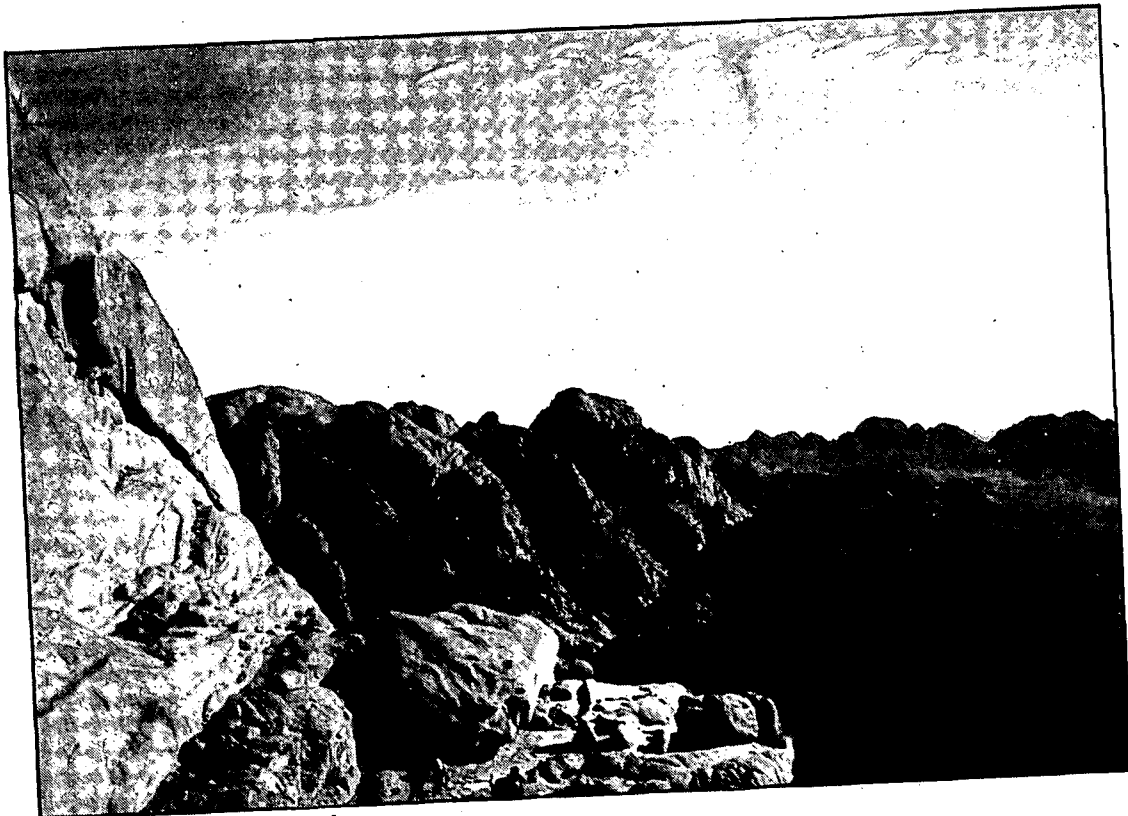
PELS CAMINS DE L'ANTIC TESTAMENT

El Pelegrinatge que li farà reviure la llarga marxa del poble hebreu cap a la Terra Promesa.

RUTA DE L'ÈXODE -

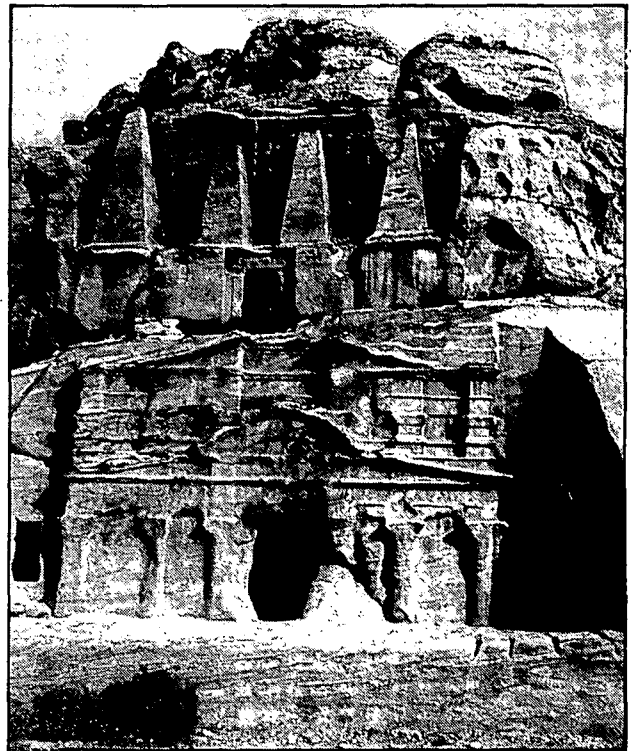
El Caire, Sinaí i Jordània

del 27 d'abril al 7 de maig del 1989

La Muntanya del Sinaí

Preu especial pels qui han anat a TERRA SANTA
DEMANEU EL PROGRAMA DETALLAT

Tomba dels Obeliscs PETRA-JORDÀNIA

Egipte - EL CAIRE

Piràmides del Rei Djéser i els grans Mastabas, Piràmide de Guizeh, Esfinx i el Temple de granit.

SINAÍ

Pujada al Djebel Musa, Muntanya de Moisès on rebé les Taules de la Llei.

JORDÀNIA - PETRA

Petra la misteriosa de colors inoblidables. Gorge del Siq, tombes i obeliscos, el "Cardo màximus".

JERASH

Antiga Gerasa, de la Decàpolis, importants ruïnes greco-romanes i bizantines.

MADABA

Cèlebres mosaics bizantins. MONT NEBO, mort de Moisès.

AMMAN

Teatre i ciutadella.

PRÒXIM PELEGRINATGE:

ÀUSTRIA - TIROL - SANTUARI DE MARIAZELL
(del 26 de maig al 4 de juny del 1989)

"L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA" CONTRIBUEIX
ECONÒMICAMENT QUE CADA SETMANA SURTI AL CARRER
CATALUNYA CRISTIANA

PER A INFORMACIÓ:

Plaça Urquinaona, 11 - 3ª A
08010 BARCELONA.- Telf.: 301 37 18

FES-TE AMIC...
T'esperem!

COM FER-SE AMIC DE

**Catalunya
Cristiana ?**

L'INFORMAREM AL
TELÈFON 301 37 18

L'economia de l'Església ha esdevingut notícia d'actualitat. S'hi ha referit —amb aquell estil tan seu i, sortosament, inimitable— el senyor Alfonso Guerra. Pocs dies després, han estat fets públics els resultats de l'assignació tributària a l'Església.

Dos fets de per si negatius: les paraules del vice-president del Govern de Madrid resulten impresentables i "la creueta" no ha funcionat gaire, sobretot a Catalunya.

Però... qui sap! Qui sap si, al capdavant, tot plegat és un petit signe que ens demana audàcia.

Perquè ja fa anys que nosaltres parlem d'autofinançament de l'Església. Sempre l'hem esperat, el moment de fer això que ara el senyor Guerra exigeix de mala manera. I, pel que fa a l'assignació tributària, es tracta, evidentment, d'una fórmula provisional, a la qual hem hagut d'avenir-nos però que mai no ens ha entusiasmat.

L'autofinançament, d'altra banda, no és cap ideal inassolible. Curiosament, hem fet el més difícil i ara ens costa de donar l'última empenta, la que amb insistència ens és de-

L'economia de l'Església: una crida a l'audàcia

manada darrerament pels responsables de les economies diocesanes de Catalunya. Fem un cop d'ull a les xifres. Sabeu quina és l'aportació que arriba a una arxidiòcesi de la importància de Barcelona de diners provinents de l'Estat? Exactament 568.230.000 pessetes, que constitueixen el 20 per cent del total del pressupost diocesà.

No hi ha dubte sobre què ens cal fer: cobrir nosaltres aquesta quantitat. Respecte del com fer-ho... no serà millor que ens decidim per la via directa de l'aportació a l'Església que no pas per la tan complicada mediació d'Hisenda? Tinguem present que si un ciutadà que paga en la declaració de renda 100.000 pessetes fa la creueta, n'envia 500 a l'Església... Si, doncs, fa la creueta aquell a qui li toca de pagar un milió de

pessetes, en dona 5.000 a l'Església... No resulta desproporcionat el dispositiu de la recaptació oficial de l'Estat, a part de les incomprendensions que genera en molts, per a una aportació en realitat modesta, que és tan fàcil de fer el diumenge a Missa?

Estem davant d'una qüestió perfectament opinable i valdria la pena que els catòlics la debatéssim com cal per tal d'arribar a les conclusions més vàlides i que més fàcilment puguin merèixer la conformitat de tots els catòlics.

Ara bé, darrera les xifres hi ha el nivell de lucidesa, de generositat i d'audàcia en què estan situades les nostres comunitats. Ens en cal força de lucidesa, perquè ens adonem a temps de la tenalla en la qual podem quedar atrapats: d'una banda, les actituds tipus Guerra, que sempre reapareixeran quan menys ho pensem... i, de l'altra, la sensibilitat d'importants minories eclesials contràries a la mediació estatal en el finançament de l'Església. I ens cal generositat per introduir la contribució a l'Església en el nostre pressupost familiar en lloc de mantenir-la en la categoria d'almoïna accidental. I, sobretot, audàcia per avançar sense por, fer les transformacions que calgui, refiar-nos que la fe de les nostres comunitats és capaç de vèncer el món.

La meua generació, el meu curs del Seminari de Barcelona, vàrem ser ordenats el darrer trimestre de l'any 1964 en plena època conciliar i vàrem començar a exercir el ministeri presbiteral el curs següent.

Vàrem ser formats majoritàriament en l'esperit teològic del Vaticà I, tot i tenir professors i superiors bons capellans i exemplars. De fet, el nostre curs patírem el canvi de responsables del Seminari —els Operaris Diocesans deixaren Barcelona després del nostre primer curs de Teologia— i l'estrena difícil en el final del Pontificat del doctor Modrego de diversos equips de capellans diocesans com a formadors del Seminari Major.

Des d'un punt de vista de la formació predominava una teologia filla del Vaticà I, de l'antimodernisme i de l'última escolàstica manualística. Exemple clar, n'era el manual obligatori que teníem, el Van Noort, seguidor del Mazzella, fet en alguns casos en versió pròpia, com en els textos del doctor Solà, o renovat i amb perspectives ecumèniques, patristiques i eclesiològiques, gràcies als punts o classes d'un doctor Briva o d'un

Quan encara en l'ambient hi ha el ressò del Dia del Seminari, del V Fòrum "Home i Evangeli", i que arran de la dimissió del Dr. Jubany, es diuen tantes coses referents a la figura eclesial del prevere i del bisbe, ens ha semblat escaient publicar aquestes paraules testimonials del Dr. Pié, que d'una manera senzilla i sincera, i a partir d'una experiència viscuda, donen a conèixer els trets característics de la identitat sacerdotal. Creiem que poden ajudar la comunitat i els cridats a presidir-la, a valorar justament la funció i la missió del servei sacerdotal al Poble de Déu.

Allò que marca la fidelitat en el nostre servei ministerial

doctor Campmany. Cal notar també de forma preeminent les classes lluminoses sobre la Bíblia del doctor Gomà.

El Vaticà II i la seva recepció capgirà la visió pastoral i la gran il·lusió —potser un xic infantil i angèlica— s'emportà molts d'aquells esforços. Des d'una visió primàriament sacral del sacerdot

s'anà passant a una visió ministerial de tota l'Església, com a Poble de Déu, situant en el seu interior el prevere no tant com per sobre sinó endins.

No fou fàcil i sovint oblidàrem que el prevere indubtablement participa del sacerdoti comú de tots els batejats, però que per raó de la imposició de les mans del Bisbe,

difereix del sacerdoti comú no sols gradualment sinó essencialment ("essentia non gradu tantum": LG 10), ja que participa de la missió sagrada confiada peculiarment per Crist als Apòstols.

Ara podem repassar aquests XXV anys que són llargs d'explicar amb algunes dades ja un xic antigues: l'acabament del Vaticà II,

la manifestació de capellans del maig del 1966, la crisi dels moviments apostòlics, el nomenament de D. Marcelo, la renovació del Seminari en pisos, la formació de la Facultat de Teologia, el nomenament del doctor Jubany... per citar només algunes dades cabdals de fa uns quants anys ja, però que han estat decisives per a la nostra generació en el seu moment més dinàmic i alhora més difícil... en relació amb tota la Diòcesi.

Heus ací les pistes que han estat, al meu parer, punt de referència en aquesta etapa de vint-i-cinc anys de presbiterat i posen en relleu allò que marca la fidelitat en el nostre servei ministerial:

1.- Assegurar la identitat teològica i pastoral del prevere: El Vaticà II reafirma amb força el caràcter ministerial "fort" del prevere en l'interior de la comunitat cristiana. L'in persona Christi [SC 33; LG 10; 21.28; PO 2.12] i l'in nomine Ecclesiae [SC 33.85; LG 10.29; PO 2.5], esdevenen punts de referència inel·ludible de fidelitat en la identitat.

(Passa a la pàgina 5)

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS DIFUSIÓ DE CATALUNYA

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Joan E. Jarque i Jutglar
Sots-directors: Francesc Malgosa i Riera, Joan Carrera i Planas
Edita: Fundació Catalunya Cristiana
Gerent: Jaume Roigé i Torrentgenerós
Disseny: Josep Samper i Aledo
Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parròquia de la M. de D. dels Àngels, C/. València, 244, 2on. Tels.: 215 / 27 39 - 28 05 - 27 84 08007 Barcelona
Impressora: Publiagraf, S.A.L. Pte. Valeri Serra, 30 Tels.: 254 / 16 30 - 17 77 Barcelona D.L. B.14.387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.680 Ptes.

Europa: 8.580 Ptes. □ Amèrica: 10.530 Ptes. □ Àsia, Àfrica: 11.280 Ptes. □ Filipines: 11.280 Ptes. □ Àsia: (més oriental) 14.080 Ptes. □

RESPIR

UN DUEL ACABAT

El duel vida/mort ha acabat per a Jesucrist; i ha acabat de l'única manera com podia acabar; ha vençut l'únic que podia vèncer: la vida. Ha estat una llarga espera, tanmateix; no de quaranta dies, sinó de segles. L'home ha temut sempre la mort i ha anhelat de viure. La mort se li havia mostrat sempre la gran devoradora d'anells i d'esperances. Ahir encara reia, la mort, i avui és ja vençuda. En una matinada de diumenge, a Jerusalem, fa gairebé dos mil anys, va néixer l'esperança que no enganya, quan els apòstols es van convèncer que el Pare no havia abandonat Jesús entre els morts. "Oh nit, realment benaurada!" També tots nosaltres hi vencérem la mort aquella matinada i ara podem realment viure. Haurem de vigilar de no viure de qualsevol manera. Haurem de vigilar a no dir vida de qualsevol cosa. Haurem de fer de tota la vida una resposta àgraida!

MIQUEL ESTRADÉ

"La gent de Cloe m'ha informat que hi ha baralles entre vosaltres. Vull dir que cada un diu: Jo rai, que sóc de Pau, jo rai, que sóc d'Apol·ló, jo rai que sóc de Quefes, jo rai que sóc de Crist!... És que han repartit a trossos el Crist?" (1 Co 1,11-12).

Han passat vint segles des que Pau escrivia així als cristians de Corint, però el text no ha perdut gens d'actualitat. I és normal. La recerca del líder immediat és una tendència molt espontània en tot grup humà. L'home viu de fidelitats, i de fidelitats a persones concretes, no pas a idees abstractes. I tot fa suposar que a mitjan segle I, quan Pau escrivia, la idea de Crist, cap de l'Església, havia esdevingut prou abstracta com per cercar fidelitats molt més immediates i visibles.

Tanmateix, aquest és l'origen de tots els cismes haguts i per haver: vet ací, l'actualitat permanent de l'escrit de Pau. La paraula grega *schisma* vol dir "escletxa" o "esvoranc", però també aquelles clivelles gairebé imperceptibles que trenquen tot just la suavitat d'una fulla d'arbre (com la del salze del "Pastor" d'Hermàs). Petites clivelles que, a la llarga provoquen dissensions greus en el si de l'Església.

L'advertiment de Pau és molt digne de tenir-se en compte. Perquè l'Església sempre en surt malparada quan els cristians cedim a la temptació d'arreglar-nos i prendre partit, ni que sigui per causes aparentment justificadís-

L'advertència de Sant Pau

JORDI BASSAS I RIBALTA

simes. No hi ha dubte que l'Església necessita romandre en procés de reforma constant per tal de foragitar el perill d'esclerosi, però només persones de la talla de pau de Tars, o de Francesc d'Assís, o d'Ignasi de Loiola, o de Joan XXIII —per citar els més coneguts—, han sabut veure que la reforma de l'Església comença per la reforma d'un mateix com a cristià, més que no pas per l'exigència de reformar els "altres". Aquestes persones han endevinat que, quan l'esperit de l'Evangeli s'imposa, tot allò vell i caduc s'ensorra pel seu propi pes: no fa falta enderrocar-ho per força.

Tot això podria venir a tomb enmig de les expectatives suscidades entorn de la successió a l'arquebisbat de Barcelona. Les postures crispades no aporten res de bo a l'Església, i sí, en canvi, molt de negatiu. Si sant Pau fos català

ens diria sense embuts: "Ni en Pau, ni en Pe... renga, sinó Crist Nostre Senyor". Perquè, abans d'ocurrir sobre qui, i com, ha de ser el nostre futur pastor, potser caldria fer un examen de consciència sobre l'estat de l'església barcelonina, en particular, i de l'església catalana, en general; i reconèixer honradament que no hi ha més cera que la que crema, i que aquesta és dissortadament ben migrada. Un país tan deficitari com el nostre en vocacions sacerdotals, no pot permetre's gaire teoria a l'hora de triar els seus bisbes, perquè la feina ja és trobar-ne un. I no ens queixem que certs col·lectius apareguin a l'escena: al capdavant són els únics que aporten fornades de sacerdots amb més regularitat i amb més periodicitat que els altres: i, en aquest cas, la "demografia" també juga un paper important, malgrat les protestes "ideològiques".

Finalment, penso que la recomanació paulina també ens ha de posar en guàrdia contra un cert "culte a l'heroi", sobretot quan aquest encara és viu; perquè aquest acostuma a ser el camí més dret cap al cisma. Ja ho sé que és incòmoda la fidelitat al magisteri exercit pels "mediocres" de torn, però cal recordar que Jesús no va escollir Dotze eminències, sinó Dotze autèntiques "mediocritats"; i que la dignitat d'aquestes "mediocritats" ve justament del fet d'haver estat escollits, no pas de la seva categoria humana excepcional.

Jo he estat de sempre un de tants catòlics entusiasmats amb aquesta preada relíquia. A més de confirmar-me allò que ja sabia i acceptava per la fe i la formació cristianes, el Sant Llençol m'apropava a la imatge física de Crist, home com jo. Així mateix, m'ajudava a situar el meu esperit, sobretot aquests dies, en els misteris de la Passió i Mort del Salvador.

Les proves d'autenticitat del document eren moltes, de motivació i orientació diverses. Per a mi eren proves serioses i suficients per a veure que el llenç conservat fins avui per la comunitat cristiana havia embolcallat el cos de Jesús.

Però la ciència, escèptica, va sol·licitar la prova del carboni, i l'o-

rigen del Sant Llençol va ser situat al S. XVI. Acceptem que la prova del carboni-14 permeti aquest grau de precisió cronològica, i que l'acció dels elements (fum, greix, pols...) adherits al llenç durant segles no hagin modificat la capacitat de datació del mètode emprat. Queda, malgrat tot, sense explicar la inconcebible tècnica emprada per la gravació del negatiu, tècnica difícilment assolible amb els mitjans d'avui, i impossible i mancada de sentit amb els de segles anteriors al descobriment de la fotografia.

Penso ara que las ments críti-

ISIDRE ENFEDAQUE MORA
Doctor en Ciències de la Informació

ques haurien de reconèixer com a més digne de confiança i de reverència un Sant Llençol del S. XVI que un altre que s'hagués conservat des dels temps de Jesús. Sensiblement, perquè a la seva època i al seu lloc els assotaments i la crucifixió eren penes freqüents. Per la llei dels grans nombres, pogué esdevenir-se un suplici similar al de Jesús, almenys en alguns detalls recollits als Evangelis i transcrits químicament al llenç. Però si

la crucifixió no era ja de moda al segle XVI ni les tècniques pictòriques permetien ni justificaven l'execució d'un negatiu fotogràfic mancat de qualsevol atractiu artístic; hom pot acceptar amb menys dificultat que el llenç és miraculós o produït de forma sobrenatural.

Com i per què la cristiandat del S. XVI admetria el llençol com a sobrenatural? Tal vegada per les circumstàncies de la seva aparició, o per revelació de Déu a una ànima de santedat reconeguda. En qualsevol cas, les intervencions sobrenaturals són accepta-

des per la Santa Església i una part important de la Venerable Tradició Cristiana. Els Sants Pares moderns, disposant ja de tècniques amb prou capacitat de resposta, han reconegut el Llençol com a sagrat i recomanat la seva veneració (Pius XI, 1936. Pius XII, 1950).

Personalment m'estimo el Sant Llençol, tant si és antic com modern; i em sorprèn dolorosament que catòlics amb aparent bon nivell d'espiritualitat recelin sistemàticament del que és miraculós, i argumentin que ells no necessiten miracles i que els basta la seva fe. Pot ser que a d'altres no els basti la seva fe, i sí necessitin l'efecte compensatori del miracle. Podria, fins i tot, ser que la falta de confiança en els miracles sigui, en el fons, una autèntica falta de fe.

El miracle de Sant Llençol

ARA MATEIX

Hi ha moltes maneres de revisar la nostra fidelitat a l'Evangeli de Jesús. En podria ser una més, observar quines coses del nostre viure de cada dia s'adiuen amb l'esclat de joia que acabem d'experimentar en la gran vigília pasqual, i quines en desdiuen... Perquè cantar l'al·leluia també compromet i, doncs, fer-ho solemnement és prendre un compromís solemne.

M'explicava, l'altre dia, una noieta practicant i de família practicant, l'angúnia que li feia veure el seu pare el diumenge, a Missa, a l'hora de la pau. Des d'un parell de bancs més enllà, se'l mirava de cua d'ull i no podia evitar la comparació entre el posat obsequiós i somrient del pare en aquell instant i les escenes familiars que a ella li tocava de patir ben sovint a casa... Perquè aquell bon home, això sí, catòlic d'una peça, era tot un caràcter, com solem dir amb eufemisme de certs mals caràcters... i tenia la seva família una mica estemordida.

A vegades el clima ritual de les celebracions litúrgiques unit al costum, sembla que esmorteïx les paraules que diem i els gestos que fem. Però, ben mirat, en diem de molt grosses. I, és clar, no resulta gens fàcil restar-hi a l'altura després, en la vida corrent.

Això posa una qüestió més delicada que no sembla i que vaig voler fer entendre a aquella noieta per tal de salvar-la d'una crítica massa fàcil i d'una seguretat il·lusa en si mateixa. La qüestió és aquesta:

Des de l'al·leluia pasqual

J. CARRERA PLANAS

quan ens escau de dir una pregària o de fer un gest que no lliguen amb els nostres sentiments interiors, què és millor: no dir-la o no fer-lo per no caure en la hipocresia, o mantenir la pregària i el gest, tot malgrant per adaptar-nos a la seva exigència? Una certa sensibilitat moderna, que adora la sinceritat fins a l'extrem, s'inclina espontàniament per la primera solució. Una sensibilitat més tradicional, que no sempre sap distingir prou l'"allò que cal" de l'"allò que és", opta, d'entrada, per la primera. El perill d'abandonar, i salvar-se, així, de la hipocresia, és d'esdevenir virtuosos d'una estranya sinceritat: la que s'aconsegueix a costa de rebaixar les aspiracions i d'acabar fent de les febleses pròpies la pròpia teoria. El perill de mantenir unes formes religioses no prou assumides és que, de fet, no s'entri en un dinamisme de transformació real. Una possible síntesi consistiria a mantenir de la primera actitud no l'abandó, sinó la humilitat de reconèixer-nos tal com som; i de la se-

gona, no la seguretat, sinó una viva fretura de la gràcia de la conversió. Però ja se sap que aquesta mena de síntesis les aguanta més bé el paper que la vida...

El cas és que els cristians, arreu de la terra, hem coronat l'exercici quaresmal amb l'al·leluia i hem cantat en el pregó pasqual: "també s'ha d'alegrar la mare Església..." Arribarà el dring fresc d'aquest càntic a animar les cares llargues i l'ensopiment o la inhibició de molts assistents, més que participants, de les nostres assemblees dominicals? Posarà bon humor en els despatxos parroquials i a les sagristies, ara que s'acosten les renovades festes de primera comunió? Farà que els pastors no congelin propostes il·lusionades dels feligresos amb el petit escepticisme que dóna el record d'altres propostes fracassades? Assuaujarà la duresa de les crítiques als qui són d'una altra "línia"? Faran prou claror els nostres ciris pasquals, nous de trinca, per deixar-nos veure el bé de Déu de bona fe cristiana que hi ha en els tradicionalistes i en els progressistes, en el Papa i en els teòlegs de l'alliberament, en els monjos que han celebrat la setmana santa amb una litúrgia depurada i en la gernació que va anar el divendres sant, a les tres de la tarda, a demanar tres gràcies al Sant Crist de Lepant?

Seria un bon exercici pasqual revisar-nos des de l'al·leluia. I una bona pregària aquesta que canta "que s'alegri la mare Església"...

PAÏSOS CATALANS

L'aigua de Sant Jaume d'Enveja no es pot consumir degut a la salabror

Els veïns del municipi de Sant Jaume d'Enveja no poden beure l'aigua amb què s'abasten, perquè les anàlisis realitzades per la conselleria de Sanitat de la Generalitat indiquen un elevat índex de salinitat. Aquesta població del Baix Ebre capta les aigües del riu tant per al consum humà com per als cultius del camp. Les anàlisis han detectat 8,8 mil·ligrams per litre d'aigua, quan l'índex normal per a la potabilitat no ha de superar els tres mil·ligrams. La proximitat del nucli de població al delta de l'Ebre fa que aquest problema es repeteixi diversos cops l'any, "però mai com ara, ja que la salabror és tan forta que l'aigua no val ni per cuinar", ha dit a l'AVUI l'alcalde del municipi, Francesc Navarro. Els establiments comercials de Sant Jaume d'Enveja estan subministrant al veïnat aigua envasada per al consum diari, davant la greu situació en què es troba la població. La falta de pluja és un dels factors que està influïnt negativament en la situació.

Les companyies aèries denuncien greus errors en la reforma de l'aeroport del Prat

Les companyies aèries que operen en l'aeroport de Barcelona, agrupades en els Comitès de Línies Aèries (AOC), han criticat aspectes concrets de la remodelació projectada per l'arquitecte Ricard Bofill per a les instal·lacions del Prat. Representants de l'AOC han expressat als responsables de

l'Administració central i de l'Ajuntament barceloní una sèrie d'errors que afecten especialment la sobre càrrega de les estructures, l'espai per als mostradors d'embarcament, els problemes d'accés als controls de passaport, a la conflictivitat de la Rambla que unirà els diferents mòduls i a la probable saturació d'arribades, entre altres. Aquests representants consideren que el projecte de Bofill necessitarà una nova remodelació abans de 15 anys.

"La Caixa" acusada de cobrament abusiu d'interessos

El titular del jutjat d'instrucció número 14 de Barcelona va dir que citarà a declarar el director general de la Caixa de Pensions, Josep Vilarasau, per la denúncia del suposat cobrament abusiu d'interessos en un préstec hipotecari. La denúncia ha estat presentada pel fiscal de Barcelona, Carlos Jiménez Villarejo, arran d'un escrit d'un secretari judicial que va subscriure un crèdit al 14,10% d'interès i al qual van aplicar després el 16,85%.

El Premi Bertrana també s'editarà en francès i anglès

La novel·la que resulti guanyadora de la pròxima edició del premi Prudenci Bertrana serà publicada en francès gràcies a un acord entre la comissió organitzadora dels Premis Literaris de Girona i el Centre del Llibre Francès del Consell Regional del Lenguadoc-Rosselló. L'acord compta també amb la col·laboració de la Institució de les Lletres Catalanes. Paral·lelament s'han iniciat contactes per tal de publicar també enguany la traducció en llengua anglesa. La comissió organitzadora dels premis, que es concediran el setembre vinent, vol que aquests serveixin per projectar la literatura catalana cap a Europa.

ESPANYA

Aprovat un pla d'assistència per a paraplegics

El Congrés va aprovar per unanimitat una proposició de llei de la Minoria Catalana que contempla la situació dels paraplegics, a Espanya. Es tracta d'uns 20.000 ciutadans, la majoria víctimes d'accident. El debat fou seguit per un grup de paraplegics i metges especialistes que varen poder accedir a les tribunes d'invitats.

Homs, de Minoria Catalana, va dir en la presentació de la seva proposició que el propòsit de la iniciativa era permetre i garantir majors resultats en l'acció de govern perquè es concreti i desenvolupi un pla general d'assistència als lesionats medul·lars amb la qual cosa es pugui donar un impuls a les accions que es desenvolupen des de diverses instàncies tant públiques com privades.

La mitjana de vida dels malalts medul·lars ha evolucionat favorablement en els últims 40 anys, que s'ha passat del 10 per cent de supervivents a una situació actual del voltant de 20 anys.

Important manifestació reclamant que Cabrera sigui parc nacional

El Grup Balear d'Ornitologia (GBO) Defensa de la Natura i 40 entitats ciutadanes i partits polítics d'esquerra aconseguiren concentrar a Palma unes 6.000 o 7.000 persones en la manifestació a favor de la declaració de Cabrera com a parc nacional.

La xifra de manifestants, amb ser considerable per a una ciutat poc propícia a aquest tipus d'actes, és gairebé similar a l'anterior manifestació en pro de la preservació ecològica i la sortida dels mi-

litars de l'illa de Cabrera, celebrada el novembre del 1987.

La marxa va transcórrer pel centre de Palma i els seus integrants portaven nombroses pancartes i corejaren eslògans en contra de les maniobres militars i a favor del parc nacional de l'arxipièlag de Cabrera.

La manifestació pretenia denunciar el canvi de positura del PSOE i del Partit Popular en la protecció integral de l'arxipièlag.

MÓN

Inflació d'un mil per cent a Iugoslàvia

El primer ministre iugoslau, Ante Markovic, va expressar la seva voluntat de portar a terme el procés de liberalització de l'economia i de democratització, tímidament esbossat pel seu predecessor, per fer front a la greu crisi econòmica i social per la qual passa

el país.

La inflació s'acostarà al 1.000 per cent a final d'any si el ritme registrat al febrer es manté, segons va anunciar Markovic durant el seu discurs davant del Parlament per presentar el nou govern.

Dibuixant un quadre econòmic molt obscur per a Iugoslàvia, Markovic va destacar que el pes de l'economia nacional en el món s'estimava en un 0,45 per cent el 1988, davant del 0,58 per cent i fins i tot el 0,63 per cent deu anys abans.

També va presentar els seus objectius prioritaris: "Fer l'economia més eficaç", i amb aquesta finalitat, suprimir les lleis que impedeixen la instauració d'un sistema de lliure mercat.

Partidari declarat d'una economia a l'estil occidental, Markovic ja havia denunciat sense embuts la fallida econòmica del model socialista, tant a Iugoslàvia com en d'altres països, des que va ser designat al gener per succeir Branko Mukulic, forçat a dimitir per no haver sabut controlar la inflació accelerada d'un 250 per cent el 1988.

BENEDICCIÓ DEL NOU ABAT

Dissabte vinent, dia 1 d'abril, el Cardenal Narcís Jubany conferirà la benedicció abacial al P. Sebastià M. Bardolet i Pujol, nou abat del Monestir.

La cerimònia se celebrarà a la Basílica de Montserrat a dos quarts d'onze.

Donades les possibilitats de la Basílica, en aquesta celebració només podran concelebrar aquells sacerdots que hi hagin estat especialment invitats.

Editorial Claret

Roger de Llúria, 5 - 08010 Barcelona - Tel.: (93) 301 08 87

UN PAS ENDAVANT: LA MEVA PRIMERA COMUNIÓ (Àlbum-record) Text de Josep

Codina i Farrés Il·lustració d'Assumpció Codina

Els àlbums-record de la Primera Comunió són un fet social inevitable. Ens donariem per satisfets si almenys aportéssim alguna cosa a l'infant, però són tan buits de contingut...

Veient aquest problema, hem volgut oferir a les nostres comunitats cristianes un àlbum-record diferent que, tot i mantenir les característiques d'un regal (qualitat i bellesa, però a un preu certament moderat), tingui un contingut valuós: en 38 pàgines, 1) fa reviu a l'infant allò que va ser el seu baptisme, 2) li recorda el contingut de l'Eucaristia que li hauran explicat a la catequesi ("Un pas endavant"), 3) li anuncia el pas següent que haurà de fer: la Confirmació, i 4) reserva unes pàgines a l'àlbum-record, presentant-les en coherències amb tot l'anterior.

Treballant conjuntament catequista i dibuixant (que és també catequista), han aconseguit el llibre lleuger d'expressió i ric de contingut que possem a les vostres mans.

Preu: 950 ptes.

Demaneu-los a la vostra llibreria, o a LLIBRERIA CLARET amb aquesta butlleta de comanda:

Us prego que m'envieu contra-reembossament (sense despeses) els llibres següents:

Nom Telèfon
Adreça
Població

(Ve de la pàgina 3)

Allò que marca la fidelitat en el nostre servei ministerial

2.- Copsar que aquesta identitat teològica-pastoral penetra també el tarannà **espiritual i vital** del prevere: comporta un estil de vida, de servei eclesial peculiar, que inclou una assumptió ben positiva del celibat pel Regne i l'obediència, manifestada sobretot en la disponibilitat, al mateix Bisbe.

3.- Viure els lligams concrets amb la pròpia **vida diocesana** (qui no recorda l'esperit diocesà que ens imbuï mossèn Llopart?): des de la parròquia, moviments, serveis diocesans, a l'arxiprestat, zona i globalitat de la Diòcesi: com a Església particular, assumint el Bisbe com a pare i pastor, encara que estigui lluny, ja que és el punt de referència dels Apòstols en la nostra Església concreta de Barcelona.

4.- Obertura a l'Església Universal-Catòlica. La nostra Diòcesi ho fou sempre molt, i el nostre curs ho visqué en una certa dimensió missionera de disponibilitat... D'altra banda el poeta Sàn-

chez-Juan té escrit en un poema magnífic i extens que: "Som romans"! El doctor Carreras ho deia en el seu Eucologi. El nostre Credo de mossèn Romeu ho reafirma de forma única: Romana... La fidelitat i atenció a l'Església Universal-Catòlica —i aquell que exerceix el ministeri de Pere en ella— encara que a cops costi parlar-ne en els nostres ambients, fan possible mantenir-ne el sentit.

5.- Ja de forma **més personal** he de dir que el meu ministeri presbiteral durant aquests XXV anys l'he exercit de forma predominant en dos eixos: la Facultat de Teologia i en la pastoral universitària —especialment el MUEC— i l'ensenyament. Dues tasques que configuren un ministeri sacerdotal emmarcat per les Benaurances que foren el text de l'Evangeli de la meva primera Missa i per la famosa frase de Pere, "donar raó de l'Esperança" (1Pe 1,15), subtítol del recent tractat de teologia fonamental que acabo de publicar.

Aquestes dues tasques ministerials —Facultat i pastoral universitària-estudiantil— per mi mostren la perspectiva teològica i pastoral del meu ministeri presbiteral que essent fidel a la "ciència" teològica vol ser capaç de testimoniar "pastoralment" les paraules de Pere. Això és el que modestament i tot agraint-ho a Déu, he intentat de dur a terme en aquests anys... unit a tots els companys de curs que celebrem aquest XXV aniversari.

Paraules del doctor SALVADOR PIÉ i NINOT, Professor de la Facultat de Teologia de Catalunya, en l'acte celebrat el 25 de febrer del 1989, en el Seminari Conciliar, en record dels preveres diocesans que celebren les noces d'or i argent —entre els quals l'Emm. Cardenal-Arquebisbe doctor Narcís Jubany i l'Exm. Bisbe Auxiliar Emèrit, doctor Ramon Daumal—. Text també llegit el dimarts sant a la Catedral a la Missa Crismal (21-3-89).

L'homilia del Papa a la Missa celebrada durant la visita pastoral a la paròquia romana de l'Apostol Santiago, a Augusta, 12 de febrer, I diumenge de quaresma, té igual vigència espiritual durant la Setmana Santa. A continuació en publiquem els principals paràgrafs.

"La paraula està prop teu: la tens en els llavis i en el cor. Es refereix a la paraula de la fe que us anunciem" (Rm 10,8).

La Quaresma és un temps en el qual "la paraula de la fe" ha de ser abundant, de manera particular a la nostra boca i en el nostre cor.

La litúrgia d'aquest període envaeix la taula de la Paraula de Déu, de manera que ens introdueix en la profunditat del misteri que en aquest sagrat temps, ve particularment renovat per l'Església en la consciència de tot el Poble de Déu.

"La paraula de la fe"

Així com el poble de Déu de l'Antiga Aliança ha pelegrinat durant quaranta anys pel desert vers la terra promesa, així també l'Església: Poble de la Nova Aliança, pelegrina cada any "pel desert" durant la Quaresma. El model més proper és per a nosaltres el de juní de quaranta dies de Jesús en el desert, que va donar començament a la seva activitat messiànica.

"La paraula de la fe" que escoltem durant aquests dies i setmanes, troba avui la seva particular expressió en la Carta de sant Pau als Romans:

"Perquè si els teus llavis professen que Jesús és el senyor i el teu cor creu que Déu el va ressuscitar et salvaràs" (Rm 10,9).

"La paraula de la fe", la paraula de la salvació és la paraula de la conversió: d'aquesta mort que és pecat, a la vida que està en Crist, crucificat i ressuscitat.

Joan Pau II en l'homilia del I Diumenge de Quaresma

La potència salvadora sobre el pecat i la mort

Mitjançant la Quaresma hem de preparar-nos —novament cada any— per confessar amb el cor i amb la vida aquesta veritat salvífica: Jesús és el Senyor!

La Quaresma és un temps particular; un temps fort.

Des del primer dia, la litúrgia ens adreça paraules "fortes". Paraules fonamentals. Amb la potència d'aquestes paraules ens prepara a viure bé aquest període de quaranta dies. També invita a una particular concentració espiritual, a una intensa vida de fe.

Hem de trobar-nos davant Aquell que "veu en allò que està amagat" i que és el nostre Pare.

"...i en pols et convertiràs"

Tots estem d'acord respecte a l'evidència d'aquesta veritat. Les paraules del llibre del Gènesi parlen de la mort, de la llei de la mort, que des del principi acompanya la història de l'home sobre la terra.

La mort és part de l'home sobre la terra, encara que Déu l'hagi creat per a la vida.

La llei de la mort té les seves arrels en el pecat. És el pecat de l'origen humà, quan l'home acceptà amb motiu de la seva existència i del seu comportament "arribar a ser com Déu, coneixent el bé i el mal" (Gn 3,5); és a dir: seureu vosaltres els qui decidireu sobre ell. Així, doncs, les paraules

"ets pols i en pols et convertiràs" parlen de l'herència del pecat original.

Acceptem l'evidència d'aquestes paraules que l'experiència de la història humana confirma.

No hem d'aturar-nos a les portes de la història humana. Hem de prosseguir, hem d'anar fins al fons, seguint la mirada de Déu que "veu en allò que està amagat", que imbueix la història de l'home i

la història de la creació amb la novetat del seu Evangeli. Convertiu-vos!

"Creieu en l'evangeli!"

Sobre l'existència terrena de l'home grava no solament la sentència original: "en pols et convertiràs", sinó també la crida pronunciada per Déu, constantment repetida per l'Església i avui amb una força particular: "Deixeu-vos reconciliar amb Déu" (ib).

"Deixeu-vos reconciliar... creieu en l'Evangeli!"

Sabeu què anuncia això?

Anuncia que Déu va tractar com a pecat al nostre favor Aquell que no havia conegut pecat perquè poguéssim arribar a ser a través d'Ell justícia de Déu (cf. 2 Co 5,21).

Precisament això és l'Evangeli: La Bona Notícia!

Victòria sobre el pecat i la mort

En nom de la Bona Nova, l'Església avui imposa la cendra sobre els nostres caps. Com si diguéssim: Trobeu novament en aquest signe de la mort de l'home la promesa de la victòria sobre la mort. Torneu a trobar en la cendra, posada sobre el vostre cap, la potència salvadora de la victòria sobre el pecat. Aquesta és la potència de Crist crucificat; en Ell arribem a ser justícia de Déu.

Aquesta és la crida de la Quaresma que l'Església adreça als fidels amb una força particular.

FILTRANT LA NOTÍCIA

Dialèctica entre teòlegs i Magisteri

Els enfrontaments entre teòlegs o moralistes de prestigi i el Magisteri de l'Església no és pas esporàdic o anecdòtic, sinó universal. S'ha produït amb els teòlegs de la teologia de l'alliberament a l'Amèrica llatina, amb teòlegs de centre-europa —"Manifest de Colònia"—, amb el cas Curran als EE.UU., o a Espanya amb dos professors, separats de les seves càtedres de teologia. La llista podria allargar-se.

La Santa Seu vetlla per la fidelitat al Magisteri. Ho acaba d'expressar el Prefecte de la Sagrada Congregació per la Doctrina de la Fe, cardenal Ratzinger, a l'episcopat nord-americà reunit a Roma. "L'autoritat de l'Església —digué— prové directament de Déu i vosaltres no podeu canviar-la sense traïcionar-la". I ha estat la mateixa Santa Seu que des del dia 1 de març d'enguany exigeix a tots els encarregats d'ensenyar teologia "en nom de l'Església", un jurament de fidelitat al Papa i als bisbes, "en tant que doctors i mestres de la fe".

Però si la Santa Seu vetlla per la puresa del dogma i la Tradició, els teòlegs han de ser creatius. Així ho expressava Joan Pau II en el discurs que adreçà en la universitat Pontifícia de Salamanca als teòlegs espanyols, amb motiu del seu viatge a Espanya l'any 1982. Recordant els grans teòlegs en els temps auris del país, els deia: "Sapigueu ser creatius cada dia com ells".

Amb tot, la creativitat en teologia comporta dificultats i perills. "En el diàleg entre teologia i cul-

tura que els teòlegs han de dur a terme com a avantguardistes de les qüestions actuals —deia també el Papa a Salamanca— es produeixen passos vacil·lants i a voltes relliscades". Es el risc pels que investiguen temes fronterers. Alguns analistes han assenyalat que la dificultat prové avui dels canvis culturals i socials que són molt ràpids i profunds.

Com vetllar per la fidelitat a la Tradició i al Magisteri per una banda, i al mateix temps no caure en l'immobilisme o, com es diu ara, en l'involucionisme? El cardenal Tarancón ha escrit unes reflexions sobre el tema a la revista "Vida Nueva". Després d'una anàlisi de la qüestió, escriu: "Ni els teòlegs han de sentir-se oprimits per les advertències dels qui tenen la missió de vetllar per la fidelitat, ni les altes instàncies del Magisteri han de posar més traves que les indispensables per la investigació o creativitat dels teòlegs". I suggereix una proposta: "Crec que és indispensable que reneixi la cordialitat entre els teòlegs i els bisbes. Estic convençut que no seria gens difícil si s'institucionalitzés un diàleg serè i amistós, recolzat en la confiança mútua d'uns i altres".

Potser a Catalunya s'ha iniciat aquest diàleg. La carta del cardenal Jubany i la presència del seu bisbe auxiliar, Dr. Martínez Sistach, a una assemblea tan creativa, avançada i arriscada com "Fòrum V, Home i Evangeli", n'és una mostra.

FRANCESC GAMISSANS

AMICS DE MEDJUGORJE

PELEGRINATGE MARIA A MEDJUGORJE (Iugoslàvia)

4-9 abril 1989

Informació i inscripcions:

UE ULTRAMAR EXPRESS

Dpt. Religió
Ramblas, 109
08002 Barcelona
Tel. 301 12 12

AMICS DE
MEDJUGORJE
Tel. (93) 410 32.65

VATICÀ DIA A DIA

Del nostre corresponsal

JOSEP APEL-LES SANTOLARIA

Cuba: Milloren les relacions Església-Estat

L'HAVANA.— El cardenal americà Bernard Francis Law, arquebisbe de Boston, ha declarat després d'una visita a Cuba que uns canvis importants havien tingut lloc en el país en el camp de les relacions Església-Estat. El cardenal ha qualificat l'entrevista d'aquest cap de setmana amb el cap de l'Estat, Fidel Castro, d'"oberta, cordial i reposada". Monsenyor Law ja havia visitat Cuba el 1985.

El Papa, rebent el divendres dia 3 de març el nou ambaixador de Cuba davant la Santa Seu, Fermín Rodríguez Paz, que va presentar-li les credencials, s'havia alegrat del millorament de les relacions entre l'Església i l'Estat, i va assegurar al seu interlocutor la col·laboració de l'Església per a la promoció dels "valors superiors" així com per la "prosperitat de la nació". També va declarar que l'Església considerava com un signe positiu de l'evolució a Cuba, la possibilitat d'augmentar el nombre de sacerdots i religiosos a l'illa.

Nacions Unides: L'estatut ONG presentat pels franciscans

WASHINGTON.— La família franciscana —que compta amb un milió i mig de membres entre preveres, religiosos i laics— és des d'ara present a les Nacions Unides amb un estatut d'organització no governamental (ONG). Tindrà properament una oficina del Departament per a la Informació públi-

ca i demanarà el 1990 la seva afiliació al Consell Econòmic i Social. Per Robert Muller, antic assistent del secretari general de l'ONU, l'espiritualitat de pau franciscana pot ser molt profitosa per a l'organització.

Es preveu la visita del Papa a Hongria per l'any 1991

En una entrevista concedida al setmanari hongarès "Reform" Laszlo Danko, arquebisbe de Kalocsa (Hongria), va declarar que seria oportú que la visita del Papa a Hongria no es fes abans de la segona meitat del 1991 a causa dels preparatius. L'arquebisbe, que també és membre del comitè d'organització de la visita papal, ha afirmat tenir necessitat d'aquest temps per tal que la presència del Papa "resti impregnada en l'ànima i la vida de la societat hongaresa".

Segons l'arquebisbe, el Papa romandrà 4 o 5 dies a Hongria. Per altra banda ha precisat que Budapest i Esztergom, entre altres, són ciutats que visitarà el Papa. Hongria és el segon país de l'Est, després de Polònia, que visitarà Joan Pau II. Referent al calendari d'aquesta estada, serà, segons l'arquebisbe de Kalocsa, "el fruit d'una harmoniosa col·laboració entre l'Església catòlica i l'Estat hongarès".

Hongria: Fundació d'una agència catòlica de viatges

Amb el nom de "Katholica 2.000" s'ha fundat a la ciutat

d'Esztergom, seu del primat d'Hongria, una agència de viatges catòlica els beneficis de la qual serviràn per finançar obres eclesials a la mateixa Hongria.

El capital d'aquesta nova empresa prové de l'Església catòlica hongaresa, de particulars així com d'una empresa alemanya. Monsenyor Laszlo Paskai, primat d'Hongria, contribueix a aquest finançament per mitjà d'una fundació. "Katholica 2.000" s'ocuparà principalment d'organitzar pelegrinatges en el país i a l'estranger amb motiu de la visita del Papa a Hongria.

Joan Pau II rep un grup de bisbes mexicans

El papa Joan Pau II ha rebut un grup de bisbes mexicans en visita ad limina. Va expressar-se especialment sobre les tasques dels laics en l'actual context socio-pastoral. Segons el Papa, el laic assumeix un paper d'especial importància a nivell del continent llatino-americà. "La presència dels laics és sobretot important en el món de la cultura, de les universitats, de l'art, en els mitjans de comunicació social, a les escoles i al treball", va dir.

Iugoslàvia: La Conferència episcopal fa una crida per la reconciliació

BELGRAD.— La Conferència episcopal de Iugoslàvia va llançar el 2 de març una crida als fidels per tal que preguin per la pau i la reconciliació en la regió autònoma

de Kosovo i a tot Iugoslàvia. Els bisbes inviten els fidels a oferir la seva ajuda material pels qui estan en necessitat a la regió de Kosovo. En el document, l'episcopat ressalta especialment que els esdeveniments d'aquests dies a Iugoslàvia són el centre de l'atenció pública, a nivell nacional i a l'estranger. Estem convençuts, escriuen els bisbes, que és necessari donar prioritat a la salvaguarda de les vides humanes més enllà de les qüestions polítiques, ideològiques i nacionals.

Recepció del cardenal Tomasek

El primat de Txecoslovàquia, cardenal Tomasek, ha rebut a Praga vint superiors d'ordes religiosos masculins, prohibits per les autoritats comunistes. "La vida de l'Església sense ordes religiosos masculins i femenins no és concebible", va dir Tomasek. Els religiosos acudiren a la trobada vestits amb els seus hàbits. És la primera vegada que és possible una cosa així des que foren prohibits els ordes religiosos masculins.

Teòlegs de la Universitat de Lovaina s'adhereixen a la "Declaració de Colònia"

Cent trenta professors de teologia de llengua francesa, 52 professors de la Universitat catòlica de Lovaina i 25 teòlegs espanyols s'han afegit als firmants de la "Declaració de Colònia", segons informa el diari La Repubblica. El grup

francòfon ha expressat la seva opinió mitjançant una carta, segons sembla matisada, adreçada al cardenal Ratzinger. Els 25 professors espanyols han enviat un escrit de solidaritat als seus col·legues germànics i els 52 professors de Lovaina han publicat una breu declaració en aquest sentit.

Guia de la basílica de Sant Pere de Roma

El pare Anastasio Navarro, o.f.m. ha publicat la segona edició de Guia breu de la basílica de Sant Pere, amb 111 pàgines de text i 12 làmines o dibuixos. Aquesta guia —diu el pare Navarro en la presentació— "està concebuda per al visitant que amb ella a la mà, cerca la informació de tot allò que se li ofereix a la visita en el seu recorregut: plaça, façana, pòrtic, cúpula, criptes i sempre la Basílica". Per això ofereix els següents capítols: Semblança de Sant Pere, Llista dels Papes, Planta del Circ de Neró, Summa Petri Sedes. Presentació, La Plaça, La Guàrdia Suïssa, El mur de Totila, La Basílica, La Pietà, La Sagristia, Museu Histórico-Artístic, Pujada a la Cúpula, Les Criptes Vaticanes, La Necròpolis; i els següents apèndix: D'altres dades, xifres i monuments, Jubileu Any Sant, Estampa del "pelegrí", Himnes, Planta de la Basílica, Bibliografia.

Es tracta d'un llibre que no solament il·lustra i fa interessant la visita a la basílica, sinó que també ofereix una catequesi sobre el significat religiós d'aquest lloc sagrat que ocupa el centre del món catòlic.

SETMANA SANTA

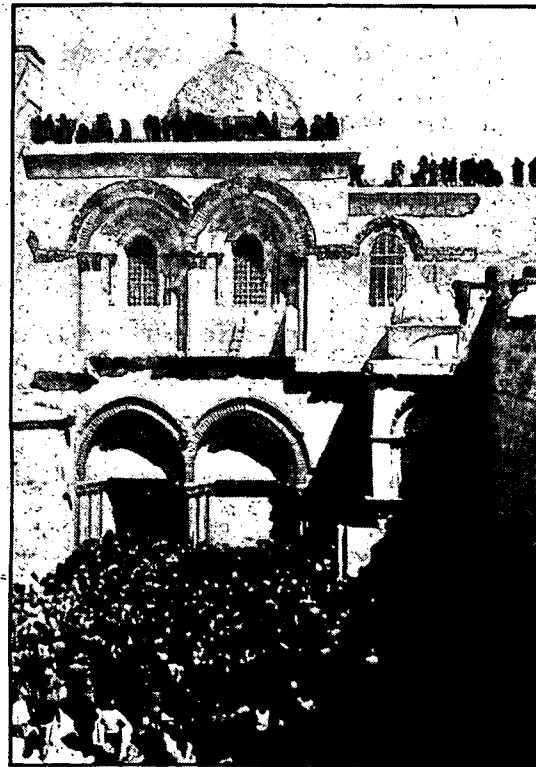
Jueus, musulmans i cristians a Jerusalem**El "Mur de les lamentacions"**

És el lloc més sagrat per als jueus. És la continuació del mur occidental que rodejava l'antic Temple, encara que les seves parts superiors foren construïdes en el segle XVI. Se l'anomena comunament de "les lamentacions o laments" perquè davant d'ell acudeixen els jueus fervorosos plorant i demanant a Déu la vinguda del Messies que esperen confiats.

Jerusalem és el centre on convergeixen les grans religions monoteistes: jueva, musulmana i cristiana. Durant la Setmana Santa augmenten considerablement els pelegrinatges a Jerusalem. Els tres símbols fets pedra, de les tres confessions religioses, són el "Mur de les lamentacions" per als jueus; la "Mesquita d'Omar" per als musulmans i el "Sant Sepulcre" per als cristians.

La "Mesquita d'Omar"

La conquesta àrab a Jerusalem tingué lloc l'any 637 després de Crist, després d'un setge de diversos mesos. La ciutat es va rendir al califa Omar, un dels successors de Mahoma, el qual erigí a Jerusalem una mesquita per a l'oració. La mesquita d'Omar sobrepassa en grandesa, bellesa i esplendor a qualsevol altre santuari de l'Islam.

El "Sant Sepulcre"

L'església del "Sant Sepulcre" o de la Resurrecció ha estat venerada durant setze segles com un dels llocs més sagrats de l'orbe per als cristians. Senyala el lloc concret de la "Tomba del Senyor" i el Gòlgota o lloc de la crucifixió. En aquest lloc tenen dret al culte les representacions més significatives de les diferents confessions cristianes.

BARCELONA

Grups d'Oració i d'Amistat.- Recés mensual. Se celebrarà el **dia 2 d'abril**, a les 5 de la tarda, al col·legi de Sant Vicenç de Paül, c/. de Les Carolines, 18, i serà predicat per Mn. Pere Suñer.

* * *

La Renovació en l'Esperit.- El Grup de pregària "Àgape" de la Renovació en l'Esperit invita els qui els interressi aprofundir sobre aquest tema, a les catequesis que es donaran durant sis dijous consecutius, en l'església de les RR. de LES-TONAC, c/. Aragó, 284, a partir del **dia 6 d'abril**, de les 19'30 a les 21 h. El recés final serà el dia de la Pentecosta. Per més informació: tels.: 215 16 52 i 257 65 61.

* * *

Centre d'Estudis Pastoral. L'espiritualitat de l'Antic Testament.- Curset a càrrec del P. Pere Franquesa, claretia. Des del Pentateuc fins als Salms, passant pels Profetes, els llibres de l'A.T. són una font de vida espiritual. El curset serà els dijous, **dies 5, 12, 19 i 26 d'abril** i 3 i 10 de maig, de 2/4 de 8 a les 9 del vespre. Informació, programes i ins-

cripcions: Centre d'Estudis Pastoral, tel.: 317 48 58, c/. Riva-deneyra, 6, 3er., 08002 Barcelona.

* * *

Centre Ecumènic de Catalunya.- La Junta Directiva del Centre Ecumènic de Catalunya invita a tots els seus socis i amics a la reunió conjunta que es tindrà a POMPEIA-GRUPS, c/. Riera de St. Miquel, 1 bis, dimecres, **dia 29 de març**, a 2/4 de 8 del vespre, entre altres temes, entorn de les arrels cristianes de Grècia, prèvia la presentació d'una ponència.

* * *

Centre d'Estudis CRISTIANISME I JUSTICIA.- Curs "Espiritualitat de l'alliberament" (lectura dels salms d'Israel). A càrrec de Rafael de Sivatte. Dies: **3, 10, 17 i 24 d'abril**, de 19'30 a 21, a Roger de Llúria, 13. Tel.: 317 23 38.

* * *

Teologia i Humanisme (PP. Dominics).- Curs de Teologia. El **dia 3 d'abril**, CONFÈRÈNCIA. Tema: "I el món? La seva identitat i el seu sentit". **Dia 17 d'abril**, tema: "El trencament de la dignitat hu-

mana". Ponents: professors dominics. Hora: a les 20 h. Lloc: Sala Penyafor, c/. Bailèn, 10. Tel.: 246 33 00.

* * *

Festa de la Divina Misericòrdia.- Tindrà lloc el **dia 2 d'abril**, a la Basílica del Tibidabo. A les 11, celebració de l'Eucaristia, presidida pel Dr. Ignasi Segarra. A les 12, visita al Museu del Llençol Sant. A les 2, dinar de germanor a "Mater Salvatoris". A les 3'30, Conversa-Col·loqui sobre la devoció a l'amor misericordiós. A les 4'30, Hora Santa i exposició del Santíssim. A les 6'45, tornada. Per a facilitar el trasllat hi haurà servei d'autocar. Informació i reserva: tel.: 426 16 22 "Legió d'Ànimes Petites".

* * *

TROBADA DE JOVES.- El diumenge, **dia 2 d'abril**, a les 12 h., sota el tema: "El seguiment de Jesús". Per a més informació: Monestir de Santa Maria de Mont-Siò, Esplugues de Llobregat, c/. Església, 82. Tel.: 371 00 45.

* * *

Entesa Judeo-cristiana de Catalunya.- Conferència: "Sal-

vador Espriu: el poeta que estimava la Bíblia", pel Rvd. Joan González i Pastor, pastor evangèlic, el **dijous, dia 30 de març**, a 3/4 de 8 del vespre, a Roger de Llúria, 5 (Sala Claret).

* * *

Celebració en Cant Gregorià.- El diumenge, **dia 2 d'abril**, II de Pasqua (Quasimodo), a les 10'30 del matí, a l'església de l'Oratori de Sant Felip Neri (Plaça de St. Felip Neri, 5). Cada dijous de 7'30 a 8'30 h. de la tarda, al mateix lloc, assaig i aula de cant gregorià oberts a tothom.

* * *

"VIDA CREIXENT". "DIALEGS DES DE LA FE". Organitzats per "Vida Creixent", el proper dimecres, **dia 29 de març**, a les 4'30 de la tarda, tindrà lloc, a.D., a la Par-

ròquia de Corpus Christi (c/. Bailèn, 175), el segon dels tres temaris sobre: "La vellesa als ulls de Déu". Versarà sobre: "Què necessita la gent gran, avui? - "Quin és el camí?" - "Com dur-ho a terme?" El Col·loqui general serà precedit per l'exposició que farà el P. Lluís Antoni Sobreroca s.j., consiliari diocesà del moviment eclesial de "GENT GRAN". Totes les persones d'edat són cordialment invitades a assistir-hi i a participar en el diàleg previ.

* * *

Moviment Cristià de Mestres.- La propera trobada serà el **dia 1 d'abril**, a 2/4 d'11 del matí, al c/. Llúria, 7, 1er. El tema de reflexió serà: "El mestre ha de ser un profeta?", a càrrec de Mn. Carles Soler. Per més informació: Montserrat Sardà, tel.: 253 44 99.

P E T I T S A N U N C I S

VARIS

ARRANJAMENT de faldilles, pantalons, vestits, cortines. Carme, 18. pral.

VENC un saló d'art estil Lluís XVI. Interessats Tel. 784 25 18.

M'OFEREIXO per atendre persones grans. De dilluns a divendres. Amb referències. Preferible Eixample. Montserrat 232 00 82.

PROFESSORA psicòloga d'E.G.B. dona classes particulars, recuperació i català. Preus mòdics. Tel. 253 14 41.

ES VEN casa de pedra a la Plaça Porxada, de Bagà. Planta baixa i dos pisos. Interessats tel. 215 15 93 de dilluns a divendres d'11 a 14 hores.

CALEN VENEDORS per a sector industrial i sector de construcció. Imprescindible dominar l'alemany o l'anglès. Adreueu-vos al Tel. 257 65 03.

ORGANISTA-CONCERTISTA amb amplíssim repertori nacional i internacional, busca promotor seriós amb treball internacional o nacional. Concerts a catedrals, esglésies. Disposat a treballar. Telèfon 339 15 82.

CASA colònies Oliola (La Noguera): Piscina, camp de futbol, bàsquet, ping-pong, calefacció, sala d'estar, sala tallers, jardí, terrassa. Preus econòmics. Tel. (93) 203 85 03. Nits (93) 240 37 89.

URGENT Sra. que visqui rodalia St. Celoni o Arenys per fer companyia a una malalta d'edat. Dimarts, dimecres, dijous de 8,30 matí a 7 del vespre i divendres fins a migdia. No ha de fer feina de casa. Tel. 214 01 77. Deixeu el vostre telèfon al contestador. Us trucarem.

JOVE estudiant de Filologia catalana, 19 anys, s'ofereix per treballar a les tardes en una oficina, editorial, etc. Coneixements d'anglès: Hamline University Minnesota. E.U.A. Tel. 214 72 52.

BLANES Urb. Sant Daniel. Excel·lent torre gran, 13 milions. Tel. 215 77 72.

INTERESSARIA formar grup mixt persones de mitja edat, sortides diumenges, fins exclusivament amistosos. Escriu a Maria Elena. Apartat 32.422 - 08080 Barcelona. Indiqueu Tel.

VIDUA 54 anys universitària desitja relació fi matrimonial amb Sr. nivell socio-cultural alt. Tel. 211 99 77.

Empresa dedicada a la fabricació de neules i derivats, necessita distribuïdor amb mitjans propis de transport, per cobrir la zona del Barcelonès i Baix Llobregat, molt introduït en el sector alimentari. Interessats dirigir-se enviant àmplies referències comercials i bancàries a: Ref. n° 444 "Catalunya Cristiana". València, 244. 08007-Barcelona.

VENDES

VENDA DE XALET I APARTAMENTS en els millors indrets de l'Escala (Costa Brava). Preus interessants. **FINQUES GUANTER** (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72.

CANÇONER I CASSETTE

Cançons per als diumenges de Quaresma, Setmana Santa, diumenges de Pasqua, Ascensió i Pentecosta (Confirmació).

Com més les escoltareu o cantareu més us agradaran. Portada: "Pas del Mar Roig".

HO PODEU ADQUIRIR A LES LLIBRERIES RELIGIOSES

PER PRIMERA VEGADA, DES DEL CONCILI VATICÀ II, ÉS A L'ABAST DELS FIDELS DE PARLA CATALANA EL

MISSAL FERIA

EN EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

Amb els textos eucològics i lectures de les misses de totes les feries de l'any, de les celebracions del Propi dels sants, de les misses del Comú, rituals, per diverses necessitats, votives i de difunts. Ordre de la missa amb les pregàries eucarístiques del Missal romà, la pregària V (del Sínode suís), les de reconciliació i d'infants.

De venda a les llibreries

Format: 11x17 cms. - 2.208 pàgs. paper bibloprint - Impres a dues tintes Enquadernació de simil·pell - P.V.P. (amb IVA), 5545 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A. - Mallorca, 87 i 89 - 08029 BARCELONA

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

NOM

ADREÇA

POBLACIÓ Tel.

PREU LÍNIA SETMANES

125 ptes.
250 ptes.
375 ptes.
500 ptes.
625 ptes.
750 ptes.
875 ptes.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

TARRAGONA

Jornada de solidaritat contra l'atur

TARRAGONA.— Recentment es va fer al bisbat de Tarragona, la jornada de solidaritat contra l'atur, organitzada per la Comissió diocesana contra l'atur, depenent de Caritas diocesana. S'aprofità l'avinentesa per fer palesa d'una manera més intensa i aclaridora els principals objectius de la Comissió, que tot i treballant tot l'any, de manera ben especial celebra un dia a tot el bisbat per posar especial èmfasi en la denúncia i la sensibilització; centrant-se en tres punts ben clars: Cridar l'atenció de la comunitat envers aquest problema de l'atur, analitzar constantment aquest fenomen i els seus canvis en la societat, i promoure la solidaritat a través del suport humà i tècnic als treballs de la comissió i també a través de les col·laboracions de caire econòmic.

Un dels reptes de la Comissió contra l'atur, que, en una carta adreçada a tots els components de les Caritas parroquials, ha fet F. Xavier Rius i Ferrus, director de Caritas diocesana, és el de consolidar un pont de col·laboració amb cadascuna de les comissions de Caritas parroquials i interparroquials i la comissió per poder arribar a uns resultats satisfactoris, multiplicant els èxits.

Caritas interparroquial de Tarragona

S'ha fet pública, també, la memòria corresponent a l'any 1988 i al seu exercici, de Caritas interparroquial de Tarragona. En la memòria es valora molt positivament la col·laboració entre les diferents Caritas parroquials/Comunitats cristianes de Tarragona i perifèria i Caritas interparroquial, per atendre bé els casos i evitar duplicitats, alhora que adreçar més esforços a la prevenció i promoció.

En l'apartat econòmic s'han donat, aquest any, ajuts per valor de 20 milions de pessetes, dels quals 7 són per aliments i més de 5 per la campanya "Un lloc de Treball".

A part de la qüestió d'ajuts econòmics, cal ressaltar de la memòria el fet d'haver donat roba a 565 famílies, estris de casa i mobles a 144 famílies, i buscat feina per 50 persones.

Durant tot l'exercici varen passar pels serveis de Caritas interparroquial de Tarragona un total de 6.197 persones.

Pel que fa a l'apartat de projectes de futur, s'ha de remarcar la continuïtat de la campanya "Un lloc de treball" que es porta a terme en col·laboració amb els Serveis Socials de l'Ajuntament de la ciutat de Tarragona, amb el qual es comparteixen les despeses dels llocs de treball creats, i per aquest any 1989 s'han ampliat tant els pressupostos destinats com el tant per cent a aportar per cada entitat.

MIQUEL MARIMON

Trobada de catequistes sota el lema "Els pares i la catequesi dels seus fills"

La primera evangelització, problema previ de la catequesi

TARRAGONA.— Era la Delegació Diocesana de Catequesi que convocava a la Trobada de Catequistes Enllaços i altres persones interessades de tot l'Arquebisbat, la tarda del dissabte 25 de febrer, a la Selva del Camp.

Començàvem amb una pregària i la salutació de mossèn Bofarull.

"Els pares i... És la 'i' la que té la força i el lligam, no són dues reflexions separades. Les inscripcions a començament de curs. Nosaltres, els catequistes: en sabem alguna cosa dels pares dels infants que vénen a la catequesi? Els pares estan implicats en l'educació de la fe dels seus fills. Revisió de la missió que tenim com a catequistes: estem vocacionats. Cal pensar en l'infant i la seva circumstància: els pares i el seu entorn. Les reunions amb els pares: com? quan? de quina forma i què hi ha de fer el catequista? Com arribar amablement als pares? Com els pares han d'judar aquesta tasca catequètica?..." Aquesta era la reflexió que junt amb el comentari dels documents "La catequesi de la comunitat i de l'Itinerari Catequètic i Sagraments de la Iniciació Cristiana", va desenvolupar el pare Pere Cardona i que donà peu a

un debat entre els assistents, compartint les experiències i preocupacions.

"L'acolliment dels pares: la importància del 'primer moment' ens expressem tal com som, la imatge del que som..." Aquesta era la intervenció de Josep Bofarull, en la qual donava pistes com millorar aquest aspecte.

Seguidament la intervenció de Xavier Morell: I dels pares què en farem? Es va desenvolupar amb els següents punts: Què diu l'Església sobre els pares en els documents de catequesi. Avui la catequesi té un problema previ: la primera evangelització. Una catequesi des de l'evangelització: en la catequesi d'infants hauria de ser prioritari l'evangelització dels pares; transmetre la fe depèn que els pares esdevinguin cristians convençuts i practicants, i acabava aquest apartat dient: això reclama òbviament canviar quelcom en l'actual pràctica de la catequesi parroquial.

L'altre apartat d'aquest tema era: D'una manera o altra s'ha de començar: no fent res, perquè...; o un canvi d'actitud en els catequistes; en la integració dels pares en la institució catequètica i en la vida de la comunitat; fer reunions amb els pares o implicar-los en la sessió de catequesi; ajudar el diàleg pares-fills i, finalment, el nivell de les celebracions.

L'últim apartat comentat: una acció pastoral més exigent amb els pares i donava algunes

idees per tal que es pogués portar a terme.

Finalment es va tractar el tema: Què és la catequesi familiar?, per Josep Rierola responsable diocesà de la catequesi familiar a la diòcesi de Barcelona.

Els punts destacats van ser: és una ajuda als pares a tenir una fe personalitzada; el matrimoni com a primer narrador i confessor de la fe cristiana; és redescobrir els valors de la família cristiana; fa descobrir a la comunitat cristiana el matrimoni com a signe de vida evangèlica...

Com es pot veure el programa va ser ben atapeït, però creiem que prou interessant com per a judar-nos a reflexionar i millorar en aquest camp de la catequesi.

Els assistents varem ser uns 60, d'aquestes parròquies: Bellmunt del Priorat, Arbeca, Maspujols, Vila-Seca, Miami Platja, la Riera de Gaià, Roda de Berà, el Pla de Santa Maria, Ciutadilla, Vallfogona de Riucorb, Cambrils, l'Albi, Santa Coloma de Queralt, l'Aleixar, Masllorç, Bonastre, el Catllar. De Valls: Sant Antoni, Ntra. Sra. del Carme i Sant Joan. De Reus: Crist Rei, Pma. Sang i Sant Bernat Calbó, i de Tarragona, Stma. Trinitat, St. Joan, Sta. Maria de la Catedral, Sant Fructuós, Camp Clar, Torreforta, Bonavista i St. Salvador.

MONTSERRAT ROIG
de la Delegació
Diocesana de Catequesi

FETS I CRITERIS

La llum de Pasqua

Pasqua és la festa central de totes les festes. El misteri pasqual és, per a nosaltres, el misteri de la mort i de la resurrecció de Jesús.

La nostra vida cristiana té sentit si està "centrada" en el misteri pasqual. La Pasqua és el pas de l'esclavatge a la llibertat, el pas de la mort a la vida, el pas de les tenebres a la llum.

La Vetlla pasqual, amb l'anunci de la Pasqua ens descriu aquella nit santa tan clara com el dia, aquella nit que, il·luminada amb la llum del Ressuscitat, deixà esvaïda tota foscor.

La festa de la Pasqua ens ha de fer reviure la fe en Jesús ressuscitat. La fe és una gràcia interna que il·lumina el nostre enteniment i el nostre cor. El Ressuscitat "ens ha cridat del país de les tenebres a la seva llum admirable" (1P 2, 9).

Els temps que vivim exigeixen una fe forta que resisteixi totes les proves. Actualment la prova per a la nostra fe no és la nit sinó la boira. La foscor de la nit no dificulta pas el conductor que porta els llums encesos. El que dificulta de córrer és la boira, que no deixa passar la llum.

En els nostres dies sovint, al diari, en les converses, als llibres i a la televisió, hi veiem amb dificultat perquè hi ha molta boira. Molts queden perplexos i desconcertats perquè no saben trobar punts de referència.

La fe no ha estat mai una virtut dels porucs. Tot a veritat de la fe cristiana és massa gran i massa simple per l'esperit de l'home. La fe ve de Déu i

l'home no la pot "portar" sense la gràcia del fill de Déu fet home, de Jesús ressuscitat que ens comunica el seu Esperit.

Pasqua és una festa lluminosa. La llum de Crist ressuscitat ha d'il·luminar el nostre enteniment amb la claror de la veritat. Necessitem la claror de la veritat de Jesús perquè hi ha molta confusió, moltes ambigüitats i molta boira en la nostra vida i en l'ambient de la societat d'avui.

La llum de la Pasqua ha d'il·luminar el nostre cor amb la claror de l'amor per vèncer la foscor de l'egoisme, el buit de la comoditat i el pes dels propis interessos.

Deixem-nos il·luminar per la llum de la Pasqua. Veurem les persones i les realitats socials d'una altra manera. Hem de deixar-nos guiar per la fe en Jesús ressuscitat. Cada dia l'aventura de la fe torna a començar. El creient i el que intenta creure experimenten com si tornessin a néixer. Allò que semblava vell es fa nou. Allò que semblava rígid repren la vida.

La vida en Jesús ressuscitat ens ajuda a lluitar contra l'home vell i a esdevenir homes nous, fills de la llum. Si creix la nostra fe serà més viva la nostra esperança i més abrandat el nostre amor. Així la llum de Pasqua renova el ritme de la nostra vida cristiana.

+ RAMON TORRELLA i CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

LEGIÓ DE MARIA

Senatus de Barcelona

Comunica que el proper dia 2 d'abril a dos quarts de sis de la tarda se celebrarà la festa de l'ACIES 1989 a la Parròquia del Sant Àngel, c/. Vilar-dell, 48. Invitem els altres legionaris i simpatitzants de la legió.
(Metro Línia I - Hostafrancs - Bus 56-57)

BARCELONA

Se celebra amb una bona assistència a Terrassa

La "Dominica Laetare", una celebració que fa viure la litúrgia

TERRASSA.— Una vegada més, el passat dia cinc de març es va celebrar a Terrassa, en el recinte de les esglésies romano-visigòtiques de Sant Pere, l'antiga seu episcopal d'Egara, la festa del quart diumenge de quaresma, la "Dominica Laetare". Aquesta diada litúrgica que va iniciar el P. Miquel Altisent, escolapi, l'any 1933, va aplegar enguany com ja és tradicional, un bon nombre de cantaires de la Schola Cantorum de Terrassa, de la de Sabadell, de l'Oratorium de Sant Felip Neri, de Barcelona, i altres gregorianistes.

Després de la benedicció de les roses i el cant de l'"Asperges", s'inicia la lletania dels Sants i, en processó pels jardins, es va de l'antic baptisteri

de Sant Miquel fins a la capella de Santa Maria, on s'entra cantant l'Introït propi del dia: "Laetare Ierusalem...". I segueix la Santa Missa cantada.

Enguany va celebrar el Prior de la parròquia del St. Esperit, de Terrassa, mossèn Ricart Masclans, i amb ell van concelebrar el P. Enric Dordal escolapi, i el Rnd. Jacint Fernández prevere d'Astorga. Al final, després d'unes paraules del P. Dordal, el mestre Joan Mª Aragonès va fer menció que escaient-se l'any vinent el 15è aniversari del traspàs del P. Miquel Altisent, s'estan programant diversos actes commemoratius que s'anunciaran

oportunament, i que aquesta festa de la "Dominica Laetare" d'enguany ja figurava també enquadrada dins d'aquest any dedicat a l'il·lustre gregorianista.

Com a membres fidels de l'Església que volem ser, ens alegra tot el que s'encamina a fer-nos viure la litúrgia, la dignitat del culte i la catolicitat de la nostra Fe, que ens fa universals i ens agermana a tots. El P. Miquel Altisent des de la Glòria, amb els altres gregorianistes que s'hi troben, deu veure complagut la tradició del "Diumenge Laetare" que ell va instituir fa tants anys.

FIDEL PALAU

Llibertat d'expressió

L'actualitat internacional, d'uns quants dies ençà, està dominada per un tema: la condemna a mort dictada per l'aiatollah Khomeini contra l'escriptor Salman Rushdie, per la publicació del llibre *Versicles satànics*.

N'hem pogut llegir a dotzenes, de comentaris d'aquest tema, enfocats des de tots els angles i, en tots els que conec, hi ha unanimitat a destacar la llibertat d'expressió de l'escriptor, per una part i, per l'altra part, l'exagerada reacció dels qui es consideren ofesos, amb aquesta condemna a mort.

Jo també estic d'acord que l'autor té dret a la llibertat d'expressió i que reaccionar davant l'ofensa amb la mort de l'ofensor

és una exageració. Però, atenció: aquest no és un assumpte tan senzill que es pugui sentenciar **només** amb aquest veredict. Estic d'acord que l'escriptor ha de fruir de tota la llibertat d'expressió, però amb això no s'acaba l'afirmació. L'autor ha de ser lliure, però també ha de ser responsable. No es pot admetre una llibertat sense límits i sense cap responsabilitat. La llibertat d'expressió ha d'arribar fins als límits imposats pel respecte al proïsme. L'escriptor ha de tenir tot el dret a la lliure expressió, però no té cap dret a ofendre, insultar, difamar, com si fos un irresponsable o fruis d'una patent de cors.

Per tant, al mateix temps que considerem desproporcionada la

reacció de Khomeini, al mateix temps que reclamem la llibertat d'expressió per a Rushdie, proclamem que l'escriptor ha de ser responsable de la seva obra i que aquesta no pot traspasar els límits que el respecte al proïsme exigeix a tothom qui vulgui moure's en els terrenys de la tasca honrada.

Trobaríem, doncs, raonable que la part ofesa formalitzés una denúncia perquè s'arribés a una sentència justa perquè, ni l'autor ha d'escapolir-se de la seva responsabilitat, ni l'ofès pot ser jutge i part alhora ni prendre's la justícia per la seva mà.

ANTONI MUNNÉ i TOMÀS

MISSATGE

A TOTS ELS LECTORS DE CATALUNYA CRISTIANA

LA PREMSA ÉS UN DELS GRANS MITJANS D'APOSTOLAT. FEU APOSTOLAT A TRAVÉS DE LA PREMSA! COL·LABOREU A L'APOSTOLAT DE CATALUNYA CRISTIANA

Que cap llar cristiana del país no estigui mancada de la seva lectura, és el repte que tenim tots els lectors de CATALUNYA CRISTIANA

MOSTREU CATALUNYA CRISTIANA ALS VOSTRES FAMILIARS I AMICS. DONEU-LOS A EMPLENAR LA SEGÜENT BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ.

Catalunya Cristiana

Carrer de València, 244, 2n. 08007 BARCELONA

Nom

Domicili nº Població

D.P.

Se suscriu per 1 any a CATALUNYA CRISTIANA en català/castellà per pessetes 4.680.- Aquest import el faré efectiu de la forma següent:

☐ Pagament domiciliat ☐ Xec nominatiu que s'adjunta

Signatura

Lloc Data

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc/Caixa Agència

Senyors: Els prego que d'ara endavant, fins a nou avis, amb càrrec al meu compte/llibreta n.º..... se serveixin pagar els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció al setmanari CATALUNYA CRISTIANA.

Signatura

Lloc Data

VIC

Més de 7 milions per la campanya a favor del Clergat Indígena

VIC.— Tot secundant la consigna del papa Joan Pau II "Que no es perdi cap vocació al ministeri per manca de recursos", la diòcesi de Vic ha promogut aquests últims anys una intensa campanya per a la fundació de beques a favor del Clergat Indígena de les Missions.

L'èxit d'aquesta campanya fou especialment significatiu l'any passat, fins al punt de situar-se la diòcesi de Vic, en la primera d'Espanya en termes proporcionals, i en la cinquena, en números absoluts.

En la campanya 1988-1989, el resultat no ha estat tan espectacular, però ha estat encara remarcable. S'ha aconseguit la fundació de 21 beques, una bossa d'estudi i aportacions diverses amb un total de 6.231.134 ptes. a favor de l'Obra Missional Pontifícia de Sant Pere Apòstol per al Clergat Indígena, i altres 6 beques i una bossa d'estudi, amb un total de 1.500.000 ptes. a favor de la Missió Diocesana del Bisbat de Vic a Rwanda.

Ara s'inicia la campanya d'enguany que tindrà la seva més significativa expressió en la Jornada Mundial del Clergat Indígena, a celebrar el diumenge dia 7 de maig.

BARCELONA

Igualada commemora el quart centenari de quan el Sant Crist del Roser suà sang

IGUALADA.— El dimarts de Pasqua d'enguany començaran a Igualada els actes commemoratius del Quart Centenari del Sant Crist.

Es commemora un fet, històricament provat, que s'esdevingué el dia 20 d'abril, Divendres Sant, del 1590, a la capella del Roser. Una imatge del Sant Crist suà sang. Ho varen comprovar les autoritats i el poble. El bisbe ordenà una investigació i es féu un "Instrumento Público", que recull la declaració dels sacerdots, batlles i de molts ciutadans.

La història del Sant Crist d'Igualada que publicà fa 25 anys l'igualadí P. Díaz, monjo de Montserrat en fa un estudi crític i concloent.

Des del 1590 la Suor de Sang ha marcat la vida igualadina en tots els seus diversos camps. S'ha mantingut amb una fidelitat extraordinària. La festa de l'Espòs de Sang, com l'anomena el Dr. Torras i Bages, és una veritable pasqua igualadina.

Enguany comença la commemoració. El dimarts de Pasqua, a més de l'ofici que congrega la més gran multitud de fidels de tot l'any i de la processó, es farà el Pregó a càrrec del P. Cassià Just, abat, es presentarà la nova edició de la història esmentada i es proclamarà el veredict dels Jocs Florals que tindran lloc el dia 7 de maig.

Durant tot l'any se celebraran molts actes, amb la participació activa de totes les entitats igualadines, dels quals anirem informant.

Cinquantenari del Cor Parroquial de Santa Maria

El dia 30 d'abril d'enguany finalitza l'any del Cinquantenari del Cor Parroquial de Santa Maria, una digna cloenda dels molts actes

organitzats, que han marcat un fort impacte en la vida local.

Es tracta d'un Certamen de Composicions Musicals i Certamen Literari a nivell internacional, que concedeix importants premis.

El programa anunciador dels esmentats certàmens fou redactat en català, castellà, an-

glès, alemany, italià i francès, i ha merescut una gran participació estrangera.

Integren el Jurat diverses personalitats del món literari i musical, entre aquestes el P. Ireneu, monjo de Montserrat, i, el Dr. Valentí Miserachs, mestre de capella de Santa Maria la Major de Roma.

IMPROMPTU

Ho aconseguí!

Em fa il·lusió quan un concursant del "3x4" televisiu, després de recórrer el llarg camí de preguntes amb l'aquí caic i allà m'aixeco, arriba al final i obté allò que havia sol·licitat: un utilatge mèdic, un aparell d'alta fidelitat, un equip per esquiar, un equip submarinista, etc. etc. M'agrada acompanyar-lo mentalment, i més d'una vegada li mussitaria a cau d'orella la resposta adequada, pensant que els meus nervis, en aquell moment, són més tranquils que els seus. I quan, finalment, apareix el títol creixent des de l'horitzó de la pantalla fins a omplir-la totalment proclamant "Ho aconseguí!", no puc dissimular el meu goig.

Penso que aquest concurs té un no sé què de relació amb la vida de cada un de nosaltres que, en el fons, no és més que un concurs des del dia que vam néixer o, si voleu, des del dia que vàrem plantejar-nos seriosament els motius i el perquè del nostre viure. I tot està a saber anar respondent la pregunta de cada dia i, si cal, saber recórrer al jòquer de torn per salvar l'escull, procurant que ens quedin jòquers fins al final que no sabem ni quan ni com serà.

Que bé si, al final del concurs, de la nostra vida, en cloure els ulls, podem veure com des de l'horitzó se'ns acriu el gran rètol que ens anuncia l'assoliment del nostre propòsit: ¡Ho has aconseguí!

Però hem de tenir el convenciment que això només depèn de nosaltres mateixos; depèn de saber administrar el bé que gratuïtament ens ha estat donat.

ORIOL CAMPS

GLOSSES DOMINICALS

Viure el misteri de Jesucrist

Bonhoefer va escriure aquestes paraules: "Des que Crist digué: Jo sóc la vida, cap pensament cristià, ni tan sols filosòfic, no pot prescindir de la realitat continguda en aquesta autoafirmació". Jesús qualifica d'inútil i de fracassat qualsevol intent de cercar fora d'ell el veritable sentit de la vida. L'affirmació de Jesús ressuscitat —jo sóc el camí, la veritat i la vida— és un crit que traspasa les fronteres de l'espai i del temps i es fa sentir en el més íntim de la consciència humana.

En la seva resurrecció, Jesucrist manifesta la seva victòria sobre la mort. Ell és la vida, en l'expressió més sublim i profunda de la seva riquesa. Ell és la raó suprema i el motor íntim de l'activitat humana. Ell és la llum que il·lumina el camí de la vida dels creients i és qui els impul·la envers l'amor més noble i generós. Sant Pau, amb la convicció més profunda de la seva fe diu: "per a mi viure és Crist". No és estrany que el mateix apòstol digui tantes vegades que vol "apoderar-se'n i guanyar-lo", ja que també el Crist s'apoderà d'ell i el guanyà.

En una oració litúrgica demanem a Déu que ens atorgui la gràcia de conèixer més i més el misteri de Crist i de viure'l amb totes les conseqüències. ¿Que potser això no constitueix el veritable "ésser" del cristià? I ¿no rau en això el que és específic de l'autèntic "testimoni" de Jesucrist? Els primers seguidors de Jesús de Natzaret es guiaren per l'experiència. "Vine i ho veuràs", digué Felip a Natanael. La vivència personal del coneixement de Jesucrist fou allò que el va moure a quedar-se amb ell i a seguir-lo.

El coneixement "pur" exigeix una certa distància entre el coneixedor i el conegut, diuen els psicòlegs. I afegeix un d'ells que hi ha un altre coneixement: és el del saber propi i personal, que és donat per la mesura en què pertany a la nostra intimitat. Aquest saber és fruit d'una reflexió seriosa i profunda; però neix també d'una il·luminació pro-

cedent de la fe, com a do de l'Esperit. Quan aquest saber abasta el més íntim de la consciència humana i l'envaeix totalment, llavors s'esdevé "l'experiència personal de Jesucrist", que suscita un amor i engendra una actuació concordes del tot amb l'Evangeli.

En el fons, aquesta experiència és la que ens fa conscients de viure per Jesucrist i per a Jesucrist i la persuasió de conèixer-lo amb la saviesa que prové de Déu. La iniciativa d'aquesta experiència procedeix d'Ell, que s'apropa a l'ànima i la posseeix, renovant-ne les conviccions i els sentiments. L'home, que s'ha deixat apoderar per Jesucrist, es converteix en el seu apòstol més autèntic. Com que el coneix íntimament, el proclama amb més força i convicció i el "posseeix" amb aquella capacitat que ho abasta tot, la ment i el cor.

L'apòstol sant Joan anunciava als cristians de l'Àsia Menor allò que era des del començament, allò que hem sentit, que hem vist amb els nostres ulls, que hem contemplat; allò que les nostres mans han tocat referent al Verb de la vida. En va donar testimoni —d'allò vist i sentit i contemplat— a fi que aquells cristians posseïssin la veritable vida amb el Fill i el Pare. Joan conegué més que ningú el Crist històric i en conservà la memòria palpitant. Però "aquesta memòria, cada vegada més espiritualitzada —com diu Guitton— assolí l'essència profunda sense deixar de ser una memòria de carn".

El nostre món secularitzat necessita apòstols que siguin veritablement posseïts per Jesucrist i, ensens, que el posseeixin; que visquin el seu misteri de resurrecció amb totes les conseqüències. Llavors donaran alguna cosa més que un testimoni fred i rutinari: seran els testimonis de cor ardent, capaços d'encendre en els altres el foc que Jesús portà al món.

NARCÍS JUBANY
Cardenal-Arquebisbe de Barcelona

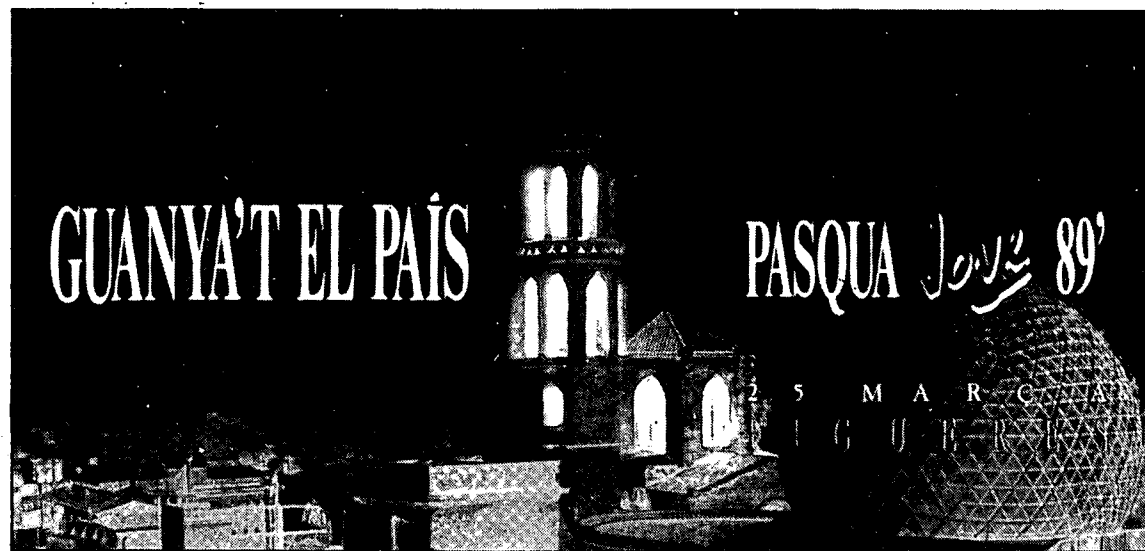
GIRONA

"Pasqua Jove 89": Compromís dels nois catalans amb la reconstrucció del país

GIRONA.— El Bisbat de Girona ha organitzat per aquest dissabte dia 25 de març la Pasqua Jove '89. Figueres és la ciutat que enguany organitza aquesta trobada que arriba a la seva tretzena edició. Joves de les parròquies i moviments de la ciutat treballen des de fa tres mesos per tal que tot estigui a punt pel Dissabte Sant. La coordinació general és portada per un equip de joves, representants dels diversos grups de la diòcesi de Girona.

Guanya't el país és el lema que s'ha escollit per a treballar el tema d'aquesta Pasqua Jove, que és el compromís dels joves creients en la construcció del país. El Bisbe de Girona, en presentar la trobada a través del Full Parroquial, ha assenyalat que "es un objectiu que se situa més enllà o més ençà —segons com ho mireu— per sobre o més al fons que els partidismes polítics. Se situa al nervi del "ser" del país. Cal que Catalunya "sigui" i no hi ha altre camí que els seus homes i dones "siguin"; i que del seu "ser" en facin un do al país.

Aquest tema serà treballat de forma diversa segons les edats dels participants, que han de ser majors de 16 anys. Rutes, taulers rodones, xerrades, racons de treball, qües-

tionaris... constituïran els diversos espais que cadascú podrà escollir segons els seus interessos. Aquestes activitats es desenvoluparan a l'Institut de Batxillerat "Ramon Muntaner" i al Col·legi "Sant Pau" de Figueres.

La celebració de la Vetlla Pasqual a l'església parroquial de Sant Pere serà el centre de la trobada. Allà el Bisbe de Girona adreçarà el seu ja tradicional missatge de Pasqua als joves, per tal d'orientar la

reflexió dels diversos grups durant l'any.

Diverses activitats de caràcter lúdic contribuiran al clima festiu d'aquest encontre que ja ha esdevingut un punt de referència per a molts joves. L'any passat a Palafrugell s'hi van reunir 1.200 joves sota el tema del servei. A Figueres es preveu una assistència semblant, fet que es desprèn de les presentacions que s'han anat realitzant a diverses poblacions de les

comarques gironines.

Els joves, força de l'Església i de la Pàtria

"Aquest país és el lloc primer del nostre compromís com a cristians i com a joves. És una responsabilitat que ja ens urgia el Bisbe Jaume a la Pasqua Jove que vam celebrar a Besalú: 'Al tombant de l'any dos mil, vosaltres sereu les forces de l'Església i de la Pàtria

(...) Alerta al parany del cofoisme i del passotisme. Preneu partit per la responsabilitat. Que tot i la seva petitesa, Catalunya serveixi, en el conjunt dels pobles per a fer l'home més home, i sigui amb ells instrument de pau."

GUANYA'T EL PAÍS. Posa't a favor de la vida. Refusa tot el que esclavitzava el teu camí i el de tots els teus conciutadans.

GUANYA'T EL PAÍS davant de tota aquella gent que pensa que com a jove no ets més que un aigualit.

GUANYA'T EL PAÍS amb il·lusió, amb originalitat, sempre sota la senyera del respecte, de la tolerància i del diàleg.

GUANYA'T EL PAÍS fent-te company de camí de tots aquells que treballen desinteressadament pels altres.

GUANYA'T EL PAÍS fent un esforç preferencial a favor dels més desvalguts, aquells que entre tots deixem al marge del camí en la nostra societat.

La força de la Pasqua de Jesucrist ens passa al davant. L'esclat de la llum-pasqual ens infon coratge i empeny la nostra acció a favor que el nostre país i tots els que hi viuen tinguin més vida."

(De la presentació del Tema)

M.C.

"Els Seminaristes de Missions també són Seminaristes nostres"

OBRA DEL CLERGAT NADIU

AL TERCER MÓN, prop de 75.000 seminaristes joves es preparen, en els Seminaries, per servir els seus pobles, ajudats per les OBRES MISSIONALS PONTIFÍCIES. També s'ajuda els noviciats femenins i masculins de Missions.

Està comprovat que l'ajuda als Seminaries és la millor inversió en favor del TERCER MÓN.

Enguany els nostres donatius van dirigits especialment als seminaris majors: "Sant Rector d'Ars" al Burundi, "Crist Rei" al Pakistan, "Sant Lluís Gonzaga" del Perú i "Esperit Sant" a Port Moresby (Papua. Nova Guinea).

- UNA BECA de 300.000 ptes. facilita sis anys d'estudi.
- MITJA BECA de 150.000 ptes. facilita tres anys d'estudi.
- UN CURS SENCER per 50.000 ptes.

PER A INFORMACIÓ I DONATIUS: Dirigiu-vos a les Delegacions diocesanes de Missions de Catalunya:

08002 Barcelona
C/ Bisbe Irurita, 5

25280 Solsona
Bisbat

17004 Girona
C/ Albareda, 15

43003 Tarragona
Major, 16

25002 Lleida
Plaça de Sant Josep, 2º 1º

43500 Tortosa
Bisbat

25700 SEU D'URGELL
Bisbat

08500 Vic
Seminari diocesà

"Company en el teu camí", dia del Seminari

Pasqua o l'esperança

La Festa de Pasqua confeix al fet Universal de la mort humana, l'estatut solemne de l'interrogació. Per l'home, la mort és una fi absoluta o bé només una transició? Un pas en avant o un pas al buit?

El cristianisme no aclareix pas la manera de com les coses succeeixen: però sobre els fons de la qüestió té una resposta clara. La festa de Pasqua proclama per tota la Terra, que la mort que ens pertoca a cadascú de nosaltres no és pas una fi absoluta, només és una metamorfosi, el pas d'un estat de vivent a un altre estat de vivent, com quan la crisàlida esdevé papallona. Quan fem aquest pas no perdem ni la identitat ni la responsabilitat que tenim com a fills de Déu. L'única recomanació que se'ns fa és d'afermar-nos a Jesucrist, com a única boia de salvació en el gran naufragi de la mort. Això que dic no és pas una evidència racional, és una certesa de fe, basada en l'atestació del Crist ressuscitat. Jo si no cregués, així no seria cristià.

No puc pas imposar (ni demostrar) a ningú aquesta certesa; però el misteri de la mort humana és tan impenetrable que no hi ha en el món cap no creient capaç de provar-me racionalment que m'equivoco quan dic això que crec. Un no creient sempre és incapaç de provar que quan es mori tot s'haurà acabat per a ell. Ell i jo, som al mateix punt? Evidentment que no. Perquè jo sé que Jesús és vivent, que és el Vivent per excel·lència. La seva resurrecció corporal és per a mi la promesa de la meua pròpia supervivència, i un dia, de la meua pròpia resurrecció.

Les dones esverades del jardí de Josep d'Arimatea, el que van dir, és l'única paraula pertinent: "No cerqueu entre els morts aquell que és vivent".

Sé que aquell que és mort i que jo estimava, aquell és vivent sempre, d'una manera que no puc concebre. Sé que hi ha una comunió, entre els vivents d'ací i els vivents en el més enllà.

Entre aquests i jo, l'únic lligam comú és Jesucrist ressuscitat. Per un cristià és pecat, cercar entre els morts aquell que és vivent, sens dubte infinitament més vivent que nosaltres.

El plor no és pas prohibit, però no podem plorar de la mateixa manera que els que no tenen esperança. El meu dol, no pot ser el mateix que el d'ells.

JOSEP ESCALADA

MADRID (Del nostre corresponent).— Aquest any el dia del seminari se celebrà el dia 12 de març, diumenge anterior a la festa de Sant Josep, per coincidir el 19 de març amb el Diumenge de Rams, sota el lema "Company en el teu camí". El lema vol simbolitzar que així com Jesús va cridar els seus deixebles perquè fossin els seus companys, també avui continua cridant-nos als joves perquè, com a sacerdots siguin companys de tots els homes.

El nombre de vocacions sacerdotals augmenta progressivament des del 1980. Actualment, els seminaristes majors de tots els seminaris d'Espanya són 2.034 i els dels seminaris menors 5.021. Aquests últims anys la xifra de seminaristes majors es manté per damunt dels 2.000 i la dels seminaristes menors per damunt dels 5.000.

L'any passat, 1988, es varen ordenar 239 nous sacerdots, la qual cosa suposa el major nombre de sacerdots ordenats anualment en l'última dècada, gràcies a l'augment de vocacions que va començar a notar-se l'any 1980.

Tot i aquestes xifres esperançadores, el nombre de nous sacerdots és clarament insuficient per cobrir les necessitats pastorals actuals i les del futur pròxim. Per a una renovació natural dels sacerdots, es necessiten 500 ordenacions cada any, la qual cosa suposaria tenir ja avui 4.000 seminaristes majors.

La diòcesi que compta amb un major nombre de seminaristes majors són Madrid amb 182, Toledo amb 137 i València amb 118, seguida de Barcelona (84), Alacant (69), Burgos (66) i Badajoz (55).

Per altra banda les diòcesis que ostenten major nombre de nous ingressos durant el curs passat, 1987-1988 són: València (37), Toledo (27), Madrid (24), Múrcia (17), Barcelona (16) i Badajoz (15). Així mateix, les diòcesis que compten amb major nombre d'alumnes que han abandonat el seminari durant el passat curs són: Madrid (25), Barcelona (9), Badajoz (9), Santiago de Compostel·la (8), Toledo (7) i Saragossa (7).

Seminaristes catalans

Els seminaris de les diòcesis catalanes allotgen un total de 128 seminaristes majors. La distribució per diòcesi és la següent: Barcelona figura al cap de les diòcesis catalanes amb 84 seminaristes majors, seguida de Tortosa amb 16, Vic amb 10, Lleida amb 6 i Girona, Solsona i Urgell amb quatre seminaristes majors cada una.

A més a més, a Catalunya no s'observa una tendència a l'augment del nombre de seminaristes, si ens fixem en el paupèrrim nombre de nous ingressos en el passat curs: 20 en total, als quals cal restar els 10 que abandonaren el seminari durant el mateix període.

¿Com són els sacerdots del futur?

Segons un recent estudi sociològic donat a conèixer pel Secretariat de la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats, la majoria dels seminaristes majors espanyols mostren una gran fermesa i maduresa vocacionals.

bé una sèrie de factors que més decididament han impulsat o influït en la vocació dels seminaristes. Entre els quals, figuren en primer lloc els sacerdots, factor més decisiu per al 37,7 per cent; a continuació, les agrupacions apostòliques, factor primordial per al 18,3 per cent; l'ascendent de la família com a impulsor vocacional apareix en tercer lloc, especialment la influència de la mare que dobla la del pare; les convivències, exercicis, curssets pasquers juvenils han influït decisivament en un 10,5 per cent; els catecumenats de confirmació es mostren com a elements impulsors de la vocació per a un 7 per cent i, finalment, el 6,2 per cent dels actuals seminaristes

país, els catòlics practicants tenen una mitjana de 2,81 fills; els no practicants, 2,5 fills; els indiferents 1,98 fills i els no creients 1,88 fills.

La majoria dels seminaristes actuals procedeixen de famílies que es declaren catòliques practicants (el 77,5 per cent). Els que tenen pares agnòstics o ateu no arriben a l'1 per cent encara que s'observa un creixement triplicat dels seminaristes que procedeixen de famílies no practicants i indiferents.

La majoria dels pares (62 per cent) estan contents de la vocació sacerdotal dels seus fills; el 12 per cent dels pares s'hi varen oposar, l'altre 12 per cent ho varen sentir i el 7 per cent van restar indiferents.

Encara que continua essent majoria els seminaristes procedents de l'ambient rural, s'ha duplicat el percentatge dels nascuts a poblacions de més de 100.000 habitants.

Pel que fa a la classe social, ha augmentat molt el nombre de seminaristes procedents de famílies de classe obrera i baixa (s'ha passat del 20 al 40 per cent), a costa dels pertanyents a la classe mitja, que han baixat del 50 al 37 per cent, mantenint-se la proporció dels seminaristes els pares dels quals pertanyen a la classe alta.

Pel que fa al nivell d'estudis, es constata que en l'actualitat els seminaristes ingressen al seminari amb un nivell alt d'estudis. El 13,4 per cent ingressaren amb estudis superiors universitaris (la mitjana de la població espanyola amb aquests estudis és del 7,2 per cent) i el 40 per cent va entrar al seminari una vegada acabat el COU. És també significatiu referent a això, que el 40 per cent dels seminaristes majors ha estudiat abans en col·legis o centres de l'Església.

Aquestes són, doncs, algunes de les xifres, sempre fredes, que fotografien els actuals seminaristes, sacerdots-companys de camí en els propers anys. "Avis per a caminants: ¡manquen acompanyants!"

JOSE MANUEL VIDAL

S'acaba de celebrar el Dia del Seminari, bona sessió per fer una ullada a l'estat actual dels nostres seminaris, on s'estan preparant els sacerdots de l'any 2000. ¿Són suficients en nombre i en qualitat per cobrir les necessitats evangelitzadores de l'Església del segon mil·lenni?

Del total de seminaristes actuals només el 4,4 per cent està indecís sobre la seva vocació, mentre que fa 20 anys aquest percentatge era del 24,39 per cent. A més a més, a l'hora de valorar la decisió d'entrar en el seminari, els seminaristes actuals pensen que aquesta decisió fou presa racionalment, lliurement i conscientment en una proporció que duplica els seminaristes de fa 20 anys.

El fet que l'ambient social sigui avui menys favorable serveix als seminaristes per purificar les seves motivacions vocacionals, mentre que la por al compromís definitiu, característica de la joventut actual, és una de les causes del menor nombre de vocacions.

Malgrat que molts dels seminaristes provenen del sector urbà i industrial, el 33 per cent desitja exercir el seu ministeri en el món rural, com a expressió d'apropament i d'opció per als més pobres. També ha crescut el desig d'exercir el sacerdoci en l'àmbit parroquial, en l'acció caritativa i amb els marginats. En canvi, ha baixat el desig d'anar-se'n a missions o a d'altres països com a capellans d'emigrants.

Elements impulsors de la vocació

L'esmentat estudi recull tam-

majors recorden amb claredat que els primers desigs seriosos de ser sacerdots els van tenir en conèixer l'acció missionera de l'Església.

Perfil sociològic dels seminaristes actuals

La mitjana d'edat dels seminaristes majors és de 22,48 anys. Més de la meitat ingressaren al seminari amb 17 o més anys, i s'han triplicat les anomenades vocacions tardanes o adultes.

El descens de la natalitat a Espanya, lògicament, ha afectat també les famílies dels seminaristes. La mitjana aritmètica és de 3,66 germans. Aquesta mitjana és superior a la mitjana total de les famílies espanyoles. En el nostre

SI T'É VIDEO: LLOGUI LES MILLORS PELLÍCULES

A **VIDEOLAR**

¡VISITIN'S!

- LA SEVA FAMÍLIA VEURÀ EL QUE DESITGIN, NO EL QUE ELS IMPOSIN
- SELECCIÓ I SEGURETAT MORAL DE CADA UN DELS SEUS TÍTOLS
- SERVEI OPCIONAL A DOMICILI

Balmes, 114. P. Baixa (Xamfrà Provença) Tel. 215 70 71 / 08008 Barcelona

PERE ROVIRA

Vinyes, Cellers i Destil·leries.

Blanc de Belart • Alta Mar • Vinya d'Irto • Viña Montal • Raquel Rosé • Viña Mater • Dry Solera • Ranci • Vinum Misae • Mas dels Frares • CALISAY.

Tel. (93) 337 18 12

Monsenyor Delicado Baeza, en les XXV Jornades de Vicaris Episcopals d'Ensenyament

La presència de l'ensenyament religiós a l'escola s'està deteriorant

MADRID.— La presència de l'ensenyament religiós a l'escola "s'està deteriorant" afirmà l'arquebisbe de Valladolid i president de la Comissió Episcopal d'Ensenyament i Catequesi, monsenyor José Delicado Baeza, durant l'obertura de les XXV Jornades Nacionals de Vicaris Episcopals i Delegats Diocesans d'Ensenyament, que s'han celebrat a Madrid.

Monsenyor Delicado Baeza, que va titular el seu discurs "L'ensenyament religiós escolar: indispensable en el sistema educatiu i urgent en l'actual moment històric", advocà per una educació integral, de forma que cada u pugui conrear una esperança més gran de plenitud humana. En aquest espai s'allotja l'ensenyament religiós, "una exigència de la

mateixa naturalesa de l'escola i de l'autèntic exercici de la llibertat religiosa".

Però la precària presència de l'ensenyament religiós en l'escola va pel camí del deteriorament més gran, d'acord amb les pistes que ofereix el projecte de reforma de l'ensenyament, afegí l'arquebisbe, segons el qual calen tres condicions per a un correcte desenvolupament de l'ensenyament en l'escola: situar-la jurídicament i eficaçment en el sistema escolar; fer conèixer la seva funció tant a la societat com a la comunitat eclesial, i realitzar correctament i amb més dignitat possible aquest servei a l'escola.

Monsenyor Delicado Baeza recordà que l'ensenyament religiós és un dret reconegut internacionalment i ratificat

en els Acords entre la Santa Seu i l'Estat espanyol. No obstant els drets poden quedar erosionats en la pràctica si no es creen les circumstàncies o condicions que els facin viables. Això és el que pot succeir si en el projectat sistema educatiu de la reforma no s'integra l'assignatura de Religió i Moral Catòlica en una "Àrea d'Ensenyament Religiós i Ètic", ja que en el nou sistema no hi haurà assignatures fonamentals fora d'àrea. La inclusió en una àrea "sembla una circumstància imprescindible per a l'estabilitat de l'ensenyament religiós en el sistema educatiu. Treta d'una àrea adaptada, i com assignatura opcional, seria una disciplina escolar flotant i desequilibrada, propensa a un desgast inevitable.

la Congregació d'Educació Catòlica, recull l'esperit de l'"educació renovada" proposat pel Concili Vaticà, segons explicà el cardenal Javierre, i permet "modular millor els perfils de l'escola catòlica".

També explicà el cardenal que la congregació no pretenia fer un tractat, sinó donar una sèrie d'orientacions per a la reflexió: "Es tracta de proposar unes indicacions útils per a la renovació de les estructures de l'escola catòlica". En aquest text no s'analitza la "dimensió

pares dels alumnes i els mateixos estudiants.

En la seva intervenció no oblidà el cardenal la importància d'oferir una bona qualitat educativa en els centres catòlics i digué que "la majoria són objecte d'enveja per la seva seriositat". Preguntat per YA, assenyalà, posteriorment, que alguna cosa molt important és que "l'escola catòlica sigui, primer de tot, escola".

El president de la FERE, Aureliano Laguna, va puntualitzar que en aquest temps de

Calen tres condicions per un correcte desenvolupament de l'ensenyament a l'escola: situar-la jurídicament i eficaçment en el sistema escolar, fer conèixer la seva funció tant en la societat com en la comunitat eclesial i realitzar correctament i amb la més gran dignitat possible aquest servei a l'escola

La Passió

del CASAL CLARET

Representacions a les 17.30 els dies:
5, 12 i 19 de març i 2 i 9 d'abril

CASAL CLARET
Nàpols, 350 de Barcelona
Informació i reserves:
Telf.: 257 94 91 (contestador aut.)

"Un mitjà d'evangelització ideal"

Per altra banda, al voltant de 350 provincials i delegats de la Federació Espanyola de Religiosos de l'Ensenyament (FERE) participaren a l'assemblea ordinària d'aquesta organització a Madrid. El cardenal espanyol i ex-secretari de la Congregació d'Educació Catòlica, Antonio María Javierre, afirmà que "l'escola catòlica és un mitjà d'evangelització ideal" i anuncià la possibilitat que el Vaticà analitzi la "dimensió religiosa" en els centres públics.

El document, elaborat per

religiosa" en els centres estatals perquè podria haver-se caigut en un "document genèric i no haver servit per a res". A continuació, Javierre anuncià la possibilitat que, en data propera, el Vaticà tracti exclusivament aquest afer.

El document, que ha trigat cinc anys a realitzar-se, atorga un important paper als laics dins de l'escola catòlica. Javierre subratllà l'estima que s'ha de tenir a aquests educadors, no religiosos, que formen els joves en els centres escolars catòlics i a altres laics com són els

confusionisme són d'agrair les orientacions pràctiques com les que realitza el text del Vaticà, "ja que l'escola catòlica no pot renunciar a la llibertat de proclamar el missatge evangèlic i exposar els valors de l'educació cristiana. És el seu dret i el seu deure".

Per la seva banda, el secretari general de la Federació, Santiago Martín Jiménez, ressaltà com un dels aspectes més rellevants del document que l'educació catòlica no és només la classe de religió, sinó l'entorn escolar.

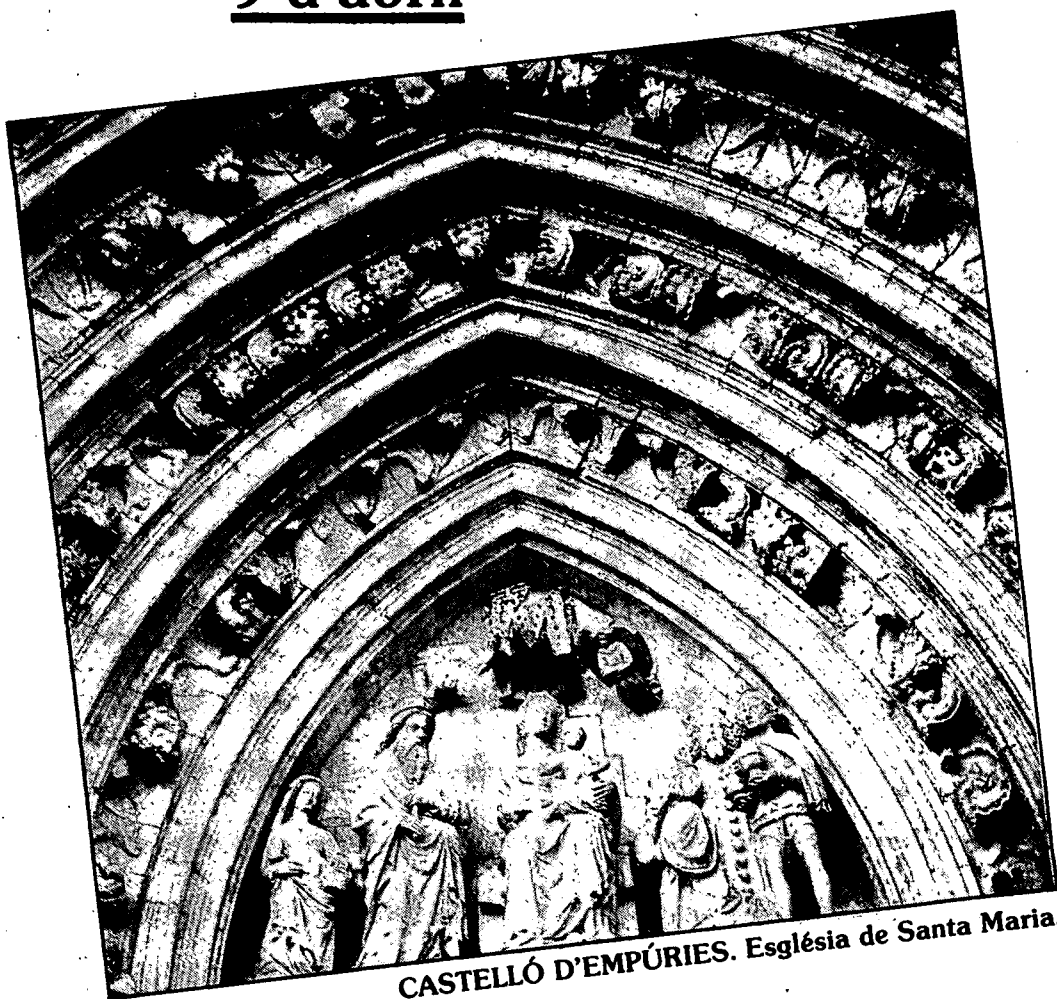

LVII VIATGE CULTURAL

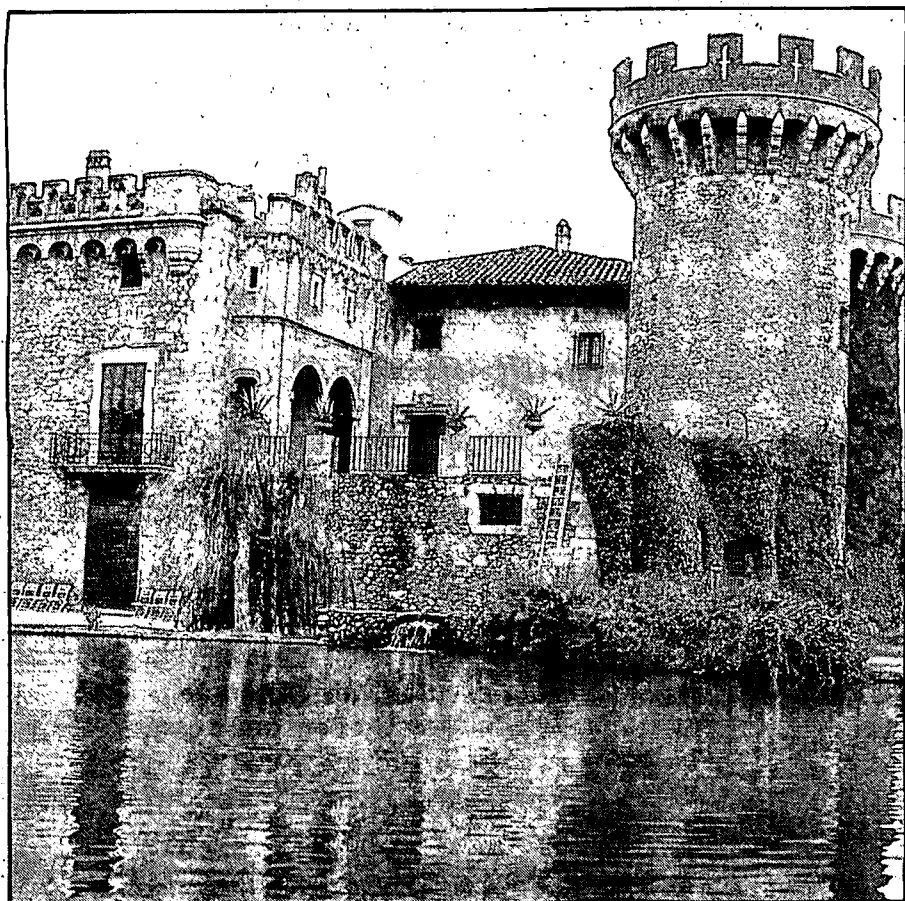
9 d'abril

VISITAREM:

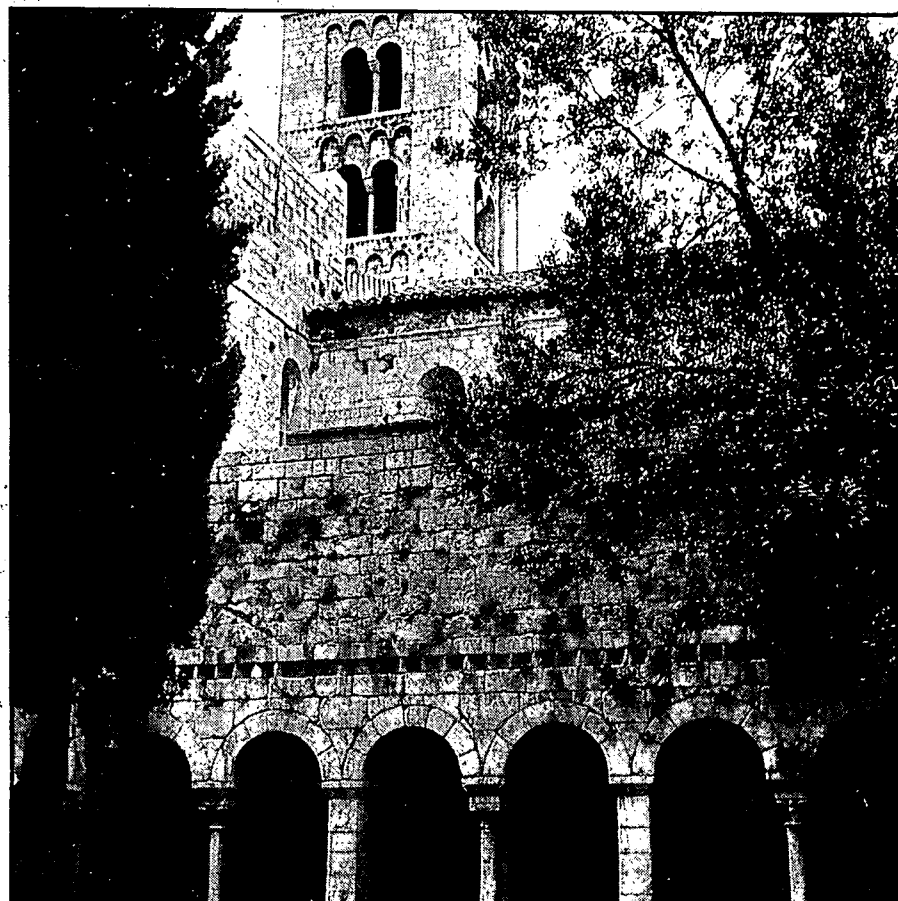
Castell de Peralada,
Vilabertran i
Castelló d'Empúries

CASTELLÓ D'EMPÚRIES. Església de Santa Maria.

CASTELL DE PERALADA. Palau dels Rocabertí, comtes de Peralada. Gòtic del s. XIV.

VILABERTRAN. Monestir de Santa Maria, del s. XI.

DINAREM

RESTAURANT EMPORIUM

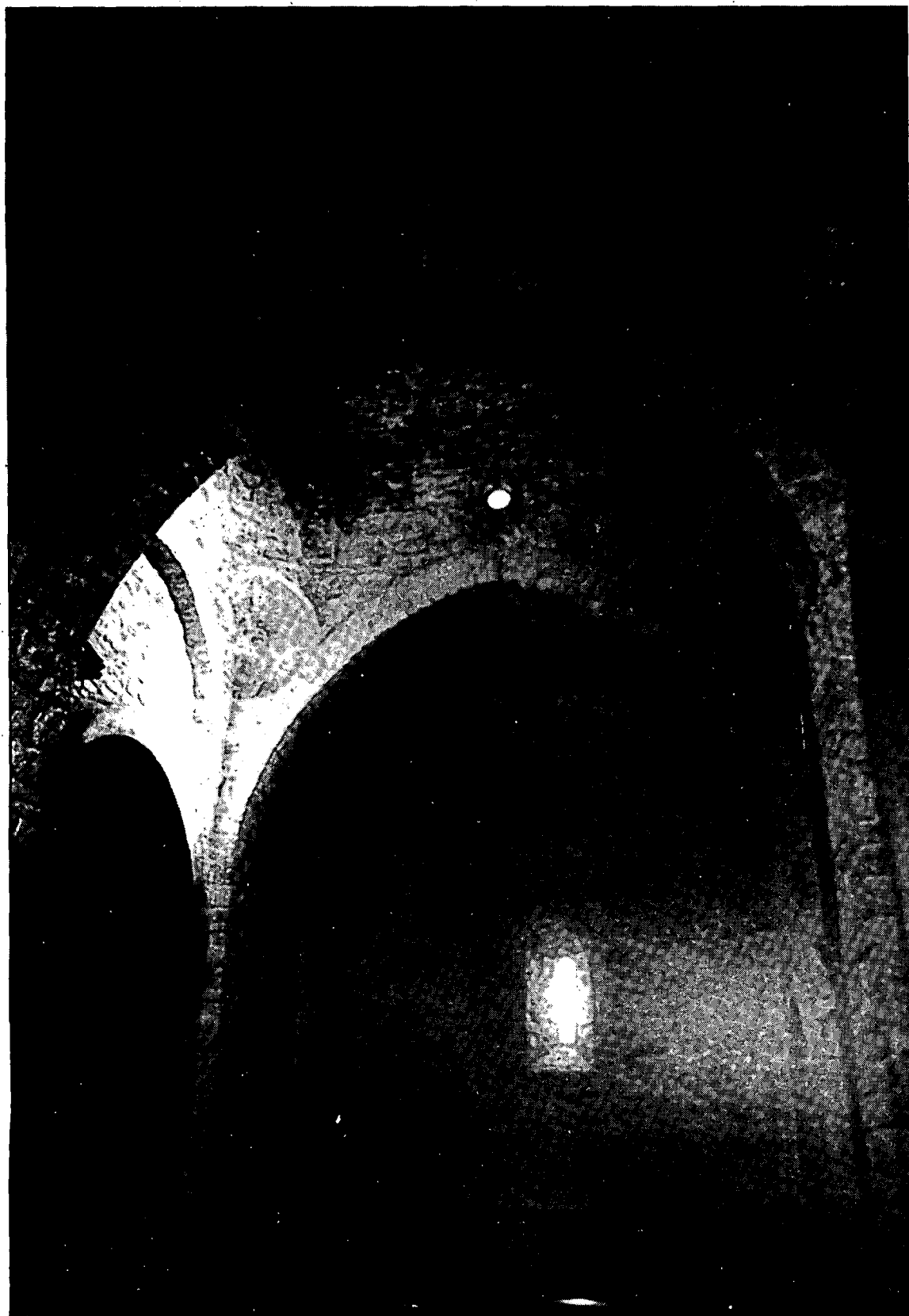
Carretera de Roses, 23
Tel. (972) 25 05 93
Castelló d'Empúries

Preu: 2.800 ptes., comprenent viatge, visites, propines, sorteig de llibres i dinar al restaurant. Per reserves de places truqueu al Tel.: 215 28 05 Sra. Montserrat. La sortida serà a dos quarts de vuit en punt del matí, carrer de València, xamfrà Balmes.

Preguem els participants en els viatges culturals de CATALUNYA CRISTIANA, que assisteixin a la missa vespertina del dissabte, en els seus llocs de costum, ja que no podem garantir la tornada, en hora hàbil per complir el precepte dominical.

AVIS

La Direcció del Viatge Cultural es reserva el dret d'anul·lar l'excursió i de modificar l'itinerari anunciat, durant el viatge, si les circumstàncies ho aconsellen.

Vista de
l'interior de
l'església.

Els "Amics de
Verdaguer"
van restaurar
aquesta
església en
record a
l'exercici del
ministèri
sacerdotal que
mossèn Cinto
hi portà a cap.

Vinyoles de mo

A la comarca d'Osona es conserven, a diferents indrets, molts records de mossèn Cinto Verdaguer, príncep dels poetes catalans. Els amics del poeta i diverses entitats privades s'han esforçat per mantenir viva la seva memòria. Aquest esforç no ha trobat sempre el suport de les institucions oficials. No passa el mateix a llocs com Àustria o Alemanya, amb els seus músics del Romanticisme o a Anglaterra amb William Shakespeare o a Escòcia, amb Walter Scott. En aquestes nacions s'identifiquen llocs concrets del país amb personatges que amb la seva vida i la seva obra van enaltir-ne els valors culturals. Avui gairebé és més fàcil identificar el lloc pel nom de l'artista, escriptor o poeta que hi va viure que pel seu propi nom. Així Stratfordshire s'anomena correntment "Shakespeare's Country" i la contrada d'Ayr i la seva rodalia s'anomenen "Land of Scott". Aquest exemple modèlic ens el recorda Ferran Soldevila en el seu llibre **Hores angleses**.

Un dels pobles que recorda amb més cura i il·lusió el poeta de Folgueroles és Vinyoles d'Orís, nucli de població que pertany al municipi de Masies de Voltregà. Es va formar inicial-

ment entorn de l'església romànica de Sant Esteve, consagrada el 1106 però ja coneguda des del 941. Avui és el punt de record verdaguerià per excel·lència. Vinyoles es troba al costat esquerre de la carretera de Barcelona a Puigcerdà, entre Sant Hipòlit de Voltregà i l'encreuament de porta a Torelló.

Vicari del poble

Jacint Verdaguer, després de la seva ordenació sacerdotal, fou nomenat vicari d'aquest poble. S'hi va estar des del setembre de 1871 fins a la tardor de 1873. En aquells moments, en plena tercera guerra carlina que afectava de manera particular aquella zona, era rector de Vinyoles mossèn Galceran, germà del general carlí del mateix nom, que no va tardar a marxar a la guerra, deixant sol al novell sacerdot.

Verdaguer es va dedicar, amb tota la seva il·lusió i les seves forces a la tasca pastoral. Els amics que més el coneixien, com Jaume Collell, diuen que per ell fou una prova molt dura ja que no el consideraven cridat per seguir la carrera parroquial. Aquesta etapa marca la seva poesia i els seus escrits. Abans de la seva ordenació sacerdotal, la producció literària que es coneixia de Verdaguer anava més pel camí dels temes profans que dels religiosos.

L'etapa de Vinyoles d'Orís cau de ple en l'espai de la seva poesia mística, que fou recollida en el volum "Idilis i cants místics" l'any 1879.

Aquestes afirmacions vénen reforçades amb tres textos, un del mateix Verdaguer en presentar l'obra, un altre de Milà i Fontanals en prologar-la i per últim la valuosa aportació que sobre l'obra mística de Verdaguer hi féu Marcelino Menéndez i Pelayo en el seu discurs d'ingrés a la Reial Acadèmia Espanyola.

Verdaguer ens diu: "Mes, fa tristesa el pensar-ho, aquesta branca florida de l'arbre de la poesia, la més divina de totes, la que porta més or del cel en les ones harmonioses de sos versos, la que naix més amunt i més amunt se'n puja l'ànima, deixant-li saborejar en aquesta vida alguna gota del càntic nupcial de la glòria, no té cultivadors, és un verger en herba, és una font on gairebé ningú va a pouar. ¿Quants idilis dormen amagats, com aucells amb el cap sota l'ala, en les

d'Orís manté viu el record ssèn Cinto Verdaguer

brancalades dels arcs dels nostres temples gòtics i en els claustres en ruïna dels nostres monestirs?».

Manuel Milà i Fontanals afirma: "Lo que s'ha proposat l'autor dels Idilis i cants místics, ha sigut presentar una tria de poesies que fossin fidel espill del fons de la seva ànima, de ses aspiracions més pures i de son més fervent amor; per les quals poesies no ha forçat sa imaginació a crear noves invencions que no sortissin per elles mateixes, no ha cercat sorprenents bel·leses, encara que tot n'està sembrat, no ha volgut donar obres mestres, i algunes n'hi ha; sinó que s'ha contentat d'escriure amb senzillesa lo que son cor li dictava".

Menéndez Pelayo reforça aquestes opinions: "Por razones fáciles de comprender, no he hablado de los escasos poetas místicos del siglo presente. Séame lícito, no obstante, hacer, aunque en forma de nota, una excepción, no de amistad, sino de justicia, en favor de la preciosa colección de Idilios y cánticos místicos de mosén Jacinto Verdaguer, alta gloria de la literatura catalana, y superior, en mi concepto, a su tan celebrado poema de la Atlántida. Sin hipérbole puedo decir que no se desdeñaría cualquiera de nuestros del gran siglo de firmar alguna de las composiciones de este volumen, tal es el fervor cristiano, y la delicadeza de forma y de conceptos que en ellas resplandecen".

Mes l'etapa de mossèn Cinto a Vinyoles d'Orís té encara un punt a considerar. Jaume Collell, el seu gran amic, ens ho diu i molts autors posteriors ho confirmen: el tema de l'Atlàntida estava sempre en el teler.

La recuperació i restauració del lloc

Tothom, i en especial els que valoren i estimen l'obra de Verdaguer, donaven un significat especial a l'etapa de Vinyoles d'Orís. El motiu era alhora simbòlic i real. Verdaguer havia plantat al jardí de la casa parroquial, un llorer que amb el temps seria símbol de la glòria poètica catalana. Amb una corona teixida amb les seves fulles, el bisbe Josep Morgades coronaria Verdaguer com a príncep dels poetes, en el di-

Mossèn Cinto, després de la seva ordenació sacerdotal, va ser nomenat vicari de Vinyoles d'Orís.

nar commemoratiu de l'inici de les obres de restauració del monestir de Ripoll. Després, esqueixos d'aquest arbre anaren al parc de "El Retiro" a Madrid i al de "Palermo" de Buenos Aires. Encara avui, any rera any, el centre excursionista de Vic porta una corona amb les fulles d'aquest arbre a la tomba de Pompeu Fabra a Prada de Conflent.

Mes no sols resta un llorer com a record de mossèn Cinto a Vinyoles. Hi havia una església romànica, abandonada, convertida en magatzem. Un bon dia, Josep M. Casacuberta, fundador d'Editorial Barcino, eminent verdaguerià i Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, donà un toc d'alerta als vigatans del Patronat d'Estudis Ausonencs, avisant-los del perill que l'església corria de desaparèixer per sempre. Ell ja anomenava aquest espai SANTUARI DE LA POESIA MÍSTICA DE MOSSÈN CINTO. En efecte, la construcció, per part de la parròquia, d'unes escoles, demanava una ajuda econòmica que feia necessària la venda de la vella església i l'espai que l'envoltava. El Patronat de Vic tenia estructurada una secció de protecció de llocs verdaguerians que feia poc havia recuperat la

Font del desmai i refet el pedró commemoratiu de l'Esbart de Vic. De seguida es pogué comprar l'església i a poc a poc es portà a terme la reconstrucció i ordenació de l'entorn. El paper de Joan Anglada i Vilardebó, director de la secció, i entusiasta de l'obra de mossèn Cinto, fou molt important i decisiva. Li devem la recuperació d'aquest lloc verdaguerià.

La restauració no fou fàcil. La nau inicial romànica de l'església havia sofert transformacions en l'època barroca amb l'addició de capelles laterals. A finals de segle s'erigí annexa al temple, una rotunda com a capella del Santíssim que deformava totalment el seu aspecte estètic. El pas de la guerra civil i els anys d'abandó també es deixaven sentir. Es replicà tota l'església alliberant-la del guix, s'enderrocà la capella rodona i es referen les capelles laterals. Avui l'església no podem pas dir que és un monument romànic destacable. Com aquest n'hi ha molts a Catalunya. Però s'ha recuperat un espai molt digne i auster, on sols destaquen el petit finestral del mig de l'àbsis i en la part lateral els escuts del Conanglell i dels Malla, senyors del lloc. La nau rep llum d'unes finestres que es troben

en la volta transversal que segurament substitueix el que originàriament havia de ser una cúpula. L'exterior de l'església es va netejar i en part s'enjardinà. S'hi va plantar un esqueix del ja cèlebre llorer i s'hi va aixecar un monument a mossèn Cinto.

La recuperació del temple i del seu entorn era un pas important, faltava donar un contingut al seu interior, ja que el temple era més que un monument romànic recuperat. Faltava un escalf verdaguerià. Van entrar aleshores en joc uns factors importants: La il·lusió del poble de Vinyoles pel monument recuperat i noves idees i ajudes per millorar-lo. El llorer de la parròquia no sols havia arrelat en la terra de l'horta de l'antic rector, també ho havia fet en el cor dels habitants del lloc. Des del moment de la seva restauració, l'any 1975, mai no han faltat les festes de primavera. L'església ha tornat al culte amb tota mena de celebracions, moltes corals de la Plana de Vic han fet ressonar en les seves voltes cançons amb la lletra de mossèn Cinto. Eminents verdaguerians com Josep M. Garrut, Eduard Junyent, Josep M. Solà i Camps, Ricard Torrents, i Joan Bonet i Baltà entre altres, hi han dis-

sertat sobre la figura del príncep dels poetes catalans. Tot es deu al Patronat Verdaguerià de Vinyoles i a la vida que ha sabut donar a aquest lloc verdaguerià.

Amb tot, les parets de l'interior del temple eren molt nues i fredes. Un primer intent de decoració fou aprofitar unes fotografies al·lusives a la vida de Verdaguer que amb motiu del centenari de l'Atlàntida s'exposaren en l'estand oficial del Mercat del Ram de Vic. La solució definitiva va venir gràcies a la iniciativa i ajuda del Sr. Francesc Parés, fill del mateix poble de Vinyoles i entusiasta de l'obra de mossèn Cinto. Amb la seva col·laboració i amb el treball de l'Associació de Pessebristes de Vic, s'han instal·lat en els laterals de l'església, dotze diorames col·locats de tal manera que per res priven la visió de la nau principal del temple. Els diorames reproduïxen escenes de la vida del poeta o estan relacionades amb la seva obra: Folgue-roles, interior de la casa del poeta, l'aiguat de Vic, la font del desmai, les ermites de Sant Jordi i de Sant Francesc s'hi moria, l'església de Vinyoles, l'incendi del Pirineu, a Vic passejant amb Jaume Collell, al·legoria del Canigó amb els campanars de sant Martí i de Cuixà, el monestir de la Gleva, i Vilajoana i els boscos de Vallvidrera amb el Montserrat al fons. La creació artística de l'Associació de Pessebristes, de Vic és molt acurada i podem situar-la com una de les millors realitzacions que en diorames tenim avui a Catalunya. Les figures són dels germans Castells, de Barcelona i tot el conjunt ho fa de debò un lloc verdaguerià.

Fora bo que l'exemple de Vinyoles es repetís en altres llocs. Avui que a nivell d'estudis literaris la figura de mossèn Cinto agafa una nova empena i s'espera amb il·lusió l'edició crítica de la seva obra, veiem com molts visitants creuen la Plana de Vic sense ni tan sols adonar-se de la proximitat del poeta. Mossèn Cinto encara avui reviu en els mots, els contes, la geografia, les creences i els costums d'aquestes terres que ell va saber recollir en les seves poesies i en els seus escrits. Tant de bo algun dia a tota aquesta terra també se la conegui com TERRA DE MOSSÈN CINTO VERDAGUER.

MIQUEL YLLA-CATALA
i GENIS

CALENDARI

Diumenge, 26 de març. PASQUA DE RESURRECCIÓ. Sant Brauli, bisbe i santa Màxima, màrtir.
El sol surt a les 5,45 i es pon a les 18,10 -Hora solar-.

Dilluns, 27 de març; de Pasqua. Ntra. Sra. de l'Alegria. Sant Rupert, bisbe, sant Joan, ermità i santa Lídia, mare, màrtir.

Dimarts, 28 de març. Sant Guntram, rei; sant Castor i sant Doroteu, abat.

Dimecres, 29 de març. Sant Eustaci, abat; sant Armogast, màrtir i sant Ciril, diaca.

Dijous, 30 de març. Sant Joan Clímac, abat; sant Quirini, màrtir i sant Règul, bisbe.

Festa major a Castellbisbal.

Divendres, 31 de març. Sant Amadeu, duc; sant Amós, profeta i santa Balbina, verge.

Dissabte, 1 d'abril. Sant Venanci, bisbe màrtir; sant Huc, bisbe i santa Teodora, matrona romana.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

26 de març. Diumenge de la Resurrecció del Senyor.
Vetlla Pasqual. Lectures: Gn 1,1-2,2, S 103; Gn 22,1-8, S 15; Ex 14,15-15,1, Ex 15,1-6,17-18;
Is 54,5-14, S 29; Is 55,1-11, Is 12,2-6;
Ba 3,9-15,32-4,4, S 18;
Ez 36,16-28, S 41;
Rm 6,3-11, S 117, Lc 24,1-12.

Missa del dia de Pasqua. Lectures: Primera Fets 10,34a.37-43, S 117, segona Col 3,1-4 o bé 1 C 5,6b-8, tercera Jo 20,1-9 o bé Lc 24,1-12.

27 de març. Dilluns de Pasqua. Lectures: Primera Fets 2,14.22-32, S 15, segona Mt 28,8-15.

28 de març. Dimarts de Pasqua. Lectures: Primera Fets 2,36-41, S 32, segona Jo 20,11-18.

29 de març. Dimecres de Pasqua. Lectures: Primera Fets 3,1-10, S 104, segona Lc 24,13-25.

30 de març. Dijous de Pasqua. Lectures: Primera Fets 3,11-26, S 8, segona Lc 24,35-48.

31 de març. Divendres de Pasqua. Lectures: Primera Fets 4,1-12, S 117, segona Jo 21,1-14.

1 d'abril. Dissabte de Pasqua. Lectures: Primera Fets 4,13-21, S 117, segona Mc 16,9-15.

Litúrgia de les Hores Tot Propi

D'ACÍ I D'ALLÀ

El rancor és tòxic

No falten certament mai motius per a enutjar-nos, però no convé que el rancor s'ensenyoregi de nosaltres, perquè, aquest, ens aniria intoxicant i no viuríem amb alegria. Hi ha aquesta festa gent amb cara de fastiguejats. Tot ho veuen enterbolit, perquè, com diu Jesús, el seu ull és tènol. Semblen ànimes en pena, morts en vida. La gelosia ens fa incapaces de veure els valors dels altres en els quals no veiem més que defectes. Un dia vaig rebre un anònim en què se'm deia que plegués d'escriure. Analitzat per un grafòleg, resultà ser d'un col·lega que escriu en un full d'església. Sigui el rancor, sigui la gelosia, ens intoxiquen.

PERE CAMPAS BONAY
Monestir de L'Estany

HOMES I INSTITUCIONS

Apòstol de la devoció a sant Josep a l'Amèrica llatina

Josep Mª Vilaseca

El pare Josep Mª Vilaseca nasqué a Igualada el dia 19 de gener de 1831 i, desitjós de ser sacerdot, l'any 1847, entrà al seminari de Barcelona tot just complerts els 16 anys, on estudià llatí i filosofia. Amb l'afany de ser missioner i per raó d'estar expulsats d'Espanya els religiosos, als 22 anys s'embarcà cap a Veracruz de Mèxic per entrar a la Congregació de la Missió de Sant Vicenç de Paül, on després del noviciat i fets els estudis teològics, fou ordenat sacerdot el dia 20 de desembre de 1856.

Després de deu anys d'intens apostolat missioner durant els quals recorregué les principals poblacions de Mèxic, deixant per tot arreu una empremta de pietat viscuda i de caritat assistencial viva que encara avui es recorda, fundà a la capital de la república la "Biblioteca Religiosa" per la formació dels creients i que als pocs anys ja superava els 800.000 exemplars.

Fundador de la Congregació, "Missioners Josefins"

Fidel al desig del Papa Pius IX que el poble cristià invoqués el patrocini de sant Josep com a Patró de l'Església Universal, proclamació feta el dia 8 de desembre de 1870, a mitjans de l'any 1871, fundava a la ciutat de Mèxic la revista mensual "El Propagador de la devoción al Señor San José", que ben prompté es difonia per tota la República i que encara actualment compta amb més de 6.000 subscriptors. L'any següent, 1872, instituïa l'"Associació Universal de Sant Josep" i el dia 19 de setembre del mateix any fundava a l'esmentada ciutat de Mèxic la "Congregación de Misioneros Josefinos" i la "Congregación de Hermanas Josefinas", dedicades a l'ensenyament i assistència social. Passats cinc anys, a petició dels esmentats Missioners i religiosos del prelat diocesà, amb el permís de la Santa Seu, se separà canònicament de la Congregació de la Missió i professà en l'Institut per ell fundat el dia 25 de gener de 1877.

Conseqüent amb els seus propòsits formulats en els exercicis preparatoris de la seva professió religiosa "de fer sempre en tota ocasió la millor cosa" i "d'estar sempre útilment ocupat", passà els seus trenta set anys de Missioner Josepí treballant com un apòstol dedicat a aixecar col·legis eclesials, asils i esglésies per tota l'Amèrica llatina i difondre per tot arreu el culte a sant Josep, raó per la qual era anomenat "l'apòstol de sant Josep".

Seria l'onzè català canonitzat del segle passat

Ple de mèrits i estimat dels seus i del poble pietós que el venerava com un sant, morí als setanta-nou anys d'edat a l'hospital d'Escandon de Tocubayo, districte federal de Mèxic el dia 3 d'abril de 1910, essent molt venerat dels seus devots el seu sepulcre. Està molt avançat el seu procés de beatificació, i els seus fills i les seves obres, especialment la seva revista esmentada: "El propagador de la devoción al Señor San José" són coneguts per tota l'Amèrica llatina. Vulgui Déu que un dia el seu nom pugui ser comptat entre els catalans glorificats i nascuts en la mateixa dècada del segle passat, sant Pere Almató, 1830, el beat Josep Manyanet, 1833, el beat Domènec Sol, 1836 i el beat Enric Ossó, 1840. Seria l'onzè català universal canonitzat, nascut el segle passat en la nostra aimada terra.

JAUME ARMENGOL

ADULTS EN LA FE

Cinquanta dies de festa

JOAN GUTERAS i VILANOVA

"Que guai!", va fer en Joaquim quan, a l'escola, vaig parlar als alumnes de sisè sobre la cinquantesima pasqual. Cada any tinc interès a explicar-los com la Quaresma —ara tots saben que vol dir quaranta dies— mena cap a la Pasqua. I que aquesta festa allarga la seva celebració a cinquanta dies. La plenitud és a Pentecosta, la Pasqua granada. És que a en Joaquim cinquanta dies de festa li semblen molta festa i per això la seva frase!

El Dissabte Sant

Element important i de pes específic a l'interior del Triduum. És la visió de l'Església esperançada arran del sepulcre del Senyor. La comunitat cristiana medita la passió, la mort, el davallament als inferns i, espera, dejunant i pregant, la resurrecció.

Un dia molt auster i ple de silenci. Però amb una gran profunditat. Meditació atenta. Misteri de mort que aviat esclatarà en vida. Contemplació al costat de Maria, la Verge i Mare dolorosa. L'Ofici de Lectura i les Laudes tenen un gran sentit, perquè són l'única litúrgia.

La Vetlla Pasqual

La mare de totes les santes vetlles commemora la nit en què ressuscità el nostre Senyor. Aquest esdeveniment comporta ensems la celebració dels sacraments de la iniciació cristiana. Heus aquí, doncs, la importància de l'expressió que la Quaresma porta a la Pasqua i que és una preparació per renovar les promeses del baptisme i professar la fe.

Hom té present la primera Pasqua: la dels hebreus. El Senyor "passà" per a ells i els alliberà de l'esclavitud de l'Egipte. Festa memorial per a Israel que permetrà a cada generació hebrea d'incorporar-se espiritualment a l'alliberament del poble i de viure realment alliberat. Una figura de la salvació duta a terme pel nou Anyell pasqual, Crist.

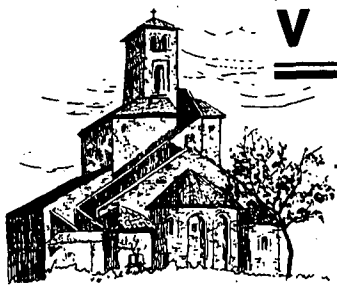
La Vetlla té una estructura ben determinada: Lucernari i pregó, Litúrgia de la Paraula, Litúrgia baptismal i Litúrgia de l'Eucaristia. Notem com la processó amb el ciri pasqual recorda la columna de foc que guiava Israel en el desert per tal que, durant la nit, pogués avançar. El pregó, a més, és un poema líric que presenta el misteri pasqual en el conjunt de la història de la salvació. Les lectu-

res són un repàs de les meravelles de Déu, començant per la creació, l'aliança, l'èxode, els profetes... I desembocant en el Nou Testament. El sentit de les lectures ve donat per les oracions que les segueixen. La Litúrgia baptismal consisteix a beneir l'aigua, renovar les promeses, batejar (si hi ha candidats)... I, finalment, l'Eucaristia; ha de ser el punt culminant de la Vetlla, perquè és amb plenitud el sagrament pasqual, és a dir, el memorial del sacrifici de la Creu i de la presència del Crist ressuscitat, la consumació de la iniciació cristiana i la preguetació de la Pasqua eterna. No seria correcta una celebració precipitada de l'Eucaristia, com qui acaba quelcom que ja ha durat força. Tant el celebrant com els fidels han de tenir un to distens que els permeti celebrar amb diligència, amb ritme, i donant a cada part la importància que mereix. No s'hi val a gastar-s'ho tot en símbols secundaris i relegar, sense ni adonar-se'n, el que és fonamental.

Com una única festa

L'Església recorda que la celebració de la Pasqua prossegueix amb el temps pasqual. Cinquanta dies des del diumenge de Pasqua fins al de Pentecosta. Com una única festa, un gran diumenge.

Val a dir que, a molts indrets, es va revalorant aquest període litúrgic. Val la pena, perquè, des del punt de vista de l'espiritualitat cristiana, són moltes les realitats que hi són implícites i que han de ser viscudes. El dinamisme sacramental pot ser experimentat amb noves perspectives i esdeveniments. Una virtut a cultivar, plenitud de la revelació i do del ressuscitat, és l'alegria. Amén.

Aquesta és la festa de Pasqua...!

• AQUESTA NIT

Estem acostumats a cantar, per Nadal, aquella cançó entranyable: "Santa Nit..." I és cert. La nit de Nadal és una nit santa per la memòria del naixement del Salvador. És una nit en la qual la foscor queda destruïda per la llum resplendent de l'anunci angèlic. Amb emoció tornem a escoltar cada any, la notícia: Avui, a la ciutat de David, ha nascut el Salvador... És una nova que portarà una gran alegria a tot el poble!

Però quan sant Lluc explica la nit de Nadal, ho fa pensant en el que va succeir en aquella "nit benaurada", l'única a "saber l'hora en què Crist ressuscità d'entre els morts" (pregó pasqual). La nit de Pasqua és la que ens explica el perquè de la joia de la nit de Nadal.

• LA NIT DE LA LLUM NOVA

La primera imatge de la nit de Pasqua és la d'un foc que s'encén. I la primera lectura de la Vetlla parla de la primera paraula de Déu: "I Déu digué: Que existeixi la llum!". De la tenebra del caos primitiu, la llum sorgeix per la paraula de Déu. De la tenebra de la llunyania de Déu, sorgeix la proximitat de la Paraula feta home, que il·lumina a tot home, en venir al món. De la tenebra, de la mort, sorgeix "l'estel que mai no es pon: Crist, que, tornant d'entre els morts, s'aparegué gloriós als homes com el sol en dia seré" (pregó pasqual).

• LA NIT DEL NOU ISRAEL

Els qui han participat alguna vegada a la Vetlla Pasqual recordaran amb emoció la processó d'entrada a l'església. Seguint el Ciri Pasqual encès, s'entra a l'església, tota ella a les fosques, formant una processó que progressivament va essent il·luminada per la "llum de Crist". Després, la tercera lectura explica el sentit: els israelites caminaven il·luminats per la co-

lumina lluminosa... El camí de l'Església és Jesucrist. És Ell el qui ens precedeix, lluminós, glorificat a la dreta del Pare, després d'haver passat per la mort. Ell està sempre amb la seva Església, que és el seu poble, la seva Esposa. El nou poble és Déu, el veritable poble d'Israel. Quan arribarà el moment del baptisme i de la confirmació, tots sabrem com: "avui salveu per l'aigua del baptisme totes les nacions; feu que tots els pobles

de la terra arribin a ser fills d'Abraham i a formar el veritable poble d'Israel" (oració IV).

• LA NIT DE L'HOMME NOU

És cert, formem un poble, formem l'Església. Però no com una xifra, sinó amb tota la identitat personal que ens és pròpia. És a cadascú de nosaltres que arriba la gràcia de Jesucrist, i el do de l'Esperit Sant. Es tracta d'un "cor nou". I el cor és quelcom propi de cada persona; més encara: per la Bíblia, és el símbol de la profunditat de la persona.

La nit de Pasqua és la nit de la purificació del cor, pel baptisme, i la nit de l'Esperit nou, per la confirmació. Una aigua pura, donada per Déu. Per la seva iniciativa, i no perquè nosaltres som tan "eixerits" que ens l'hem preparada pel nostre compte.

Som fills en el Fill. Ho diu sant Lleó, la nit de Nadal: "Reconeix, oh cristià, la teva dignitat!" Pasqua és el dia de la dignitat del cristià. La dignitat de la fe: Hi crec! Cadascú, en singular, encara que junts, perquè "la nostra" fe és la fe de l'Església.

• LA NIT DE LA "NOVETAT"

A l'Escriptura, s'identifica pràcticament "allò que ve de dalt" amb "allò que és nou". La novetat ve de dalt, de Déu. Aquesta és la diferència entre la novetat cristiana i les modes humanes, o les reformes diverses que els homes fem.

Pasqua és novetat perquè és l'obra de Déu en nosaltres. "Avui és el dia en què ha obrat el Senyor. Alegrem-nos i celebrem-ho!"

"Només Déu és capaç de reunir aquestes tres coses: ordenar, donar i perdonar. Per a tota altra instància d'autoritat, això seria una autodestrucció." (Card. Danneels). "Prenguem el pa nou de la Pasqua, el pa de la sinceritat i de la veritat". Al·leluia!

LITÚRGIA DE LA PARAULA

LA LLEI

El primer bloc de lectures de la Vetlla Pasqual el formen tres textos presos dels llibres que els jueus anomenaven "La Llei", és a dir, els textos fonamentals de Moisès. Es tracta del relat de la creació (Gènesi 1,1-31;2,1-2), del relat del sacrifici d'Abraham (Gènesi 22,1-18), i del relat del pas dels hebreus pel Mar roig (Èxode 14 i 15,1-6.17-18). Aquest últim text cal llegir-lo àdhuc quan es redueix el nombre de les lectures.

Aquests relats no són anècdotes, sinó moments culminants de la història de salvació, i anuncis del misteri de Crist: Crist és el primogènit de la nova creació, l'home nou i renovador de la humanitat; Crist és el Fill estimat ofert en expiació del pecat dels germans, font de benedicció i d'aliança per a tothom; Crist és el nou Moisès que condueix els homes a través del mar roig de la seva sang, per fer-ne el nou poble de Déu, l'Església del Senyor.

ELS PROFETES

Després dels llibres de la Llei, l'Església llegeix a la Nit pasqual els textos profètics, que interpretaven ja la Llei, alhora que anunciaven els temps del Messies.

Llegim en primer lloc dos textos del profeta Isaïes (54,5-14 i 55,1-11). Són dos textos plens de poesia i de lirisme, textos emocionants. El primer, és una promesa de fidelitat amorosa per part de Déu al seu poble. És ben bé la veu del Crist Ressuscitat, Espòs de l'Església. El segon és una crida més ampla a la conversió, a l'aliança. Gairebé podríem considerar-lo com un text

sintètic de les exhortacions quaresmals, immediatament preparatori per a la renovació de les promeses del baptisme.

El text profètic següent és del profeta Baruc (3,9-15.32-37;4,1-4). És semblant als textos sapiencials. Fa pensar en el pròleg de sant Joan, amb les seves referències al Déu creador que habita enmig del seu poble: aquest és Jesús, que ha vingut a donar-nos quelcom més que "el llibre dels manaments de Déu": l'Evangeli. Cal escoltar aquesta lectura amb una gran obertura d'esperit a l'acció de gràcies perquè Déu ens ha cridat a ésser cristians.

L'últim text profètic és la magnífica pàgina d'Ezequiel (36,16-28). El misteri del pecat i de l'exili queda superat pel misteri del do inefable de Déu: una aigua pura, un cor nou, un esperit nou, un nou poble en una nova terra... Aquesta és la descripció dels sacraments de la Pasqua que ens transforma.

ELS SALMS

Els salms juguen un paper important en la litúrgia de la Paraula de la Vetlla. Després de cada lectura, un salm comenta i medita el text anterior.

Després de la 1ª lectura, el salm 103 canta l'acció de l'Esperit en la creació i en la resurrecció de Crist. Després de la 2ª lectura, el salm 15 significa la pregària d'Isaac salvat de la mort i del Crist ressuscitat després de la mort. Després de la tercera lectura no hi ha salm, sinó que el càntic forma part de la lectura mateixa.

Després de les lectures profètiques tenim el salm 29, que descriu el goig de l'home alliberat —el Crist, el

cristià—; el càntic d'Isaïes 12, tot ell anunci del baptisme i de la misericòrdia de Déu; el salm 18, lloança de la Paraula de Déu; el salm 41 o el salm 50, tots dos expressius del desig de purificació, i de la disposició a acollir el cor nou i l'esperit nou que Déu vol donar.

L'APÒSTOL

La lectura apostòlica de la Vetlla Pasqual és el text clàssic de Pau sobre el baptisme com a mort i sepultura amb Crist, en vistes a la participació de la vida nova de Crist (Romans 6,3-11). És un dels textos més directament al·lusius als sacraments pasquals, i l'anunci perfecte del que Déu vol fer amb aquests que es disposen a rebre el baptisme. És, alhora, un record del que Déu ha fet amb nosaltres.

L'EVANGELI

Cada any, l'Evangeli de la Vetlla Pasqual és la continuació de la narració començada el Diumenge de la Passió. Aleshores, la lectura s'acabava davant del sepulcre tancat. A la Nit santa, la lectura ens posa davant del misteri del sepulcre buit, i del missatge angèlic: "No hi és aquí, ha ressuscitat!" Aquest any, és l'Evangeli de Lluc el que escoltem (24,1-12). Tota la litúrgia de la Paraula culmina en aquesta proclamació. Ara sabem què significa la nova creació, la nova aliança, l'Evangeli, el cor nou i l'Esperit nou!... És Jesucrist el primer Ressuscitat d'entre els morts, que ha obert de bat a bat les portes del paradís, i ens acompanya en el camí vers el Pare, en l'Esperit Sant.

MISSA DEL DIA DE PASQUA

**"DESPRÉS D'HAVER RESSUSCITAT
D'ENTRE ELS MORTS, NOSALTRES
HEM MENJAT I BEGUT AMB ELL"**

Amb el diumenge de Pasqua comencen els diumenges en els quals no escoltem cap lectura de l'Antic Testament, excepte el salm. Cada diumenge, un fragment dels Fets dels Apòstols va donant-nos, pas a pas, imatges de la realitat i del dinamisme de l'Església de Crist, durant els seus primers anys.

Avui és un fragment del discurs de Pere a la casa de Corneli. Pere és un testimoni privilegiat de la resurrecció (vegeu l'evangeli). Per a ell, el que és decisiu és haver experimentat l'acompliment de l'anunci del sopar: menjar amb el Ressuscitat. ¿No ho podem dir, també nosaltres, quan celebrem l'Eucaristia?

Lectura del llibre dels Fets dels Apòstols (10:34a,37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: "Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natàret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patibul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom".

"AVUI ÉS EL DIA QUE HA OBRAT EL SENYOR. ALEGREM-NOS I CELEBREM-LO!"

El salm del sopar pasqual jueu s'ha convertit en el salm per excel·lència de la litúrgia pasqual cristiana. És que l'obra del Senyor per excel·lència és, certament, el misteri pasqual de Crist. Ell és la pedra angular de la casa espiritual que som els batejats.

Salm 117:1-2,16ab-17,12-23 (R.: 24)

Enaltiu el Senyor. Que n'és de bo,
perdura eternament el seu amor.
Que respongui la casa d'Israel:
perdura eternament el seu amor.

R.: Avui és el dia en què ha obrat el Senyor,
Alegrem-nos i celebrem-lo.

La dreta del Senyor fa proeses,
la dreta del Senyor em glorifica.
No moriré, viuré encara,
per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors
ara corona l'edifici.
És el Senyor qui ho ha fet,
i els nostres ulls se'n meravellen. R.

El Dia de Pasqua

97. La Missa del dia de Pasqua s'ha de celebrar amb la màxima solemnitat. Com a acte penitencial, pot ser bo de fer avui l'aspersió amb aigua beneïda a la Vetlla; mentrestant es canta l'antífona "Vaig veure", o un altre cant de caràcter baptismal. Amb la mateixa aigua s'omplen les piques de l'entrada de l'església.

99. El ciri pasqual, que té el seu lloc al costat de l'ambó o de l'altar, s'encén almenys en totes les celebracions litúrgiques més solemnes d'aquest temps, tant a la Missa com als Laudes i a les Vespres, fins al diumenge de la Pentecosta. Després, el ciri es guarda amb honor al baptisteri, per tal d'encendre-hi el ciri dels neòfits. En les exèquies, el ciri pasqual és posat al costat del fèretre, per indicar que la mort del cristià és la seva pròpia Pasqua.

El ciri pasqual, fora del temps pasqual, no ha de ser encès ni ha de romandre al presbiteri.

• EL TEMPS PASQUAL

100. La celebració de la Pasqua continua amb el temps pasqual. Els cinquanta dies que van del diumenge de la Resurrecció fins al de la Pentecosta se celebren amb alegria com una única festa, com el "gran diumenge".

101. Els diumenges d'aquest temps han de ser considerats i anomenats "diumenges de Pasqua" i tenen precedència sobre totes les festes del Senyor i sobre totes les solemnitats. Les solemnitats que coincideixin amb aquests diumenges han d'anticipar-se al dissabte precedent. Les celebracions en honor de la benaurada Verge Maria o dels sants que cauen entre setmana no poden ser traslladades a aquests diumenges.

104. Els pastors han de recordar, durant el temps pasqual, als fidels ja iniciats a l'Eucaristia el sentit del precepte de l'Església de rebre en aquest temps la sagrada comunió. És molt recomanable que sobretot durant l'octava de Pasqua hom porti la comunió als malalts.

106. Segons la diversitat dels llocs i dels pobles, hi ha molts costums populars vinculats al temps de les celebracions pasquals, que potser mobilitzen més gent que les mateixes celebracions litúrgiques; de cap manera no s'han de menysprear, perquè poden servir per a expressar el tarannà religiós dels fidels. Per tant, les Conferències episcopals i els Ordinaris dels llocs han de procurar que aquests costums que semblen fomentar la pietat s'harmonitzin al màxim amb la sagrada litúrgia, s'omplin profundament del seu esperit fins al punt que en certa manera en derivin i hi menin el poble.

107. El temps sagrat dels cinquanta dies es clou amb el diumenge de la Pentecosta, en què és commemorat el do de l'Esperit Sant als Apòstols, els començaments de l'Església i l'inici de la seva missió a totes les llengües, pobles i nacions.

Cal fomentar una celebració prolongada de la Missa de la Vigília, que no té un caràcter baptismal com la Vetlla Pasqual sinó més aviat d'oració intensa, seguint l'exemple dels Apòstols i dels deixebles, que perseveraven unànimes en l'oració amb Maria, la Mare de Jesús, tot esperant l'Esperit Sant.

108. "És propi de la festa pasqual que tota l'Església s'alegri pel perdó dels pecats que ha tingut lloc no sols en els renascuts pel sant Baptisme, sinó també en aquells que fa temps són comptats entre els fills adoptius." Mitjançant una activitat pastoral més intensa i un esforç de més aprofundiment espiritual, amb l'ajut del Senyor, tots els qui celebren les festes pasquals podran conservar-ne la realitat en llur vida i llurs costums.

De la Carta de la Congregació per al culte diví,
LA PREPARACIÓ I CELEBRACIÓ DE LES FESTES
PASQUALS (Gener 1988)

"CERQUEU ALLÒ QUE ÉS DE DALT, ON HI HA EL CRIST"

Als que han celebrat la Vetlla Pasqual, aquesta exhortació de l'Apòstol se'ls converteix en una continuació de tota l'experiència sacramental. En qualsevol cas, és una crida a l'autèntica identitat cristiana: el misteri de la vida en Crist, per la fe, per la caritat, per l'esperança.

"Havia de ressuscitar d'entre els morts".

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (3: 1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.

Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan és manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

"HAVIA DE RESSUSCITAR D'ENTRE ELS MORTS"

El sepulcre buit de Jesús és un signe ambigu que cal completar amb les aparicions del Ressuscitat. Aleshores adquireix una força escatològica extraordinària: és el testimoni que el sepulcre no és l'última paraula sobre Jesús, com no ho ha de ser tampoc per als homes. D'altra banda, la comparació entre el sepulcre de Llätzer i el de Jesús, la presència del cos del primer i l'absència del cos del segon, volen expressar la gran novetat de la resurrecció de Jesús: és la vida "nova", no pas el retorn a la vida d'abans!

Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (20:1-9)

El diumenge Maria Magdaléna se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: "S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat". Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

Al·leluia!

"Un cop llegida la lectura de l'Apòstol, tothom es posa dret i el sacerdot entona amb solemnitat l'Al·leluia, que tothom repeteix". Així s'expressa la rúbrica del missal en aquest moment de la celebració de la Vetlla Pasqual. Aquesta nit hem llegit sense presses i amb abundor inusitada la paraula de Déu. Hem fet un repàs, per dir-ho així, als moments culminants de la Història de la Salvació de l'Antic Testament. Nosaltres, poble de la Nova Aliança, hem volgut anar a retrobar les nostres arrels creients, i, al final de la quaresma, hem refet l'itinerari de l'antic poble d'Israel fins a trobar-nos amb l'acompliment de les Escripures. Un llarg camí, sens dubte. Llarg històricament parlant —llarg de segles i de vivències contradictòries—; llarg també psicològicament per a nosaltres —hi va involucrat tot el procés de la nostra conversió, no sempre fàcil— i també ple d'experiències contradictòries. I després d'aquest llarg camí, en la lectura de l'Apòstol descobrim la font d'aigua pura que ens calma la set i ens torna la vida. La humanitat eixarxada per la sequera del pecat, ara és eixamorida per l'aigua de la vida, que brolla del costat dret del temple (Cf. Ez 47:1ss). Pel baptisme som incorporats a Jesucrist, configurats a la seva mort, i amb ell emprem una vida nova, la vida dels qui han ressuscitat amb Crist. Som als temps nous. Al Nou Testament ja no ens cal buscar entre els morts al qui viu. Celebrem, doncs, la Pasqua. La nit s'ha tornat més clara que el migdia. **Lloeu Jahveh! Al·leluia, al·leluia, al·leluia.** I mentre repetim aquesta invitació a lloar el Senyor, cantem el salm gradual: **Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor; que respongui la casa d'Israel: perdura eternament el seu amor** (vv. 1-2). I els aplegats entorn de l'altar de l'eucaristia —la casa del nou Is-

Enaltiu el Senyor

(Salm 117 -H. 118-: 1-2. 16ab-17.

22-23 R.: Al·leluia)*

rael: l'Església— responem confessant la nostra fe i donant gràcies perquè l'amor de Déu es manté intacte i ara ens empara i ens il·lumina amb els fulgors de la Pasqua de Jesucrist i nostra: **Perdura eternament el seu amor, al·leluia:** Lloeu el Senyor.

La dreta del Senyor

Pasqua és l'obra mestra de Déu. Del cor mateix de la mort ha fet sorgir la vida. **La dreta del Senyor fa proeses** (v. 16a). La mà dreta és la més hàbil, la més dreta. També és la més forta. I per a un guerrer és sobretot la que aguanta i branda l'espasa, amb la qual infligeix la derrota als seus enemics. **La dreta del Senyor** és una imatge de la seva força, del seu poder. Així llegim a Fets 2:32-33: **Aquest Jesús, doncs, Déu l'ha ressuscitat. Tots nosaltres en som testimonis. I ara que la dreta de Déu l'ha glorificat, ha rebut del Pare l'Esperit Sant com estava promès, i l'ha donat amb profusió.** Vet aquí el summum de les proeses de Déu: vèncer la mort en el seu mateix regne i omplir de vida tota la humanitat redimida per Jesucrist. Aquesta és la gran glorificació del Fill. **La dreta del Senyor em glorifica. No moriré, viuré encara, per contar les proeses del Senyor** (vv. 16b-17). La glorificació de Jesús no és com una llum estàtica que faci refugiar el seu cos i tota la seva persona, com en la Transfiguració. La

glòria de la resurrecció és dinàmica, una força imparabile, força de salvació, que abasta tota la humanitat. Ha ressuscitat el Cap i tot el Cos s'ha posat dempeus. Per això el misteri de la resurrecció de Jesús —la Pasqua— és sobretot la gran Paraula de Déu que, proclamant les seves proeses inaudites, porta la Bona Nova de la vida per sempre a tots els homes i dones captius de la mort i del pecat. Paraula increada del Pare, Verb de Déu, que un dia i un altre ens conta les proeses del Senyor, per fer-nos al nostre torn també paraula viva d'evangelització enmig d'aquest món. Així, aquesta nit, lliures de la por d'allò que en diem les circumstàncies canviants i adverses moltes vegades de la vida, l'Església —tots nosaltres— cantem amb Jesús la nostra fe i el nostre compromís: **No moriré, viuré encara, per contar les proeses del Senyor** (v. 17).

Amb ulls meravellats

Aquesta nit de Pasqua, els ulls dels fidels, que divendres eren amarats de plor i que tot avui eren plens d'enyorament pel Mestre perdut, són il·luminats amb la meravella del retrobament. Com els ulls de Josep i Maria a l'hora de recobrar el fill perdut després de tres dies d'angoixa. El signe de la història ha canviat. ara el sepulcre ja no és punt de referència per recordar els qui han estat i ara ja no són. El sepulcre és punt de partida cap a la vida nova i plena

en Jesucrist. **És el Senyor qui ho ha fet, i els nostres ulls se'n meravellen** (v. 23). És amb ulls meravellats que arribem al cor de la Vetlla Pasqual, pel que el Senyor ha estat capaç de fer i que la fe ens conta i ens fa celebrar amb joia serena i profunda. Divendres vèiem horroritzats com els constructors oficials del món rebutjaven per inservible la pedra de la humanitat —la humanitat de Jesús i la de tots els homes i dones atrapats per la injustícia i el sofriment—. Fins al tercer dia aquesta pedra ha restat gitada al mig del carrer, mentre el món s'esfondrava. I ara la contemplem com corona l'edifici de la comunió de la humanitat salvada, la humanitat autènticament nova. El misteri de Pasqua és també el misteri dels ulls meravellats de l'Església, l'Esposa de l'anyell ressuscitat. Hauríem de ser capaços de meravellar-nos davant les obres de Déu. Que no s'han acabat amb la resurrecció de Jesús, sinó que continuen operant en la resurrecció constant de l'Església al llarg dels segles. Ella, l'Església, també es troba forçada a representar el paper dolorós de la pedra llençada al munt de les deixalles inservibles. És la niciesia, l'orgull dels suficients, els qui més d'una vegada han proclamat la mort de Déu i de l'Església. Però sempre acaba coronant l'edifici de la humanitat. És la clau de volta que la tanca i la fa ferma. **És el Senyor qui ho ha fet** —i ho fa—. Se'n meravellen els nostres ulls? Hauríem de meravellar-se'n. Vet aquí un altre aspecte de la nostra resurrecció, que hauríem de suscitar amb més fervor: Ressuscitar del pessimisme que plana massa vegades sobre la nostra contemplació de l'Església de Jesucrist. Viure la nostra esperança amb ulls meravellats: Aquest és el missatge de resurrecció que el món espera i necessita. **Es el Senyor qui ho ha fet!**

* Vetlla Pasqual: lectura de l'Apòstol.

CULTURA CIENTÍFICA

El cervell i l'ànima humana

Allò que Déu té d'invisible, com el seu poder etern i la seva divinitat, des de la creació del món es fa visible a la intel·ligència humana a través de les seves obres.

Rom 1,20

46. El sistema nerviós i la llibertat psicològica

Si ara jo vull aixecar el braç dret, l'aixeco tranquil·lament amb plena llibertat i ja està. Quin acte ha acomplert el meu sistema nerviós? Amb una obediència total a la meua voluntat el centre motor del braç, que es troba en el meu cervell aproximadament al centre de la part superior de l'hemisferi esquerre, ha descarregat una excitació elèctrica que en dècimes de segon, propagant-se per unes quantes sinapsis, tot fent un seguit de reaccions químiques, ha fet contraure els músculs que feien falta per al moviment que jo volia. No he creat energia per a aconseguir això; he aprofitat la que ja hi havia en els músculs que l'han alliberada en rebre l'estímul nerviós. Però: com és que puc fer lliurement que es desenvolupin totes les reaccions necessàries per a portar a cap el que jo vull? per què les neurones cerebrals les desencadenen si jo vull i no ho fan si dic no? La qüestió ha fet rumiar molt a neuròlegs i a filòsofs. En parlarem més endavant; avui només direm alguna cosa de les limitacions de la nostra llibertat en dependència del sistema nerviós i hormonal, que també és força interessant:

Anàlisi de la llibertat psicològica

Precisem, abans de tot, què entenem per llibertat psicològica;

ca; de vegades es parla de llibertat i la gent no acaba d'entendre's per no usar la paraula en el mateix sentit. Llibertat psicològica no vol dir estar lliure de coacció externa, que és la llibertat que li falta a un forçat físicament a fer una acció; ni tampoc no veure's constret per un ordenament legal, que és el que hom demana quan diu llibertat d'expressió o llibertat religiosa. Per llibertat psicològica designem la capacitat de poder fer o deixar de fer un acte, tenint totes les possibilitats físiques o requisits per a portar-lo a cap, perquè ho volem així i prou. Aquesta llibertat també s'anomena d'elecció o d'indiferència, i s'exerceix sempre que hom voluntàriament es decideix a fer o a no fer (llibertat d'exercici) o quan hom tria una de dues o més coses que podria fer (llibertat d'especificació). Si s'analitzen bé aquests dos casos hom veu que la llibertat d'especificació no és més que una conseqüència de la d'exercici: hom pot triar això o allò perquè de totes dues coses pot dir sí o no.

La llibertat psicològica o d'elecció inclou tenir consciència d'allò que es vol o no. Sense coneixement no hi ha llibertat. Això planteja el problema de si els animals tenen o no una certa llibertat psíquica. Descartes ho negava perquè considerava els animals com unes simples màquines. Nosaltres, amb la majo-

FRANCESC NICOLAU
Professor de la Facultat
de Teologia de Catalunya

ria dels biòlegs, hi veiem unes qualitats diferents de les de la matèria inanimada. Però l'autèntica llibertat psicològica que hem dit tampoc no podem concedir que la tinguin, ja que no tenen el coneixement reflexiu que té una persona. Un gos famolenc davant d'un plat de carn sempre es llançarà a menjar; un home podria no fer-ho per raons ben meditades. Així i tot la bèstia no és una simple màquina, i cal dir que un cert grau de llibertat també el té: si l'únic camí per anar a beure és un pont lleugerament electrilitzat per molèstos, uns ratolins de laboratori hi passen o no hi passen segons la set que tinguin, i tenint-ne tots iguals n'hi ha que es llencen a passar-hi i d'altres no; la conducta d'un d'ells és imprevisible. Cada ratolí tria "lliurement" fer una cosa o l'altra. També seria interessant analitzar aquesta mena de llibertat, però ara no és el cas.

Límits de la llibertat humana

Si la llibertat inclou el coneixement reflexiu de la cosa, tot allò que impedeix aquest coneixement minva la llibertat; l'acte lliure demana un cervell despert i atent. Per una altra banda també el determinisme de les lleis que regulen el funcionament del sistema nerviós és necessari perquè pugui ser lliure allò que fem: si no obeïm del tot a la nostra voluntat el resultat ja no seria una acció lliure. I tot allò que ens priva, totalment o parcialment, de la consciència o del bon funcionament dels centres nerviosos suprimeix llibertat en el mateix grau. No som lliures de somniar això o allò perquè durant el somni no tenim consciència plena; i la persona hipnotitzada tampoc no és lliure per la mateixa raó.

Hi ha moltes substàncies que poden influir sobre el còrtex cerebral i minvar la llibertat: les drogues de totes menes des de les més "dures" fins a l'alcohol, el tabac i el cafè, que poden produir una addicció. També les hormones segregades per les glàndules endocrines: si una d'elles funciona malament pot afectar l'exercici de la llibertat; la tiroide, per exemple, si segrega més tiroxina del compte, a més de causar el goll exoftàlmic, provoca un nerviosisme inaguantable; una insuficiència de les suprarenals produeix una fatiga anormal. I no diguem de les perversions sexuals que moltes ve-

gades es deuen a un mal funcionament hormonal.

Tota l'activitat psíquica lliure es troba sota la dependència de factors químics que intervenen en el funcionament de les neurones. Una mala digestió de vegades fa prendre una decisió de la qual hom més tard se'n penedeix. Una falta de nicotinamida, deguda a una mala alimentació, pot crear un estat emotiu d'indiferència o desafecte envers els propis familiars. L'aviador que no es posa la màscara d'oxigen quan vola a gran altura perd voluntat de fer les coses com cal, per insuficiència d'irrigació sanguínia cerebral... Quants exemples semblants podríem posar!

No siguem, però, pessimistes dient que això de la llibertat psicològica està tan condicionada que és un engany. Resta encara un marge molt important, i ens ho diu la pròpia consciència. El que hem dit ens ha d'ajudar a complir la recomanació evangèlica "No judiqueu...", perquè sempre podem pensar que una persona ha obrat com ho ha fet, amb manca de llibertat. Però també ens pot estimular a fer ús de la nostra llibertat responsable evitant tot allò que la pugui minvar, des de les drogues de tota mena fins als trastorns ocasionats per una salut defectuosa, prenent les mesures que calgui amb l'ajuda d'un bon metge.

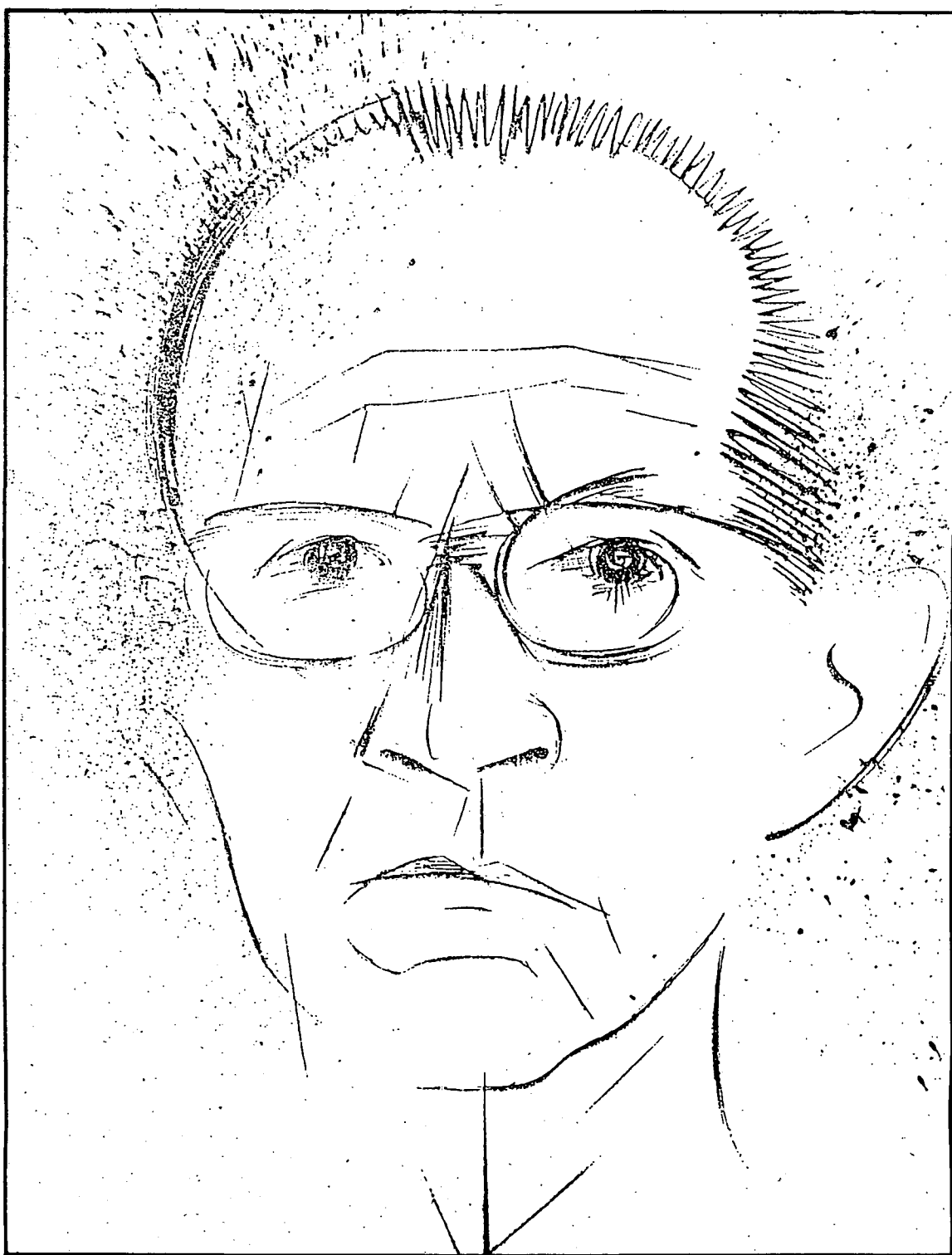
El món de Salvador Espriu és d'una riquesa de coneixements aclaparadora. Coneixia a bastament les civilitzacions, en el temps i en l'espai, les antigues cultures europees i asiàtiques, el món modern. El creuer per la Mediterrània, que organitzà la Universitat de Barcelona, l'estiu de 1933, li donà l'avinentsa de tenir un coneixement directe dels llocs, com ara Grècia, Israel i Egipte. Les cultures d'aquests països tenen en la seva obra un pes específic i molt significatiu. Del seu context es desprenen nombroses lectures, influències o afinitats de la Bíblia i la tradició mística jueva, al costat de l'antiguitat egípcia i de la mitologia grega. El seu llenguatge ve sovint farcit d'hebraïsmes, hel·lenismes i llatínismes. Ultra aquesta familiaritat cultural, té molt per la mà la litúrgia i el seu relleu històric.

Llibre de lectura

En una conversa mantinguda amb el pastor Àngel Cortés, entre els anys 78 i 79, i que havia de servir per a una possible i futura entrevista que es publicaria a la revista *Presència Evangèlica* —la qual no va reeixir—, Salvador Espriu va declarar emfàticament que la Bíblia era, des de feia anys, el seu llibre de lectura quotidiana. El llibre era llegit cada nit abans que el poeta s'adormís, i tenia un enorme encís per a l'escriptor de Sinera. Era un bon i assidu lector de la Sagrada Escripura.

Tenia un especial afecte per l'Eclesiastès, el llibre que semblava tenir per a ell una dimensió ètica, els Proverbis, els dos primers llibres de la Torà, Job i els "Cants del Servent de Jahvè". Els altres profetes —"majors" i "menors"— els tenia com a immensos i sublims, i, l'aclaparaven i l'espantaven. I, li agradava moltíssim el llibre de Rut. Veia els salms com a pregàries perfectes, però no tots: per exemple, el 137 i altres. Però, "el meu pudor estrany —escriu al P. Evangelista Vilanova—, topa amb la lascívia ugarítica i el meu gust amb la "cursileria del Càntic dels càntics." En canvi, no se sentia prou madur per aprofundir el Nou Testament, que el "gran i bondados don Pío Baroja llegia (els Evangelis), sovint, potser en part com a model estilístic", deia en la mateixa carta (1).

Era molt mirat en la qualitat literària de les traduccions bíbliques. Li desplaïen les versions catalanes dels salms publicades abans de la versió feta pels monjos de Montserrat. Espriu els llegia, preferentment, en l'antiga versió castellana Reina-Valera, del segle XVI, i revisada manta vegada, tal volta per ell, dins la literatura castellana, tenia un valor literari si-

Salvador Espriu (1913-1985) és un dels escriptors més significatius de la postguerra a Catalunya i sens dubte un dels poetes catalans més importants de tots els temps (Gravat, Subirachs).

A mossèn Salvador Misser que tantes coses m'ha ensenyat

Salvador Espriu, el poeta que estimava la Bíblia

milar al Quixot. I, sobretot, en la traducció francesa del poeta occità hugonot Clément Marot (1496-1544). Potser, per les seves preferències, el conjunt literari de la seva obra palesa la presència de versions diferents i hi ha indicis que permeten d'endevinar unes traduccions pròpies dels versicles.

En esdevenir els fets que recordem com la "Caputxinada", el 1966, el poeta era entre els tancats al convent de Sarrià i estava molt nerviós perquè la seva salut era precària. El P. Josep M. Cabanes —també poeta—, li va cedir la se-

va cel·la, en uns moments en què Espriu, pel seu estat, més necessitava repòs. Encara va demanar al P. Frederic Raurell que volgués llegir-li els salms, i el caputxí biblista ho va fer seguint la traducció italiana d'Albert Vaccari. En acabar la lectura, l'escriptor, entusiasmat pel ritme poètic assolit en la versió de la poesia hebrea i la musicalitat de la llengua italiana, exclamà: "Quina llàstima que no ho tinguem en català". En una carta posterior, Espriu tingué paraules d'agraïment per a "Cada un dels freres d'aquesta exemplar comunitat". (2)

Quan el P. Guiu Camps li posà a les mans la nova traducció benedictina dels salms, ell començà immediatament a fullejar-la amb molta il·lusió. L'endemà mateix escriví: "...Li vull renovar per escrit l'expressió del meu profund agraïment pel doble obsequi d'ahir, sobretot pel llibre dels salms: és una veritable joia. El regal em va fer molt feliç: n'estic contentíssim més que un gos amb un os, si no li sona a irreverència i a bunyol".

Rigor lingüístic

Pels voltants de 1966, Guiu Camps començava a treballar en la versió dels salms destinada a l'ús litúrgic. El nou text havia de servir per als joves i fins i tot per les immediates generacions a venir. La Comissió de versions dels textos litúrgics al català volia que la nova aportació cùltica es fes amb l'assessorament de persones competents.

Hom pensà en Salvador Espriu, encara que es va comprendre que, donat al seu estat de salut i les coses que tenia entre mans, no se li podia demanar que seguís de prop el treball que en aquells moments es feia i la seva qualitat.

El monjo visità el poeta i fou aleshores quan li lliurà els Salms publicats per Casal i Vall l'any anterior i que Espriu tant va celebrar, i, també un llibret reeditat feia poc a Montserrat titulat *Himnes i Salms*, on hi havia alguns salms musicats pel P. Ireneu Segarra.

Passats quatre mesos i mig, el poeta encara no s'havia refet però

es veié amb cor d'escriure a Guiu Camps, el seu amic, excusant-se pel retard. Trobà la versió gairebé perfecta, donada en un català normatiu, modelic, esplèndid; i el ritme poètic del tot aconseguit. "Si serveix o no per a ser cantada —li deia—, és una altra cosa. Però en això ja us vaig dir que no hi entenia gens i que no m'hi ficaria".

Però atesa la destinació litúrgica del nou text, hi va fer nombroses observacions generals: maneres discutibles de dir, comes sobreres, construccions abominables, expressions sorprenents i una crítica molt acurada dels mots, la qual abasta pràcticament tot el llibre.

S'inclinava per les traduccions directes i fidels a les llengües originals de la Bíblia, literalment perfectes i impecables, i, la claredat. Defugia els arcaïsmes i les paraules massa rebuscades. Respectant la idea original preferia l'equivalència dinàmica al literalisme recarregat. Per exemple, en les seves observacions al salm 32:3, que diu: "Se'm consumien els ossos quan callava, rugint tot el dia..." "Quan ho fa un home, i no un lleó, —apunta Espriu—, em rebenta... de riure, per molt semitisme que sigui."

Es va literalment esgarriar en assabentar-se de les relatives presses que els monjos de Montserrat tenien a publicar, sense els darrers retocs, el llibre de Job, que ell tenia com a l'obra cabdal literària del Vell Testament, al costat dels seus estimadíssims Proverbis i Eclesiastès. "No es precipitin —escriu al P. Guiu—, sobretot, car tenen una gran responsabilitat intel·lectual i patriòtica! Uns quants mesos de dilació no signifiquen res i, en canvi, poden decidir que el volum surti amb el rigor i la perfecció sempre aconseguits per les edicions montserratines, als quals vostès tenen tothora el deure d'aspirar. I ja em dispensarà, però hi afegiré que nosaltres els ho podem en certa manera exigir, amb tots els respectes, no cal dir-ho, però també sense embuts. D'altra banda, em plauria molt de veure el volum, sobretot les versions de l'Eclesiastès i els Proverbis." (3)

L'abril de 1967 podia regregrar el volum dedicat als Llibres Sapientials eixit del "scriptorium" monacal i editat per Casal i Vall. "Crec que tots vostès han aconseguit, una vegada més, unes versions modeliques, perfectes. L'espera ha estat molt útil i eficaç, em sembla".

Tanmateix, li va cridar força l'atenció una nova versió montserratina del "Parenostre", però dubtava que arrelés, tot i trobar-la ben fonamentada i bella.

JOAN GONZALEZ i PASTOR

(1) Carta de Salvador Espriu a Evangelista Vilanova, datada a Barcelona, 15 de juliol de 1983. "Qüestions de Vida Cristiana" (1984), 120, ps. 37,38.

(2) Barcelona, 17 de març de 1966. Arxiu Provincial dels Caputxins. Barcelona-Sarrià. Ref. / "Caputx." 5-3. Lligall A-15 21.

(3) Per aquesta correspondència: Cartes de S. Espriu a Guiu Camps, Barcelona, 4 de maig de 1966 i 22 d'abril de 1967, i Arenys de Mar, 15 de setembre de 1966; Carta de Guiu Camps a Rosa Delor i Muns, Montserrat, 13 de juny de 1986 (Arxiu de l'Abadia de Montserrat).

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Equador, 53, ent. 4t. Tels. 239 12 92 - 322 31 82. Pref. Concert entrevista.

VALENTINE

La pintura ideal

Full Jove

CALENDARI

Celebració de la Pasqua per als joves. Del Dijous Sant (23) al Diumenge de Resurrecció (26). Organitzades per delegacions, moviments, escoles i altres serveis juvenils d'església. Som-hi! Crist és viu!

II. Pelegrinatge dels joves a Terra Santa. Del 2 al 9 de juliol. Informació telèfon 301 37 18.

La realitat de la pastoral de joves al nostre bisbat és modesta però esperançadora. Hi ha vida i manca potser coordinació. Els moviments de joventut fan una bona tasca, cadascú segons la seva vocació. Iniciem a la militància cristiana i ajudem a l'aprofundiment del compromís viscut des de la fe.

Aquest curs hem iniciat un procés que ens ha de portar a una major coordinació i col·laboració, recolzant-nos mútuament per afrontar millor els reptes comuns que tenim, ajudant-nos a ésser fidels a la pròpia especificitat.

Aquesta coordinació s'ha de constituir en la Taula de Responsables Diocesans dels moviments de joves. A les parròquies hi ha joventut que es mou, però no sempre són les condicions necessàries per endegar un procés personal i/o grupal de creixement. Aquest curs volem afrontar aquesta problemàtica del jovent de parròquies.

El document dels delegats de pastoral de joventut de Catalunya i dels Consiliaris Nacionals dels Moviments, Proposta de Pastoral de Joventut de Catalunya i Balears, del 1987, ens serà una bona eina de treball. En aquest sentit, la Taula de Consiliaris Diocesans de Joventut que té uns quants anys d'història, vetlla aquest procés. Anem a obrir una nova etapa de jornades de consiliaris de joventut, les jornades de Caldes, per treballar tota aquesta problemàtica i per aprofundir en la qualitat de l'acció evangelitzadora dels joves des dels mateixos joves, tant des de les parròquies com des dels moviments.

ENRIC SALA i VILLEGAS
Delegat de Pastoral de Joventut del Bisbat de Girona

La Jobac

15 anys evangelitzant joves obrers

Per tal de donar un repàs a l'actualitat dels joves cristians, FULL JOVE ha entrevistat el President de la JOBAC, Juanjo Sánchez, i el seu Consiliari, mossèn Josep M.ª Domingo. L'ofereim amb la màxima fidelitat, defugint altres comentaris.

La definició de la JOBAC

"La Jobac (Joves cristians de barris obrers i ambients populars) és un moviment d'acció catòlica i especialitzat en el medi obrer popular. Amb una antiguitat de quinze anys, treballa en un sentit evangelitzador, apostòlic i transformador de la realitat, a través de la revisió de vida i de les campanyes".

"La característica diferencial de la Jobac és a on volem arribar: joves obrers de barris i ciutats del cinturó industrial, en un treball amb les seves reivindicacions".

"La Jobac forma part d'una família de moviments especialitzats, organitzada ara en el Consell Català de Moviments i en el Consell Diocesà de Moviments. Hi ha molts trets semblants amb aquests moviments, però potser la Jobac ha intentat de recollir l'aspecte positiu, l'interès pel concret, del postmodernisme".

"A la Jobac, ara i avui, aquí, hi ha un interès per la felicitat de cada jove, en els aspectes celebratiu, pedagògic de la fe, imbricació amb el territori, o complementació amb les parròquies".

"La Jobac està organitzada en federacions en les quals el protagonisme és dels militants laics, que compten sempre amb l'acompanyament dels consiliaris. Els militants se senten solidaris uns dels altres i d'altres joves de les seves comunitats".

Les campanyes

En els darrers dos anys, els militants de la Jobac han fet una descoberta del seu àmbit particular d'evangelització. Durant aquest temps han trobat un seguit de precarietats dels joves obrers: fe, treball, estudis, barri, comunicació, instal·lacions, o droga. Després

La Jobac vol donar una resposta positiva al temps lliure dels joves.

d'aquesta constatació, enguany s'ha accentuat el fer.

Superem les precarietats, junts en acció, és el títol de la campanya del curs 1988-89. Els seus dos objectius són fer i interioritzar la constatació "en el que nosaltres anomenem l'espiritualitat del militant".

"Dins del pla de curs, també hi ha un debat sobre la classe obrera avui i la relació creixent amb la JOC".

Però la campanya d'enguany té una història que va començar el 1980, amb una altra titulada "Preparem ara el nostre demà, construïm el nostre futur". En el 1981 i 1982, es va intentar de donar resposta al temps lliure: "Fem nostre el temps lliure" i "Per una vida activa i solidària". Però també hi havia en marxa una altra campanya: "Associar-nos per ser protagonistes". I la que tractava l'aspecte de les relacions amb la família, la fe, el barri, els estudis, o la feina.

Ara la Jobac es troba en una segona etapa que inclouria tres campanyes per tractar el tema de l'ocupació juvenil. Aquesta segona etapa acabarà el proper 7 de maig amb una trobada final.

Mirant la realitat, tant pots agafar la quantitat de problemes que tenim plantejats, com també la quantitat d'esperances que posem. Són els problemes i les aspiracions, els goigs i les esperances, els treballs i les dificultats, del jove d'avui".

És un moment crític: sembla que estem sortint del fons de la

crisi econòmica, però amb una creixent precarització del treball. Participem també d'una secularització creixent i retorn al fet religiós. Veiem el futur, des de la Jobac, amb un realisme esperançat: presentant la proposta de l'Evangeli i oferint al testimoni dels militants".

Els joves cristians

"La fe es viu molt primàriament, a nivell de comunitat petita, i no arriba més enllà. Sentir-se creient però no Església. En aquest sentit, el Consell Català de Moviments parla enguany de quina església viuen els nostres joves".

"Urs von Balthasar escrivia que l'Església ha de ser un gran gest que assenyali el Crist. I això va també pels joves: el Regne és més gran que l'Església, l'Evangeli és més gran que l'Església. Per tant, l'important dels joves cristians, és que facin l'experiència de fe, de Jesucrist i que s'entusiasmin amb el Regne. Aleshores l'Església posa uns mitjans al servei dels joves: moviments, parròquies i sagraments. I tot això hauria de ser un motiu d'autocrítica de l'Església: ¿estem constantment al servei dels joves catòlics? No, quants joves tenim?, sinó quants joves ajudem perquè trobin Jesucrist i que treballin pel Regne? És així com els moviments volem anar treballant."

JOAN d'ARQUER i TERRASSA

En Pere i la Mercè també són de la Jobac

"Som el que som gràcies al moviment"

Tal com deia FULL JOVE en la seva primera remesa, presentem avui una altra jove parella cristiana. Són el Pere i la Mercè. També pertanyen a la Jobac des dels seus inicis, i "som el que som gràcies al moviment". Es varen conèixer en l'àmbit parroquial de Santa Maria del Taulat al Poble Nou, d'on són fills i on viuen. Fa dos anys que són casats.

"Ens vàrem conèixer i enamorar en uns campaments a Pedra, que estaven animats per mossèn Joan Enric Vives". I afegeixen: "Nosaltres ens vàrem conèixer per la fe, que és un estil de vida i et marca una manera de fer i de ser". Repeteixen que gràcies a la Jobac són el que són "i que és ara a ells a qui els toca d'oferir a la gent jove el seu guiatge i el seu temps com a militants i com a cristians".

La Mercè diu que "la societat empeny a deixar totes les coses que comporten obligacions i la postura més fàcil en una parella és dedicar-se ella mateixa oblidant els altres. Aleshores es quan la fe fa que t'ajudi a canviar això". El Pere diu: "El fet de ser cristià, fa que tinguis quelcom a dintre que t'empeny a anunciar Jesucrist. Tens tota una realitat eclesial que t'empeny".

"Que no es tanquin els joves que són a punt de casar-se o que s'han casat. Que no els faci por. Que val la pena. Endavant. Que siguin responsables tots els joves cristians del que fan", és l'encoratjament del Pere i la Mercè per a tots els joves. Van acabar dient que la societat d'avui que deshumanitza no ha de permetre tirar per terra tots els valors de cada jove únics i irrepetibles en la manera d'entendre qualsevol aspecte de la vida. I la Mercè diu: "Il·lusió sobretot en la relació amb els altres, o caure en la rutina".

JOAN d'ARQUER i TERRASSA

BREUS

LA COMUNITAT DE LES FILLES DE L'ESGLÉSIA, ha celebrat cinquanta anys d'evangelitzar joves. En l'homilia de l'eucaristia, monsenyor Lluís Martínez i Sistach, animà les noies a dir sí a Déu.

L'ESCOLA DE PREGÀRIA A LA CATEDRAL DE BARCELONA, ha donat entrada a la participació activa d'altres joves. Recentment varen ser els grups de l'Arxi-prestat de Sant Josep Oriol que l'animaren.

EL CURS TITULAT ELS JOVES COM A MIRALL DE LA SOCIETAT, va començar parlant de com en societats diferents hi ha joventuts distintes. El Pare Carles Mascaró, escolapi, va fer així una lectura històrica des dels joves de l'ahir fins als de l'avui.

A París

El Centre Tiberíades acull malalts de Sida

No s'hi val a girar-se d'esquena davant el problema. S'han d'assumir actituds valentes i decidides i solidàries. Hem de passar de la por a la solidaritat, buscar solucions. A França, el país més afectat d'Occident per la Sida després dels Estats Units, s'ha obert el Centre Tiberíades, amb seu a París, que simbolitza la solidaritat de la societat envers els malalts.

Aquest Centre es va inaugurar el juny de l'any passat i se'n estan muntant d'altres a diverses capitals franceses. Les dependències del Centre estan situades al cor de la ciutat. No hi ha cap indicació a la façana perquè no es vol cridar l'atenció. La discreció és important i obligada.

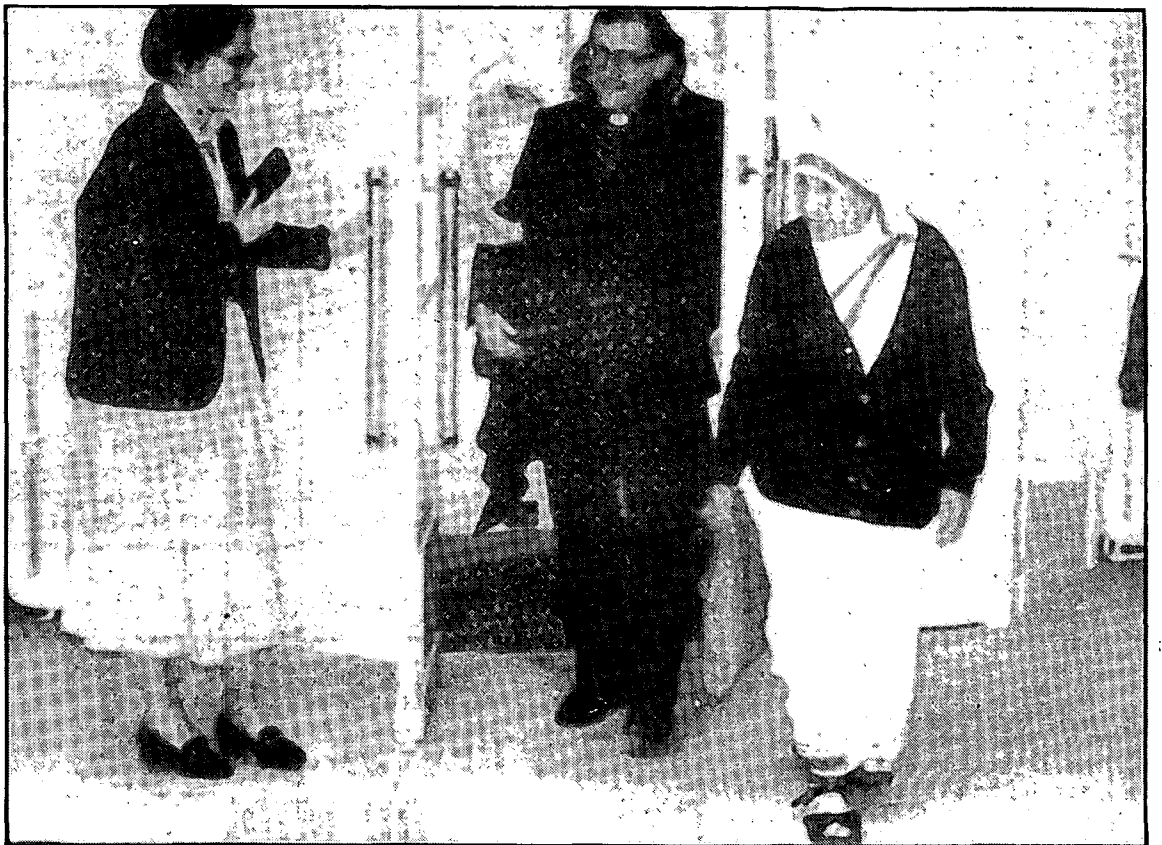
Tiberíades no és un centre mèdic. És un lloc d'acolliment per a aquelles persones afectades de la Sida. Algunes persones hi passen unes hores, d'altres tot el dia. Molts ajuden en les tasques de la cuina. Així els fa sentir útils.

El Centre acull també els familiars dels malalts que en moltes ocasions també necessiten ajut, suport i trobar escalf humà. S'ha reservat un lloc per a la mainada que juga i s'ho passa d'allò més bé.

La llibertat religiosa és absoluta. S'acull tant els creients com els qui no ho són. La malaltia fa reflexionar moltes persones que es retroben amb Déu. Quan s'entra a les dependències de Tiberíades, una atmosfera tranquil·la, plàcida

ho envaeix tot.

Dues noies joves, una d'elles infermera, porten el Centre. Reben ajut d'una vintena de persones que col·laboren en aquesta iniciativa tan necessària. Un sacerdot jove el pare Philippe, està a disposició dels malalts. Actua amb una discreció absoluta. Està a punt per atendre qualsevol persona que ho demani, per donar també els sagraments. Celebra la missa al Centre dues vegades cada setmana. D'ell són aquestes paraules: Aquí jo visc la pa-

La germana Teresa va visitar el Centre.

raul de Sant Vicenç de Paül: "Els pobres són els nostres mestres". ¿Qui és més pobre que un malalt de Sida? Ells m'ensenyen la jerarquia dels valors, bandegen el que és accessori i es concentren en allò que és essencial. Ells porten el

pes d'una societat pecadora que ha difós la cultura de la mort. Inviten aquesta societat a esdevenir més humana, integrar els malalts de Sida, acompanyar-los al final perquè morin dignament. L'Església s'ha anticipat als esdeveniments.

Davant del tema de la Sida, el perill és caure en la por, el rebuig. De casos, n'hem vistos a casa nostra. L'altra possibilitat és l'acolliment, la solidaritat. És l'actitud que ha assumit el Centre Tiberíades.

T.P.

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Direcció General de
Promoció Cultural

B

Beques 1989

E

per a estades Fins a 2.000.000 ptes.

Q

a l'estranger

U

de creadors

E

culturals

S

CATALUNYA 1000 ANYS

**ESTADES
A L'ESTRANGER
DE CREADORS
CULTURALS**

- Música • Literatura
- Teatre • Dansa
- Cinema • Vídeo
- Arts Plàstiques
- Còmic

El termini de presentació de sol·licituds acabarà el dia 28 de març de 1989

Rambla de Santa Mònica 8
08002 Barcelona
Telèfon (93) 318 50 04

Floretes d'en Rovirosa

En sortir de la concelebració conventual de Montserrat, presidida per l'arquebisbe emèrit de Tarragona Dr. Pont i Gol i dedicada avui a la memòria de Guillem Rovirosa en el vint-i-cinquè aniversari de la seva mort, m'he posat a escriure algun dels records que d'ell tinc, i que em sembla que no es troben a la meritòria i voluminosa biografia que li va dedicar Xavier Garcia. Potser interessaran als lectors de CATALUNYA CRISTIANA.

Eren ja els últims anys del cardinal Pla i Deniel. Des de la seva posició de lleial adhesió al règim de Franco, havia anat adoptant posicions cada vegada més crítiques. Tot comentant-ho un dia amb en Rovirosa, em vaig permetre de dir que Pla i Deniel havia tingut intervencions importants, però que em semblava que amb els anys ja repapiejava. "Que repapieja, dius?" —va fer-me en Rovirosa—. Jo també ho havia pensat, però t'explicaré el que em va passar no fa gaire. Jo me li queixava de l'escàndol que per a molts, creients o no creients, significava el fet de veure'l formar part no sols de les Corts sinó d'alts organismes de l'estat. Ell em va explicar pausadament que havia cregut que no era el moment de renunciar a certs privilegis o funcions públiques que la seu toledana detentava des de feia molts segles, però que en canvi no havia volgut acceptar del règim franquista cap càrrec nou o condecoració. Jo, sorprès, li vaig demanar si m'autoritzava a repetir-ho. La pregunta era molt compromesa: si em deia que no, la seva explicació perdria tot valor; si em deia que sí, jo la podia publicar la setmana següent al "TU". Em va mirar un moment en silenci i va dir: **Repítelo, pero no lo pregones** (ell parlava sempre en castellà, des que el van fer bisbe d'Àvila). Què te'n sembla: repapieja?"

En Rovirosa era membre del comitè organitzador de les **Conversaciones Católicas Internacionales de San Sebastián**, dirigides per Carlos Santamaría i tan temudes del govern, que va acabar per prohibir-les. En una de les convocatòries, un bisbe espanyol —no em va explicar qui— exposava en to abrandat el deure de consciència dels cris-

tians d'obeir les autoritats, tot citant Romans 13,1-2: "Que tothom se sotmeti a les autoritats que governen, perquè no hi ha autoritat que no vingui de Déu, i les que existeixen són constituïdes per Déu, de manera que el qui s'oposa a l'autoritat es rebel·la contra l'ordenació de Déu, i els qui es rebel·len es guanyen la pròpia condemna". Llavors un cristià polonès va demanar la paraula i va preguntar a aquell bisbe com havien d'entendre i practicar aquella doctrina paulina els cristians polonesos, que tenien unes autoritats comunistes. En Rovirosa recordava l'espectacle penós que va donar aquell prelat, que evidentment només pensava en el règim de Franco i en els cristians que se li resistien, i ni tan sols s'havia plantejat la hipòtesi d'altres situacions: va començar a tartamudejar i a balbucejar sense ser capaç de dir ni una frase coherent, de tan atrapat que es trobava. Comentava Rovirosa que aquella doctrina el que condemnava era l'aixecament militar del 1936.

Un empresari catòlic el va anar a trobar i li va dir: "Jo sóc cristià, crec en el magisteri de l'Església, i també en la seva doctrina social. Digui'm què he de fer per posar les meves empreses d'acord amb la doctrina social de l'Església. Faré tots els canvis que vostè em digui. Com que crec que és veritat, ha de funcionar, i per tant hi han de sortir guanyant tant els obrers com jo mateix". En Rovirosa li va respondre: "Si em vol fer cas, no apliqui la doctrina social de l'Església als seus negocis, perquè només aconseguirà dues coses: arruïnar-se i desacreditar la doctrina social de l'Església". És clar que en Rovirosa creia en la doctrina social, però no la considerava una recepta per fer anar bé els negocis; a més, encara que ja té criteris aplicables a nivell de cada empresa, les grans orientacions de la doctrina social només es poden posar en pràctica a través de reformes legislatives o institucionals, que eren precisament les que els empresaris d'aquella mena no volien.

A lloança de Nostre Senyor Jesucrist i del seu servent Guillem Rovirosa.

HILARI RAGUER

LLIBRES

Un complet diccionari de psiquiatria (1)

Com un bosc en plena expansió, la psiquiatria no ha cessat de créixer aquests darrers anys amb amplitud i profunditat: nous camps d'aplicació, nous mètodes, nous i poderosos mitjans al seu abast, noves actituds tant dels professionals com dels clients que acudeixen a la consulta, noves especialitats... Aquest diccionari s'ofereix com una espècie de guia, raó per la qual s'hi estudien els aspectes més importants de la psicopatologia, la psicodinàmica, la psicoteràpia, la bioquímica, la neuroendocrinologia, la psicofarmacologia, els diversos tipus de psicosis i neurosi, la psicopatologia, els trastorns cerebrals simptomàtics i orgànics, les malalties psiquiàtriques característiques de les diferents edats de la vida, la psiquiatria forense i els texts psicològics. En una obra d'aquest gènere no podien faltar els aspectes psiquiàtrico-socials.

De l'exposició de cada tema s'ha encarregat un especialista de reconegut prestigi. Els autors han contrastat diversos punts de vista tant a nivell històric com d'actualitat. L'obra no és concebuda com una unitat compacta, sinó que pretén oferir una visió global dels diversos corrents teòrics, sense circumscriure's a la simple exposició d'opinions d'escola. S'ha tractat de no desorientar el lector insistint excessivament en uns aspectes —per exemple, el científic— en perjudici d'altres —per exemple, els clínics—, encara que naturalment el resultat final es presti sempre a diverses valora-

cions. En general, després de cada entrada s'enumeren algunes paraules clau. Aquestes, igualment que els subtítols, permeten d'obtenir una primera i ràpida informació de cada tema. La bibliografia al final de cada article ajudarà el lector interessat a aprofundir en l'estudi de la matèria respectiva.

Editorial Herder espera oferir als lectors de parla castellana un instrument de consulta breu i segur, en una matèria en què les obres generals són més aviat escasses i de difícil accés. L'edició castellana reproduceix, com no podia ser d'altra manera, el contingut de l'edició alemanya, excepte en els articles d'indole jurídica, que han estat redactats novament tenint en compte la legislació espanyola en la matèria. Aquests articles es distingeixen externament per ser els únics que no van firmats pel seu autor.

Per bé que no és tòpic afirmar que la salut mental ens interessa i afecta avui a tots de manera molt directa, el present diccionari està pensat sobretot per a metges, psicòlegs, personal que treballa en l'assistència social i, en definitiva, per a tots aquells que tenen interès per conèixer més de prop els complicats mecanismes dels quals se serveix això que anomenem la "ment" humana.

R. C. C.

(1) "Diccionario de psiquiatria". Raymond Battergay - Johann Glatzel - Walter Pöding - Udo Rauchfleisch. Editorial Herder. Barcelona 1988.

L Aniversari de la reposició de la Mare de Déu del Remei

Concurs literari a Alcover

Amb motiu de celebrar-se aquest any el 50è. aniversari de la reposició de la imatge de la Mare de Déu del Remei a la seva ermita d'Alcover, la parròquia d'aquesta vila de l'Alt Camp ha convocat un concurs literari amb el nom "Mare de Déu del Remei", en col·laboració amb la Diputació provincial, l'Ajuntament de la vila, la Generalitat i institucions privades.

En el concurs hi ha establertes tres categories: La infantil, de 6 a 14 anys (amb subcategories de 6 a 8 anys, de 9 a 11 i de 12 a 14), la categoria juvenil, de 15 a 18 anys i la d'adults de 19 anys endavant.

El tema dels treballs pot ser qualsevol que tingui com a centre l'ermita de la Mare de Déu

del Remei d'Alcover en les seves vessants religiosa, històrica, social, costumista, descriptiva... i han d'estar escrits en català, i amb una extensió que varia depenent de les categories (10 folis per adults, 5 per la categoria juvenil i d'un amb dibuix o dos per a les diferents categories infantils).

El termini de lliurament i presentació dels treballs finalitza el dia 23 d'abril i s'han d'enviar a la Parròquia de l'Assumpció d'Alcover, carrer del Rec, 27 - 43460 ALCOVER (Tarragona). A aquesta mateixa adreça s'han de dirigir tots aquells que desitgin informació o aclariments de les bases del concurs convocat.

Programació i novetats de Rialles

Tres vídeos més en català

Són a punt d'aparèixer al mercat videogràfic tres nous títols que corresponen a tres produccions de l'associació; es tracta dels films "LA VENTA-FOCS" (txecoslovaca), "OTTO, EL RINOCERONT" (danesa) i "THOMAS & Senior, EL TRESOR DEL PIRATA" (holandesa). És en preparació, per a una propera aparició, també en vídeo, la nostra darrera producció: "LA CIUTAT DELS GATS" (hongaresa).

Ens plau haver contribuït a enriquir l'oferta de vídeos en català per a nois i noies; tot esperant haver iniciat un procés que ben aviat s'ampliï amb nous títols.

RACÓ DEL LLENGUATGE

Els pronoms febles adverbials (2)

El pronom hi és invariable i tampoc no té equivalent en castellà. Ofereix una multiplicitat de funcions més extensa que la del seu company en, i com ell, s'integra en el llenguatge viu i popular, sempre que no sigui adulterat. Perquè tant la supressió indeguda com la profusió inadequada amb què és emprat per uns i altres, atempten contra l'expressió genuïna del català i la mutilen.

L'element hi és el gran obstacle per al domini de l'ús correcte dels pronoms febles, per tal com ha entrat a formar part d'expressions populars en una colla d'expressions tanmateix incorrectes.

La combinació els hi ens ha de posar en guàrdia sempre, perquè no respon, en la majoria dels casos a la correcció sintàctica a què aspirem, sinó que obeeix a mals usos heretats i perpetuats a causa de tants anys d'absència d'ensenyament a les escoles i de la falta de normalitat en l'ús públic i oficial del català.

Una frase que podem sentir cada dia en boca de qualsevol com és ara: ja els hi diré, conté

ALBERT PERA

un dels errors més estesos i més difícils d'eradicar, perquè hi ha el costum rutinari de dir-ho d'aquesta manera. Ja diré això a ells, s'hauria de reduir a pronoms febles d'aquesta manera: Ja els ho diré, (els = a ells, ho = això). No ho diu bé gairebé ningú. Tothom diu: ja els hi diré, sense pensar que aquí el pronom hi no hi pinta res.

En canvi sí que hi pinta quan hi ha coincidència de complements directe i indirecte, i aquest darrer és en singular. Donaré el martell a l'operari; l'hi donaré. (L' = el, hi = a ell).

Hi, doncs, representa el complement indirecte singular quan és en contacte amb el complement directe, sigui singular, sigui plural. Enviaré els diners al meu germà; els hi enviaré. Aquí la combinació els hi és correcta. Però si he de dir: enviaré els diners als meus germans, la solució bona per a la reducció és: els els enviaré. (Els = a ells, els =

els). Cal tenir sempre present que hi només vol dir: a ell, i mai no vol dir: a ells. Ja sé que en la llengua parlada aquest segon cas es resol, gairebé exclusivament, dient: els hi enviaré. És una construcció errònia perquè aquí el pronom hi tampoc no hi pinta res.

Igual passa si el complement directe és representat per ho o per en. Enviaré tot això als meus germans. Enviaré diners als meus germans. Són reduïts a pronoms febles així, respectivament: els ho enviaré, els n'enviaré. (Els = a ells, ho = tot això, n' = diners). Per més que les solucions populars incorrectes siguin: els hi enviaré.

Perles ortogràfiques

Bruguera ha editat uns quaderns de pintar per a la canalla titulats: Color pels nens. Han tingut l'encert de posar el nom català de cada cosa que es pinta, però hi he observat un detall incorrecte: caixa de llumins. Hauria de dir capsa. I el títol seria més perfecte si diguéssim: Color per als nens.

DIUMENGE 26

BERGA: Teatre Patronat, 18 h. Teatre: CESC SERRAT. Obra: CONTES DE LLUM.

SANT CELONI: La Salle,

12 h. Pallassos. PIMPINES. LLES. Espectacle: BROSSES.

M.ª CARMEN CARREIRAS ANTIGUITATS

Afiliada al gremi d'Antiquaris de Catalunya

COMPRO:

- MOBLES ANTICS
- CADIRATGE
- PISOS SENCERS PER HERÈNCIES O PARTICIONS
- PORCELLANES
- VENTALLS
- JOIES
- JOGUINES
- NINES DE PORCELLANA, ETC.
- ROBA BLANCA I MANTONS DE MANILA
- PINTURES I DIBUIXOS
- BIBLIOTEQUES SENCERES
- LLIBRES ANTICS
- GRAVATS
- MAPES I CARTELLS

c/. de la Palla, 5. Tel. 318 94 26 - 230 19 71. 08002 Barcelona

LA SARDANA I LA DANSA

CERTAMEN MUSICAL DE SARDANES DE CERET.— Els Ajuntaments de Ceret i de Banyoles conjuntament amb els Foments de la Sardana de les esmentades ciutats han convocat el cinquè Concurs Musical de Sardanes que enguany tindrà la seva final a la capital de l'Alt Vallespir, el mes de novembre vinent.

Poden concórrer a aquest certamen tots els compositors que ho desitgin, amb un màxim de 2 sardanes per concursant, inèdites i originals, les quals s'han de presentar instrumentades per a cobla d'11 instruments, amb una reducció per a piano al peu de la partitura així com el joc de partícels corresponent. A cada obra hi constarà el títol i un lema, però no el nom de l'autor per tal de garantir la total imparcialitat del jurat; les dades d'identitat del concursant només figuraran dins un sobre tancat a l'exterior del qual hi constarà el lema distintiu de l'obra.

Les sardanes presentades a aquesta cinquena edició del Premi Musical de Composició Sardanista Banyoles-Ceret, s'hauran de trametre a l'Oficina Municipal de Cultura, Ajuntament, 66400 Ceret (França), abans del 15 d'agost de 1989. Els premis a atorgar pel Jurat estaran dotats de la manera següent: 7.000 francs el primer; 4.000 francs, el segon; 2.000 francs, el tercer; i 1.000 francs, les sardanes classificades en quart i cinquè lloc pel jurat. D'altra banda, s'estableix un Premi Popular, dotat amb 2.000 francs, que es decidirà per votació efectuada entre els assistents al concert de cloenda d'aquest certamen. L'acte de presentació de les sardanes finalistes tindrà lloc a la Sala de la Unió de Ceret, el dia 5 de novembre de 1989, a la tarda.

CURSET.— L'escola de sardanes de la firma El Corte Inglés obre novament les seves portes a tots aquells nens i nenes de 6 a 14 anys que vulguin acudir a aprendre de ballar la nostra dansa. Les sessions es desenvoluparan setmanalment i amb caràcter gratuït, cada dissabte, a partir de dos quarts d'onze del matí, a la barcelonina plaça de Catalunya, amb un equip de monitors de la Unió de Colles Sardanistes dirigit per la senyora Antònia Hijazo. La temporada d'enguany d'aquesta Escola de Sardanes es desenvoluparà entre els dies 11 de març i 3 de juny de 1989. Totes les persones interessades poden demanar informació a qualsevol dels establiments comercials d'aquesta empresa.

JOSEP VENTURA

LLIBRES

Chiara Lubich parla sobre Jesús (1)

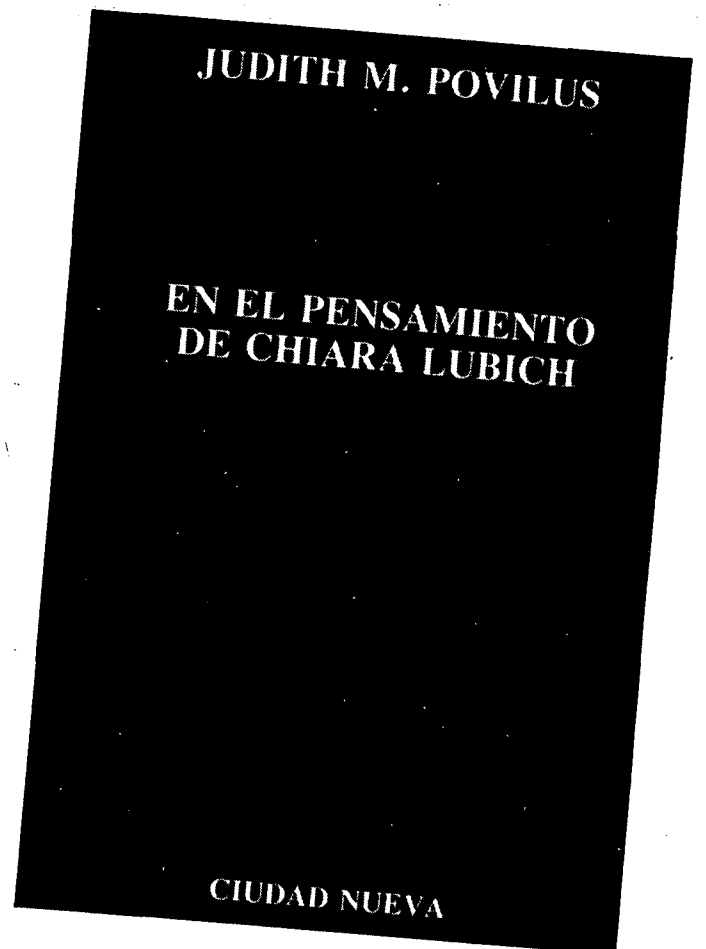
El text evangèlic, destacat per l'exegesi contemporània de Mateu 18,20 ("...perquè on es troben reunits dos o tres en nom meu, allí, enmig d'ells, m'hi trobo jo"), ha estat objecte freqüent en el nostre temps, de comentaris exegetics i, també, teològics.

El comentari de Judith M. Povilus sobre aquest text, recollit en aquest llibre, no és un comentari més, sinó que té una característica peculiar: en ell es posa de relleu una interpretació originalíssima del mateix, el qual ha suscitat, en aquesta època, una experiència comunitaria de vida cristiana, impulsada inicialment per una inspiració carismàtica.

Un dels aspectes de més interès que presenta aquest llibre, que té com a base un estudi de l'Autora, considerat per la Universitat Pontifícia Lateranense (Roma) com "digne de ser publicat", consisteix en l'amplia i gairebé exhaustiva utilització del ric material d'escrits de Chiara Lubich, alguns inèdits, i d'enregistraments de cintes magnetofòniques; i, malgrat no totes les fases del seu pensament es puguin considerar definitives i madures pel que fa a una inter-

pretació i formulació definitives de la seva visió completa, assenyalen, tanmateix, els indicis i els avenços en el procés de la seva elaboració.

R.C.C.
(1) "Jesús. En el pensamiento de Chiara Lubich" per Judith M. Povilus. Editorial Ciudad Nueva. Madrid 1988.

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 450 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

"Les meves oracions són especialment per les intencions apostòliques d'aquesta publicació que tant ens ajuda a proclamar el missatge de Jesús."

Josep M.ª Feliu. BOMBAY

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRI:

HNA. FRANCISCA FONT (CARM. MSS.)
PRITHI KUNJ
271 CARTER ROAD
BANDRA BOMBAY 400 050.
INDIA 11.280.- Ptes.

MN. IGNASI PELEGRI I MACARULLA
SEMINARIO MAYOR - APTDO. 6984
GUAYAQUIL
ECUADOR 10.530.- Ptes.

MERCE SOLEY
AMBASADA SPANICH
ULICA STRAROSCINSKA 1
VARSAWA
POLONIA 8.580.- Ptes.

R. CARMEL FONT I GOMEZ
SANTA CRUZ CHURCH
P.O. BOX 2830
TUCSON - ARIZONA
EE.UU. 10.530.- ptes.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms
Direcció Tel.
Població D.P. Província

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner.....
(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:
☐ taló que adjunto
☐ gir postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació: Banc/Caixa
Sucursal nº
Nº compte corrent
Població Província

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Població: Data

Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

MODA

Trobada amb ITEB

ITEB, Institut Tecnològic de la Bijuteria Espanyola, és una important institució ubicada a Menorca, que fou creada fa alguns anys i que avui ha decidit presentar-se amb caràcter de primícia a la premsa del sector.

Per això va organitzar una trobada amb els professionals de la moda en un conegut hotel barceloní als quals va presentar part de la seva producció a través d'un audio-visual acuradament muntada. Les quatre tendències presentades per ITEB per aquesta propera temporada primavera-estiu responen als noms de: "Gaudí", "Arabesco", "Tecno" i "Enigma".

"Gaudí" presenta un estil molt selectiu i elegant d'inspiració netament gaudiniana. Els principals materials es basen en el metall texturat, fosa, fustes de diferents colors, esmalts, iveris, banya de toro, llavors vegetals i tots els que s'adaptin a aquest ambient. Els articles més representatius són, anells i arracades fent joc, collarets de peces grans, equilibrades i repetitives; braçalets esclava de formes voluminoses.

"Arabesco": ens aporta totes les influències dels països

àrabs, els dibuixos dels quals s'inspiren en les gelosies i els mosaics principalment. Metalls a base de banys d'or, plata mat i coure. Passamaneria, ràfia, perles, pedres de colors opacs i brillants, plàstics metal·litzats, esmalts, boles treballades en fustes tenyides i cuir. Tot això per collarets de diverses voltes, collaret al voltant del coll amb gelosia. Molts braçalets forma esclava i algunes tanques fent joc.

"Tecno", és una tendència d'ambient netament modern i ciutadà que s'inspira en el volum i l'art contemporani. Els materials es presenten sols o combinats entre si, i es basen en els banys d'or, plata o bicolour en mat. La fosa, estampació, resines, cristall (vidre mat) plàstics sorrejats i esmalts fluorescents.

Presència d'arracades tipus botó de gran mida i els mitja criolla, acompanyats de grans anells fent joc. Collarets a base de peces repetitives articulades, no rígides i sense penjolls. Molts braçalets de volums i colors molt lluminosos.

"Enigma": És una visió jove i romàntica de la Naturalesa, a base de dibuixos sobre temes aquàtics, estalactites, es-

talagmites, minerals, flors aquàtiques i nacres. S'utilitzen els banys d'or mat, nacrats i sorrejats. Presències degradades, plàstics metal·litzats o sorrejats, suro natural o de colors, plàstic transparent amb peces incrustades i cristall sorrejat.

Tot això per a diversos tipus d'arracades llargues de grans penjolls, per a braçalets muntats sobre gomes elàstiques i esclaves de múltiples formes i colors matisats.

ITEB demostrà ser de forma unànime, un departament

complet i apassionat, capaç de presentar tots els avantatges tecnològics de la moda en bijuteria, amb la deguda antelació que necessiten els fabricants i detallistes del sector.

MARIA JOSE EJARQUE

"Gaudí". Vistós collaret en metall daurat, que presenta acurat disseny d'inspiració gaudiniana.

"Arabesco". Dos models d'arracades en metall banyat en or, amb dibuixos netament àrabs.

"Enigma". Visió jove del disseny, per a aquesta tanca de metall amb incrustacions de petites pedres.

"Tecno". Disseny inspirat en el volum i l'ambient modern de l'art contemporani.

COSTUMS I TRADICIONS

Com sant Benet féu treballar el diable

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

La majoria de monestirs erigits en recuats temps, com també certs monuments sobretot romànics, tenen llegendes on hi sol intervenir el dimoni que, naturalment, sempre en surt escaldat. Tant se val el de Montserrat d'entre els primers, com el Pont del Diable de Martorell d'entre els segons. Són casos molt coneguts.

En canvi, poc esbombada és la llegenda de com fou bastit el monestir de Sant Cugat del Vallès amb la intervenció directa del mateix sant Benet.

Diuen que el dessús dit fundador de l'Orde Benedictina passava uns dies al monestir de Sant Llorenç del Munt. D'allí estant contemplava la llunyana ciutat de Barcelona i es delia per a fundar-hi ben a prop un altre d'aquells temples i casals d'oració i treball.

Ho comunicà a la comunitat i els encarregà de cercar un lloc més proper a Barcelona, però que no haguessin de travessar rius ni rieres. Els monjos encarregats d'aital exploració trobaren adient a la intenció del fundador, el pla on avui hi ha Sant Cugat del Vallès.

Engrescat, el mateix sant Benet es posà al davant dels monjos convertits en paletes, per bastir el nou monestir. Les obres avançaren ben aviat, però no tant ràpidament com volia el sant. En canvi, qui sofria era el diable que pretenia esbullar les coses i evitar l'erecció de la nova Casa de Déu.

Com fos que la presència de sant Benet estimulava els monjos, pensà que si se'l podia endur a l'infern s'acabarien les obres. Per

aconseguir-ho es transformà en un ruc il·lustrós, ben cepat, convençut que el sant el prendria per cavalcadura i se'l podria endur al seu reialme.

El sant, però, flairà l'estratagema i per comptes de pujar damunt de l'ase, li tirà el seu cingol i li rodejà el coll amb ell. Com que el cingol era beneït, el diable no pogué transformar-se novament i restà ruc sense remei. Sant Benet, per alleujar els esforços dels monjos, s'encarregà ell mateix del transport de pedres, carregant-les als lloms de l'animal que aviat perdé carns i mostrava el costellam de manera que feia pena.

Un dia, el sant deixà el ruc fermat a un arbre i s'allunyà del lloc per inspeccionar les obres. Feia dies que un pagès veï sentia comiseració per l'animal i odi al sant perquè el feia treballar massa. Així, aquell dia, aprofitant l'absència del monjo, desfermà el ruc i li tragué el cingol. Convertit novament en dimoni, en Banyeta fugí corrents a l'infern, davant l'estupor del pagès que no s'explicava com havia quedat clavada a terra la pedra que duia el ruc, ni que aquest fos el diable.

Encara bo que el monestir estava llest. Només hi mancava la pedra caiguda de l'ase i que estava destinada a rematar la part alta de la façana. Detall, que, segons diuen, encara hi manca.

I així fou com en Banyeta contribuï, per força, a bastir un dels més notables monestirs catalans.

CUINA

Dolç Berna

5 ous
75 gr. cacau en pols
5 fulles de cola de peix
6 cullerades de sucre en pols.

6 cullerades sucre
150 gr. fruita confitada variada
400 gr. de nata

Poseu 100 c.c. d'aigua en un cassó al foc, quan comenci a bullir afegiu les fulles de cola de peix, prèviament remullades en aigua freda, el cacau i 6 cullerades de sucre. Deixeu-ho refredar. Bateu les 5 clares d'ou a punt de neu forta, tireu-hi unes gotes de suc de llimona i 3 cullerades de sucre en pols. Abans que la mescla de cacau i coles de peix quallin, afegiu a poc a poc les clares batudes. Talleu la fruita confitada a trossets molt petits, estil "tutti frutti", barregeu-la amb la nata ensucrada amb sucre en pols. El motlle llarg ha d'estar fred per endavant, després unteu-lo lleugerament amb oli fi. Ompliu el motlle fins a la meitat amb les clares feu-les córrer per totes les parets del motlle perquè es vagi refredant i quedi cobert, amb un gruix d'uns 2 centímetres per tots els costats. Rodegeu-lo amb gel perquè qualli ràpidament, ajudeu-vos amb una espàtula perquè quedi tot igual. Poseu aleshores la nata preparada amb les fruites i a sobre la resta de les clares i el cacau cobrint-ho tot.

Poseu-lo una estona en el congelador i després pot baixar-se a la nevera. Per desemmotllar-lo, passeu-lo un moment per aigua calenta i tombeu-lo en la plata de servir.

SALSA: Poseu en un cassó a foc suau 3 cullerades de sucre fins que formi caramel, fora del foc tireu 150 gr. d'aigua i 4 o 5 cullerades de sucre, després 100 c.c. de conyac, deixeu-ho coure un moment i quan s'encengui tapeu-lo.

MARIA GLORIA MUNTAÑOLA

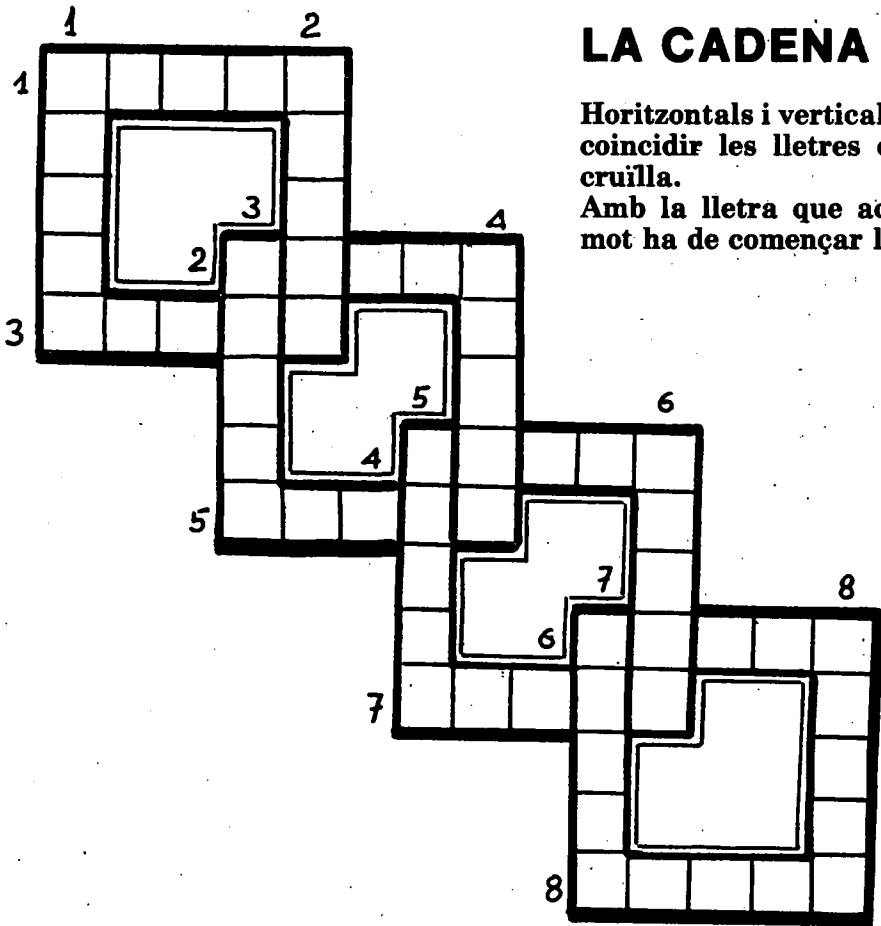
LLANES ARDILLA

Orientació de punt. Jerseis d'encàrrec.
Teixits de batista brodada i organdí.

Diputació, 405, entre Nàpols i Sicília.
Tel.: 232 65 15 - 08013 BARCELONA

ENCREUATS

Per ROSA COLLELL

LA CADENA

Horitzontals i verticals, ha de coincidir les lletres de cada cruïlla.
Amb la lletra que acaba un mot ha de començar l'altre.-

HORITZONTALS

- 1- Nom bíblic de la ciutat de Babilònia.-
- 2- Natural de Pèrsia.-
- 3- Brillar.-
- 4- Os llarg de la cama que a persones grans se'ls fractura fàcilment.-
- 5- Província d'Aragó.-
- 6- Peça de llana per a abrigar-se al llit.-
- 7- Primer fill de Jacob i Lia.-
- 8- Cellers.-

VERTICALS

- 1- Bacteri en forma de bastó.-
- 2- Fundador del luteranisme.-
- 3- En el bàsquet, jugador situat generalment prop de la cistella.-
- 4- Esperit celestial.-
- 5- Foguera.-
- 6- Queda allà, no marxa.-
- 7- Llombrícol.-
- 8- La primera vèrtebra cervical.-

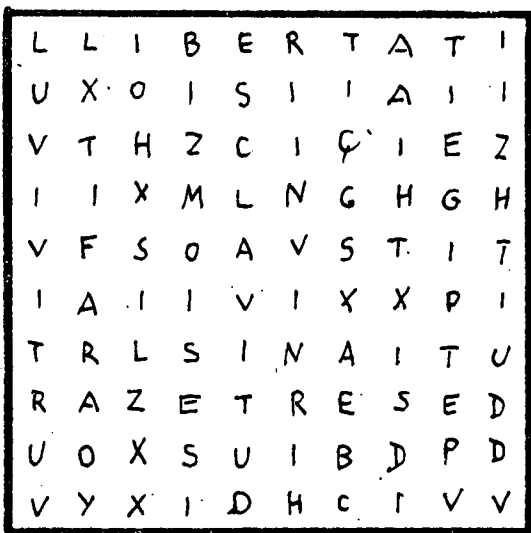
SOLUCIÓ

- HORITZONTALS**
- 1- Babil.
 - 2- Luter.
 - 3- Pivot.
 - 4- Angel.
 - 5- Fogar.
 - 6- Roman.
 - 7- Melic.
 - 8- Atlas.
- VERTICALS**
- 1- Babel.
 - 2- Persa.
 - 3- Llur.
 - 4- Fèmur.
 - 5- Terol.
 - 6- Manta.
 - 7- Ruben.
 - 8- Caves.

SOPA DE LLETRES

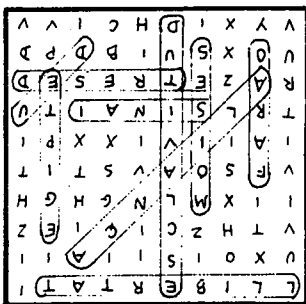
Per SNOOP

CERCAR 9 PARAULES RELACIONADES AMB L'ALLIBERAMENT D'EGIPTE

SOLUCIÓ

HORIT. Libertat, Sinaí, Desert.
VERT. Faraó, Moïses, Esclavitud, Egipte.
DIAG. Aliança, Déu.

ESCACS

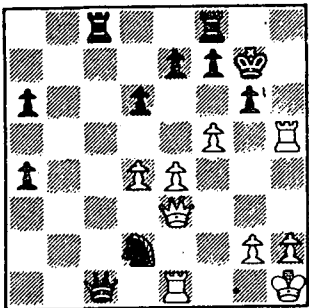
Per JAUME MORA

DIAGRAMA 266 Negres juguen i guanyen

Quan no hi ha remei hom ha de fer la bona. Què hi farem!

Solució al Diagrama 265

1. Tc5xc6+ i abandonaren.

RESULTATS

OVIEDO-CADIZ	1-0
AT. MADRID-MÁLAGA	3-0
SEVILLA-ESPAÑOL	0-0
ATH. BILBAO-ELCHE	2-0
LOGROÑES-VALENCIA	0-1
CELTA-OSASUNA	1-0
MURCIA-SP. GIJÓN	0-3
BARCELONA-R. SOCIEDAD	4-1
VALLADOLID-BETIS	2-1
ZARAGOZA-R. MADRID	1-4

LA TRAVESSA

1. Oviedo-Cádiz	1
2. At. Madrid-Málaga	1
3. Sevilla-Español	X
4. Ath. Bilbao-Elche	1
5. Logroñes-Valencia	2
6. Celta-Osasuna	1
7. Murcia-Gijón	2
8. Barcelona-R. Sociedad	1
9. Valladolid-Betis	1
10. Zaragoza-R. Madrid	2
11. Alcirà-Corunya	1
12. Castellón-Huelva	1
13. Santander-Eibar	1
14. Jerez-R. Vallecana	2
Pleno al 15 (Mallorca-Las Palmas)	2

FILATÈLIA

Per ENRIC GRAUPERA

RESURRECCIÓ DE JESÚS

1. Jesús s'apareix a Maria Magdalena. Obra del pintor florentí Andrea Orcanga.
2. Matasegells vaticà per a la Pasqua. El proper 26 de març, el correu vaticà utilitzarà un matasegells especial que mostra la figura del Crist, i la inscripció: "Surrexit Christus de sepulcro, al-leluia, al-leluia - "Crist ressuscitá del sepulcre, alegrem-nos, alegrem-nos."

JEROGLÍFIC

Per SNOOP

COM ES TROBA EN JOAN?

TIA

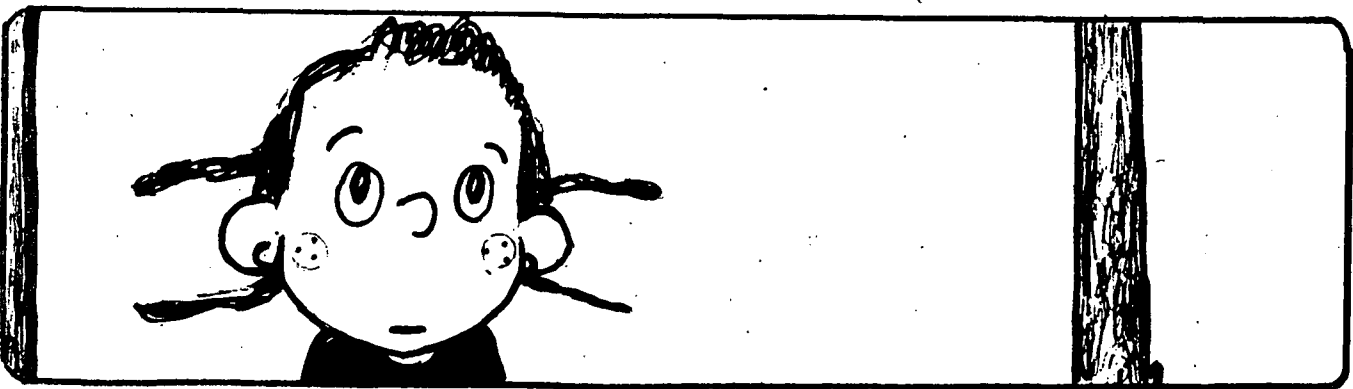
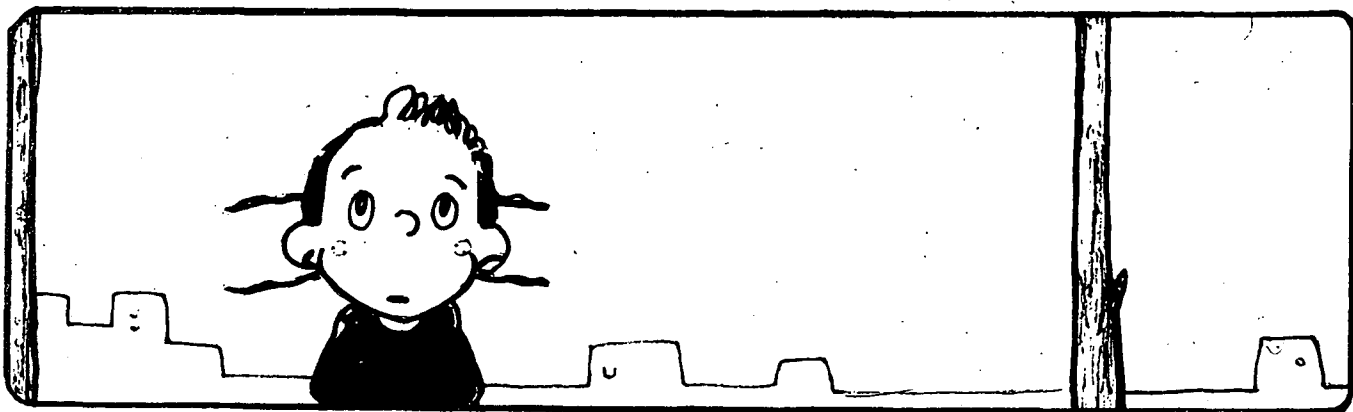
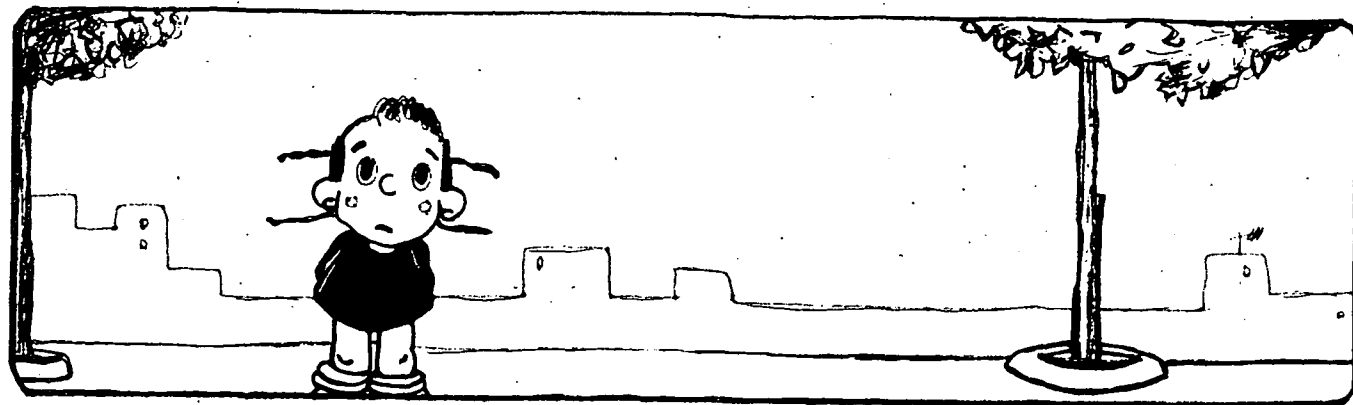
Solució al 495

ENFADEU

5 + 5 = EN FA (10) DEU

CLASIFICACIONS

1.	REAL MADRID	PJ	PTS	24	41+17
2.	F.C. BARCELONA	PJ	PTS	25	38+14
3.	VALENCIA	PJ	PTS	25	31+5
4.	AT. MADRID	PJ	PTS	25	29+3
5.	CELTA	PJ	PTS	24	29+5
6.	ATH. BILBAO	PJ	PTS	25	27+1
7.	OSASUNA	PJ	PTS	24	27+3
8.	GIJÓN	PJ	PTS	25	27+3
9.	VALLADOLID	PJ	PTS	25	26+2
10.	OVIEDO	PJ	PTS	25	25-1
11.	SEVILLA	PJ	PTS	25	24-2
12.	LOGROÑES	PJ	PTS	25	24
13.	REAL SOCIEDAD	PJ	PTS	25	23-1
14.	ZARAGOZA	PJ	PTS	24	23+1
15.	CADIZ	PJ	PTS	25	19-7
16.	MÁLAGA	PJ	PTS	25	19-7
17.	BETIS	PJ	PTS	25	18-6
18.	R.C.D. ESPAÑOL	PJ	PTS	25	17-9
19.	MURCIA	PJ	PTS	25	17-7
20.	ELCHE	PJ	PTS	25	12-14

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

N.º 451

Històries d'Eixerits

Jesús ha ressuscitat, al-leluia!

Aquests dies m'agradaria ser com aquells pregoners que, segons es veu a les pel·lícules, anys enrera, anaven per places i carrers, dient: "Es fa saber..." Doncs bé, jo diria: "Es fa saber que JESÚS HA RESSUSCITAT d'entre els morts. Nois i noies, homes i dones, alegreu-vos!" I així aniria escampant aquesta BONA NOTÍCIA per pobles, viles i ciutats de tot el món.

Em sembla que si els expliqués bé allò que hi ha en els Evangelis i en els escrits dels Apòstols, i allò que des de fa 2.000 anys han cregut i creuen totes les comunitats cristianes del món, la gent, que treballa, lluita, s'alegra, plora i mor, s'alegraria molt de saber que l'última paraula de la vida de cadascú i de la història de tota la Humanitat, no la té el silenci i la mort, sinó l'alegria, la festa i la VIDA.

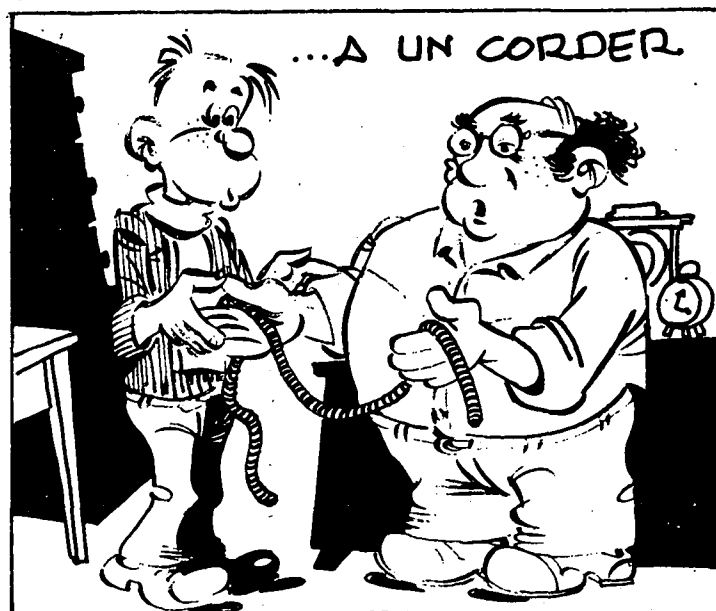
Per això la festa de PASQUA és, per a totes les persones cristianes, la més important de l'any. Jesucrist, el Fill de Déu fet HOME, ha encetat una nova i gloriosa existència humana, i tots els qui, batejats, som deixebles seus i el seguim, també l'aconsegurem.

Òndia noi, com m'agradaria saber com és aquesta vida gloriosa i eterna!

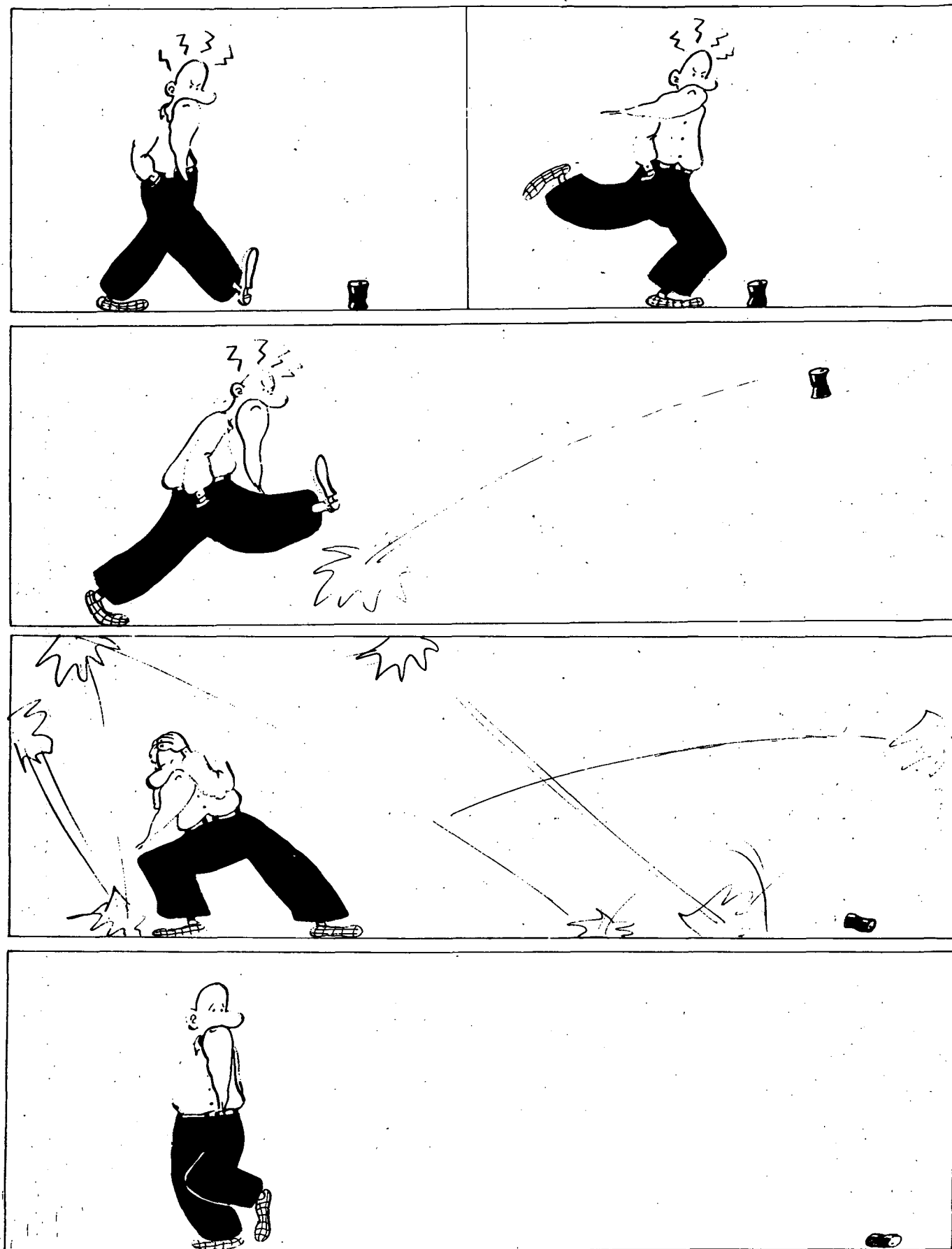
Eixerides i Eixerits de tot Catalunya i de tot el món, que n'és de maco aquest Jesús gloriós, victoriós, ressuscitat d'entre els morts, i que ens prepara per a tots la festa eterna del seu Regne.

L'Eixerit us desitja BONA PASQUA

QUIN ÉS L'EXTREM MÉS EXTREM D'UN RELLOTGER?

EN BADOSA I EN BASORA

Jesús ens parla

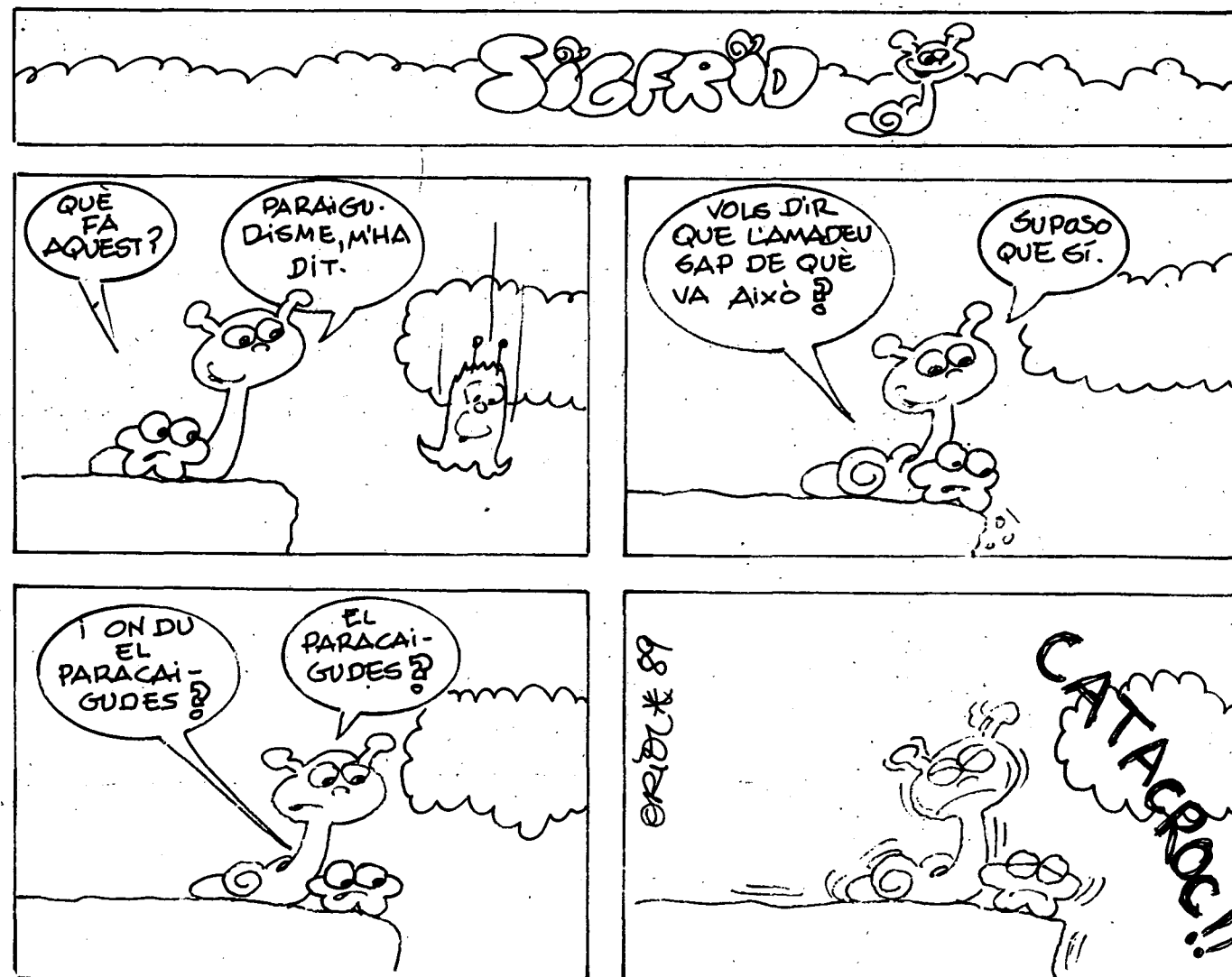
Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons sant Joan, capítol 20, versets de l'1 al 9 (Jo 20:1-9).

Reflexionem: 1. La nostra fe en la resurrecció de Jesucrist es recolza en el testimoni dels Apòstols que han "VIST" i han cregut en Jesús ressuscitat. Ells varen veure la tomba buida, i després varen tenir una experiència EXTRAORDINÀRIA de Jesús VIVENT enmig d'ells.

2. Nosaltres per la FE i el BAPTISME estem en COMÚ-UNIÓ amb Jesús ressuscitat, i per la fe i per l'amor, captem la presència de Jesús ressuscitat en nosaltres i entre nosaltres. L'Esperit Sant que ens ha estat donat confirma el nostre esperit i el nostre cor en la fe i en l'amor a Jesús VIVENT. Aquesta és la gran joia del cristià.

3. La PASQUA, és a dir, la RESURRECCIÓ de Jesucrist és el fet fonamental de la nostra fe. Jesucrist ARA VIVENT és qui ens ofereix la Paraula del seu Evangeli, i se'ns dona ell mateix, personalment en l'Eucaristia. Tots tenim l'esperança que, un dia, ens incorporarem plenament a la resurrecció i a la GLÒRIA de Jesucrist el nostre Salvador.

El mossèn

DIUMENGE - 26

11.00 Signes dels temps:
"Els cristians celebrem avui la festa de la Pasqua, un dels moments més intensos de la litúrgia i de la vida de l'Església catòlica. Amb aquest motiu SIGNES DELS TEMPS ofereix la reflexió de diversos caròlics catalans sobre la Pasqua i la presència dels seus valors a la vida de l'Església. El programa també compte amb l'actuació musical del grup Kairoi.

11.30 Matinal a TV3.

14.30 Gol a gol - 1.

15.00 Telenotícies.

15.25 El temps.

15.30 Història de Catalunya - 23.

15.45 Les aventures de Guillem Tell.

16.10 Tarda de ciència-ficció:

18.00 Gol a gol - 2 a).

18.15 Bàsquet.

19.45 Gol a gol - 2 b).

19.55 Mediterrània:

20.30 Telenotícies.

20.55 El temps.

21.00 30 minuts.

21.30 A cor obert. (D):

22.30 Gol a gol - 3.

DILLUNS - 27

12.00 Universitat oberta.

12.30 TV3-Segona vegada:

13.30 Mag-Magazine.

14.30 Telenotícies.

15.00 El temps.

15.10 Bona cuina.

15.15 Veïns - Cap 38.

16.00 Pel·lícula tarda (D):

18.00 Doctor Who (D):

18.45 El doctor Slump.

19.10 Jades Xanguet i les maniquins-22.

19.45 Filiprim.

20.30 Telenotícies.

21.00 El temps.

21.10 Filiprim.

21.15 Bona cuina.

21.20 L'escorç negre (D):

21.55 El cor del país (D) - 1.

23.05 Allo, allo (D) - 7.

23.40 Telenotícies.

DIMARTS - 28

12.00 Universitat oberta.

12.30 TV3, segona vegada:

13.30 Mag-Magazine.

14.30 Telenotícies.

15.00 El temps.

15.10 Bona cuina.

15.15 Veïns - Cap. 39.

16.00 Jo, Claudi (D) - 1.

16.55 Universitat oberta (D):

17.20 El show de Gary Coleman.

18.00 Exploració i aventures:

18.25 Oh! Bongònia.

19.10 Els fills de l'inspector - 1.

19.45 Filiprim.

20.30 Telenotícies.

21.00 El temps.

21.10 Filiprim.

21.15 Bona cuina.

21.20 Dallas (D):

22.15 Crònica 3.

23.20 Telenotícies.

DIMECRES - 29

12.00 Universitat oberta.

12.30 TV3-segona vegada:

13.30 Mag-Magazine.

14.30 Telenotícies.

15.00 El temps.

15.10 Bona cuina.

15.15 Veïns - 40.

16.00 Jo, Claudi (D) - 2.

16.55 Universitat oberta (D):

17.20 El show de Gary Coleman.

18.00 Doctor Who (D):

18.50 Història de Catalunya.

19.10 Motor a fons.

19.45 Filiprim.

20.30 Telenotícies.

21.00 El temps.

21.10 Sorteig Lotto 6/49.

21.20 Bona cuina.

21.25 Informatiu cinema (D):

21.55 Cinema 3 (D):

23.40 Telenotícies.

00.00 Motor a fons.

DIJOUS - 30

Universitat oberta.

12.30 TV3, segona vegada:

13.30 Mag-Magazine.

14.30 Telenotícies.

15.00 El temps.

15.10 Bona cuina.

15.15 Veïns - Cap 41.

16.00 Jo, Claudi (D) - 3.

16.55 Universitat oberta:

17.20 El show de Gary Coleman.

18.00 Musical juvenil.

18.30 Cinc i acció.

19.45 Filiprim.

20.30 Telenotícies.

21.00 El temps.

21.10 Filiprim.

21.15 Bona cuina.

21.20 3 pics i repicó.

23.05 Temps de neu.

23.30 Esport flash.

00.30 Telenotícies.

DIVENDRES - 31

12.00 Universitat oberta.

12.30 TV3, segona vegada:

"Temps de neu/Esports flash".

13.30 Mag-Magazine.

14.30 Telenotícies.

15.00 El temps.

15.10 Bona cuina.

15.15 Veïns - Cap. 42.

16.00 Jo, Claudi (D) - 4.

16.55 Universitat oberta:

17.20 El show de Gary Coleman.

18.00 Doctor Who (D):

"El cervell de Morbius" (II).

18.45 El doctor Slump.

19.10 Els fills de l'Inspector - 2.

19.45 Filiprim.

20.30 Telenotícies.

21.00 El temps.

21.10 Filiprim.

21.15 Bona cuina.

21.20 La vida en un xip.

23.00 A debat.

23.50 Telenotícies.

00.05 Cinema de mitjanit:

"No paris de xisclar".

DISSABTE - 1

10.00 Sardanes.

10.25 Universitat oberta (D).

12.25 El Rei Artur.

12.50 TV3, segona vegada:

14.05 TV3, segona vegada:

15.00 Telenotícies.

15.25 El temps.

15.30 Bona cuina.

15.35 Els Bobobops.

16.05 Dit i fet.

17.30 Bàsquet NBA.

19.05 La gran vall (D):

"La persecució del salvatge".

20.00 Vida salvatge (D).

20.30 Telenotícies.

21.00 El temps.

21.05 Lotto 6/49.

21.20 Pel·lícula:

"Simfonia de primavera".

23.05 L'hora d'Alfred Hitchcock (D):

"Ho he vist tot".

DIUMENGE - 26

00.30 Filmoteca TV:

"El camino de la serpiente".

02.20 Musical.

03.20 El fugitiu:

04.10 Llarg-metratge:

05.30 La bona música.

06.30 Jazz entre amics.

07.35 Llarg-metratge:

09.00 Informe setmanal.

10.00 Poble de Déu.

10.30 Santa missa.

12.35 L'altra mirada.

13.30 Guanyadors:

14.30 48 hores.

15.30 El temps.

15.35 Foofur.

16.00 Estrenes TV:

17.40 La pantera rosa.

18.00 Jocs de nens.

18.30 Alf.

18.55 La Piovra (III) - Cap. 1.

20.00 Waku-Waku.

20.30 48 hores.

21.00 A portada.

21.35 El temps és or.

22.45 Diumenge cinema:

00.40 48 hores.

00.45 Clàssics en blanc i negre:

DILLUNS - 27

08.00 Bon Dia.

08.30 Telediari Matinal.

09.00 Al matí.

10.00 Bressol de llops. Cap 124.

11.10 Metges en vol.

13.00 L'ocell boig.

13.30 3 x 4.

14.30 L'Informatiu Migdia.

15.00 Telediari - 1.

15.35 Mount Royal:

"Episodi pilot".

16.30 La tarda.

18.00 Els móns de Yupi.

18.30 Quan Lotte es tornà invisible.

19.00 Dona-li la volta.

19.30 De pel·lícula.

20.30 Telediari - 2.

21.00 El temps.

21.15 El preu just.

23.00 Jutjat de Guàrdia.

23.30 Documents TV.

00.25 Telediari - 3.

00.45 Telesport.

01.00 La Nit.

02.00 La Comèdia:

DIMARTS - 28

08.00 Bon dia.

08.30 Telediari matinal.

09.00 Al matí.

13.30 3 x 4.

14.30 L'informatiu migdia.

15.00 Telediari - 1.

15.35 Mount Royal.

16.30 La tarda.

18.00 Els móns de Yupi.

18.30 El misteri de la flor màgica.

19.00 Joan el llarg.

19.30 Entre línies.

20.00 Casa de bojós.

20.30 Telediari - 2.

21.00 El temps.

21.15 Tariro, tariro.

22.25 Sessió de nit:

00.20 Telediari - 3.

00.40 Telesport.

00.55 Testimoni.

01.00 La Nit.

02.00 Filmoteca del dimarts:

"Sacrificio".

04.15 Comiat.

DIMECRES - 29

08.00 Bon dia.

08.30 Telediari matinal.

09.00 Al matí.

13.30 3 x 4.

14.30 L'informatiu migdia.

15.00 Telediari - 1.

15.35 Mount Royal.

16.30 La tarda.

18.00 Els móns de Yupi.

18.30 Històries d'aquí i d'allà.

19.00 El conte contes.

19.30 Parlant clar.

20.00 Throb - 4.

20.30 Telediari - 2.

21.00 El temps.

21.15 Miquel Servet:

"Un caballero andante" o "El hombre clandestino".

22.25 Cançó trista de Hill Street:

"Quiero a mis azules de Hill".

23.20 Més estrelles que en el cel.

00.20 Telediari - 3.

00.40 Òscar de Hollywood.

00.45 Llarg-metratge:

"Topkapi".

03.00 Cerimònia de lliurament dels Òscars.

DIJOUS - 30

08.00 Bon dia.

08.30 Telediari matinal.

09.00 Al matí.

13.30 3 x 4.

14.30 L'Informatiu migdia.

15.00 Telediari - 1.

15.35 Mount Royal.

16.30 La tarda.

18.00 Els móns de Yupi.

18.30 L'aldea de l'Arce.

19.00 Sopa d'oques.

19.30 Amb les mans a la massa.

20.00 Mare i fill.

20.30 Telediari - 2.

21.00 El temps.

21.15 Llum de lluna.

22.15 Dret a discrepar.

23.45 A mitja veu.

00.15 Telediari - 3.

00.35 Telesport.

00.50 La Nit.

02.00 Producció espanyola:

DIVENDRES - 31

08.00 Bon dia.

08.30 Telediari matinal.

09.00 Al matí.

13.30 3 x 4.

14.30 L'informatiu migdia.

15.00 Telediari - 1.

15.35 Mount Royal.

16.30 La tarda.

18.00 Els móns de Yupi.

18.30 La llanterna màgica.

19.30 Alquibla.

20.00 Els problemes creixen.

20.30 Telediari - 2.

21.00 El temps.

21.15 En família.

22.25 Divendres cinema:

"Ran".

01.20 Telediari - 3.

01.40 Telesport.

02.00 Llarg-metratge:

DISSABTE - 1

03.30 Documents TV.

04.30 Corrupció a Miami:

"El soborno".

05.20 La bona música.

06.40 De pel·lícula.

07.40 Llarg-metratge:

"Tom, Dick y Harry".

09.10 La rosa groga - Ep. 1

10.00 Calaix desastre.

13.15 Loteria.

13.30 Suplements - 4.

14.30 48 hores.

15.30 El temps.

15.35 Ferdy.

16.05 Primera Sessió:

"Alfredo el Grande".

18.20 Rockpop.

19.30 Altres pobles.

20.30 48 hores.

21.05 Informe setmanal.

22.20 Dissabte nit.

23.25 Juncal - Ep. 7.

00.25 Avanç 48 hores.

DIUMENGE - 26

9.30 Musical Reggae.

10.30 Objetivo 92.

12.00 Estudi Estadi.

13.45 L'Informatiu Cap de Setmana.

14.00 Estudi Estadi.

20.00 Sesió de tarde:

"La tumba de Ligeia".

21.30 Estudio Estadio.

DILLUNS - 27

09.30 Dibuixos animats.

10.00 Concert homenatge a Nelson Mandela.

13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.

13.05 Europa.

13.35 Capitoli - 191.

14.00 Teledues.

14.30 L'Informatiu Migdia.

15.00 Bellesa i poder - 222.

15.30 Museos del Mundo (1).

16.30 Caballo viejo (13).

17.30 Especial Marina Rossell.

18.00 Pel·lícula:

"American Graffiti".

20.00 L'Informatiu Vespere.

20.30 Panorama.

21.00 Via olímpica.

21.05 Cine Club:

"Lan marquesa de O".

22.45 La Lluna.

00.00 Ultimas preguntas.

00.30 Jazz entre amigos.

DIMARTS - 28

13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.

13.05 Panorama.

13.35 Capitoli - 192.

14.00 Teledues.

14.30 L'Informatiu Migdia.

15.00 Bellesa i poder - 223.

15.30 Museos del Mundo (2).

16.30 Caballo viejo.

17.30 Plàstic.

18.30 Avanç de l'Informatiu Vespere.

18.35 La palmera.

19.15 Handbol: Barcelona-Elgorriaga.

21.00 Via olímpica.

21.05 El nuevo espectador

22.15 Tendido cero.

22.45 Tribunal popular.

23.45 Glasnost.

00.45 La buena música.

01.45 Suplementos 4.

DIMECRES - 29

13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.

13.05 Pyrenees Pirineos.

13.35 Capitoli - 193.

14.00 Teledues.

14.30 L'Informatiu migdia.

15.00 Bellesa i poder Cap. 224.

15.30 Museos del Mundo (3).

16.30 Caballo viejo.

17.30 Plàstic.

18.30 Avanç de l'Informatiu Vespere.

18.35 La palmera.

20.00 L'Informatiu Vespere.

20.30 Pyrenees Pirineos.

21.00 Via Olímpica.

21.05 Retransmisión deportiva.

22.45 Europa.

23.15 Loco de remate.

00.15 Tiempo de creer.

00.30 Suplementos 4.

DIJOUS - 30

13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.

13.05 Europa.

13.35 Capitoli - 194.

14.00 Teledues.

14.30 L'Informatiu migdia.

15.00 Bellesa i Poder - Cap 225.

15.30 Museos del Mundo (4).

16.30 Caballo viejo.

17.30 Primera funció:

"Cianuro solo o con leche".

19.00 Avanç de l'Informatiu Vespere.

19.05 La palmera.

20.00 L'Informatiu Vespere.

20.30 Documental.

21.00 Via Olímpica.

21.05 La claror daurada - Cap. 9.

21.30 Todo Motor.

22.00 Jueves cine:

"La viuda Montiel".

00.00 Metròpolis.

00.30 Suplementos 4.

01.00 De toros.

DIVENDRES - 31

13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.

13.05 Hammer - 25.

13.35 Capitoli - 195.

14.00 Teledues.

14.30 L'Informatiu Migdia.

15.00 Bellesa i poder - 226.

15.30 Museos del Mundo (5).

16.30 Caballo viejo.

17.30 Cine español:

"Gayarre".

19.00 Avanç de l'Informatiu Vespere.

19.05 La palmera.

20.00 L'Informatiu Vespere.

20.30 Concierto en directo.

22.30 Cerca de las estrellas.

01.00 Domingueros.

DISSABTE - 1

9.30 Biniki i la Dragona rosa.

10.00 Archie i Sabrina.

10.30 L'últim Koala.

11.00 Documental infantil.

11.15 Plàstic.

12.00 Grasnost.

13.00 Tribunal popular.

14.00 135 escons.

14.30 L'Informatiu cap de setmana.

15.00 Estadio 2.

22.30 Miss Marple:

"Paddington".

23.30 Debat 2.

00.30 Diàlogos con la música.

01.00 Estadio 2.

COMENTARIS TV

JULIA OTERO I MERCEDES MILÀ

Els dos canals catalans s'han proposat, en aquests darrers mesos, fer una petita guerra per saber qui treu un millor programa. Es tracta del mateix programa. Una senyoreta entrevista famosos. En un cas, el de Sant Cugat, hi ha més d'un famós i també hi ha música, actuacions. En l'altre cas, el de TV3, només es fa una sola entrevista. Tot això està protagonitzat per una noia que no fa molt temps que es presenta a televisió Julia Otero, per la banda de TVE a Catalunya; i per l'altra la coneguda Mercedes Milà a TV3.

L'última notícia és que TVE a Catalunya ha decidit que a La Lluna, que així es diu el programa, només es farà una entrevista. Des d'aquest moment els programes que s'emeten el dilluns, cap a les deu en endavant, comencen a semblar-se molt. La solució de només un entrevistat del programa de TV3, Dilluns, Dilluns, sembla ser la més profitosa. Arribat a aquest punt es poden fer moltes coses, però jo només en vull fixar en una: la comparació de les dues protagonistes femenines d'aquest dos programes. Per un costat està la molt avesada Mercedes Milà, que, com se sol dir, se les sap totes. Exhibeix un domini tan aclaparador del mitjà, que resulta, fins i tot, angixant veure com es menja o es vol menjar l'entrevistat. Es mou, dona saltirons damunt la cadira, riu, toca l'entrevistat, es duu les mans al cap. Tot plegat un espectacle. Perquè d'això sembla que es tracta. Arribarà un moment que, segons el meu parer, tot això cansa. Demanaries, si més no, una entrevista més tranquil·la on el protagonista fos l'entrevistat. Les opinions de la Milà o no ens interessan tant o ja les coneixem. Al seu costat està Julia Otero que d'entrada parla, construeix i pronuncia molt millor el català. Això no cansa tant i és molt d'agrar. En segon lloc dir allò que tothom ja sap: les entrevistes de Julia Otero, que no deixen de tenir el seu punt d'agressivitat, discorren per altres camins. De fet tot té altre color. Qui viu aquí és l'entrevistat. Amb suavitat se li van fent les preguntes on l'atenció es concentra allà on s'ha de concentrar. Acompanyant, elegantment, camina la Srta. Otero. Tot un contrast que ha de fer reflexionar a les dues televisions. Sobretot TV3.

IGNASI BOFARULL

T.A.C. (Telespectadors Associats de Catalunya) tel. 200 13 39

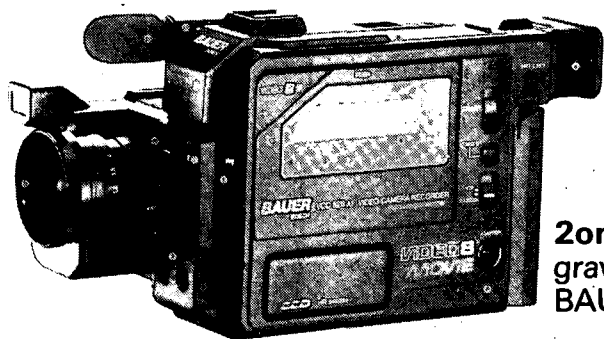

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA TRADICIONAL SORTEIG 1989

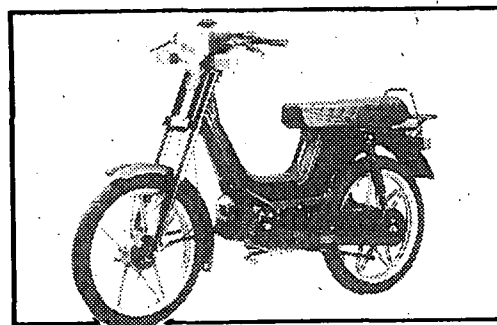
DIA 6 DE JUNY

1er. Premi.
Un FORD FIESTA

2on. Premi. Una cambra
gravadora de vídeo 8
BAUER Bosch VCC826AF

3er. Premi. Un ciclomotor
DERBI Variant Start amb
intermitents.

NECESSITEM EL VOSTRE AJUT

PODEU ADQUIRIR LES BUTLLETES A LES SEGÜENTS LLIBRERIES:

- La Formiga d'Or, Av. Portal de l'Àngel, 3
- Balmesiana, Duran i Bas, 6
- Signe, Mallorca, 301.

Podeu demanar-ho per correu enviant aquesta butlleta de comanda

BUTLLETA DE COMANDA

Per participar en el Tradicional SORTEIG 1989 en suport de
CATALUNYA CRISTIANA

- ☐ Talonaris a 5.000 ptes.
☐ Butlletes a 100 ptes.

Nom i cognoms

Adreça

Població DP.

Tel. Província

Trameto l'import per ☐ xec barrat ☐ gir postal

ESCRIURE A: L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA
Plaça Urquinaona, 11, 3er. 3a. A Tel. 301 37 18